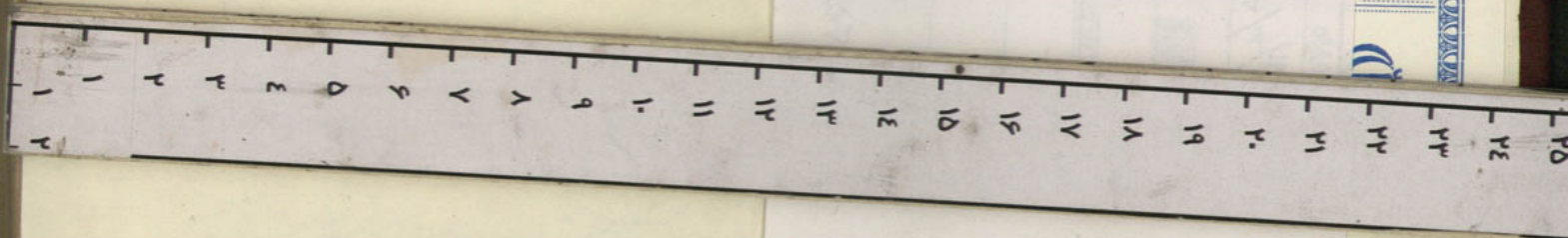

ترجمہ تاریخ چین

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۴۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

2

اربع چینی

ارحمه و ارحم

صاحب شریعت گفت ای دادده مایه طبع اردو پایشانند مقدس و بیک
گروه آزاد (جانب میم) را فراموش کردند بویید که از شریعت ییخی
مازگورلو است که گزینش کشف عالم حدیثی ادبکاران خود چو

19459
2.79.1

خبر فیه و هو می را که بطولیه از روی تاریخ مار کو پو کو قریب
محکم اگر دو نشسته در صد کف ارض مغروض کاتی برآمد و لی باد
مساعدی برجسته تا در حال وزیده او را حل جیه بشمار که در دست و جبه

از ارض موصوم^۲

آب و هوا و حاصل عجایب و غرائب تری شده است چنانچه با هم گاهی با یکدیگر
که ملک چین و آفریده شده است حال نمائند ما خدای که ارگستان نام کسین چین
در زمانیکه اهل مولا را بغیر و غارت چین آمده جماعت کثرت در آن ملک
است استقراری و آفریده در زیر سیاهل چین و این رسم خطایند و زینان
و در میان آن را در وضع انبساط اهل و کافی شده است از آب و سرکه و غنای
میخواهند چه در از نه قیه تجارت این رسم من با و احوال مکرری است و اول

ولی ملک شرفی که از نژاد اعراب بوده این ملک را تسن نام
 چنینها در قانون نامه مانو چنینها خوانده اند که در این کتاب
 یعنی جنجوان را پادشاه می نامند در سنه ۲۸۰ قبل از میلاد مسیح
 امپراطور هو انگ تسن موسس دودمان تسن
 رفقه اسم تسن را بخارج نشر دادند ولی مطابق این روایت تسن نام تسن
 مانوراکو نسبت به ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد دیند و چون تسن نام تسن
 تالیف آن بعد از تسن باشد در ضمیمه آیه ثابت می شود که تسن بعد از تسن
 مانو در بعضی موارد خالی از سخت نیست مثلاً از آنجا می گویند تسن
 قبل از میلاد به چائنی ایالت غربی چین مهاجرت کرده و در آنجا
 بر تسن بوده مگر گردیده معانی ملک تسن را چنینها برادف تسن
 چنینها در تمام نواحی هند و شبه جزیره که ماوراء رود گانگه است
 معروف بوده زمانیکه برتقالیهما از دریای هند ابله چنینها

۲۱

لفظ چنینها در اردو نامشروع شد ولی خود ملک چین کلمه چونگ کو (ملک)
 را چنینها تالیف می کرد و غالب این کلمه بلاخط این بود که چین را در وسط کره
 و چونگ کو می نمود بلکه جهت تعجب آن بلاخط این بود که در ازمنه قدیمه چنینها
 در اطلال ده در عصر کون می میوس حکیم یعنی پانصد پیش فصل قبل
 تسن این ملک خلی کوچک تقسیم شده و تمام محکوم حکم یک ملک بود که در وسط
 تسن این جزیره قرار گرفته بود و قریب هم که ملک اطراف یک شبهه زمین نامی چنینها
 تسن این ملک فرانسه همین اتفاق افتاد یعنی در ازمنه قدیمه لفظ فرانسه
 تسن این را برپایس شد و سایر ایالات بورگونی نورماندی آنگل
 تسن این را می شناسد نامیده شد لیکن بعد از زمان کلمه فرانسه تمام آن ایالات
 تسن این خطایست از وقتیکه طایفه تاتار ملک قاف ملک چین شده
 اسم دودمان در آن تسن کو (ملک بزرگ جلیل القدر)
 بوده بان داده و کسین ملک با اسم چونگ کو می چنینها

یک اسم دیگر که در نظایات و نشأت چین است ^{چین} (زیر آن)
از زمانیکه کار چین و دولت یکی و مارک و پول تاریخ
تا تاریخ نوشته خیلی مطالب است دروغ در آن سند روح کردند
مبطلین که تو لیک کنی هستند که در طرف دیت سال مطالب صحیح و قدیم
نوشته چون طبع تصنیف آنها در فرانسه مضامین آن بت اراپلی
تمام در خط این که خیالات و اشارات بسیار مخصوصا در قرن اخیر بخوبی
از چهل جلد کتاب بجهت که اشارات چین در مطبوعه فرانسه رسیده است در زیر
علوم و تربیت تمدن خیلی معاندت کردند در قرن اخیر اطلاعات اهل
در خصوص چین بیشتر از امر و میبودی زبان چینی را امر و بیشتر از سایر
میدان چه میفرزنی و کتاب صرف و نحو از این زبان زبان
طبع کرده و بعد از در میان دادن دولت فرانسه کتاب لغت جدیدی
چینی طبع کرد و در چین مدتها موضوع مباحث زیادی بوده و بیست و

هواد غرض ای عقیده خود را بیان میکردند این کافکا طبع باطل مردم
از دینی در خصوص جنبهها درجه کامل رسید بخوبی اطلاعات صحیح سابق از
در خصوص چین بیشتر از امر و میبودی زبان چینی را امر و بیشتر از سایر
بوی بود و پر کوشید و خبرهای خیلی غریب و غیر واقع در کتابها بخود روح کرد
اگر از روی واقع بخوابی امروزه چین مطمح مذاکره اهل اروپا نیست و اگر
گاهی است مطالبی که در آن بیان میکنند پس بخود فرستادیم
که چند سال تمام تحصیل زبان ادبیات و ادراکات چینی را میسر کردیم و مطالبی
مطابق کتاب تاریخ چینی که خیلی مایه اعتبار است درج میام هر اگر
نتایج را که از کد اشارات آنها بدست میآوریم محل اعتبار عایدت میشود
چین را غیر از آنچه فرض کرده اند میدانیم از برای مخالف گویی است
هر چه را که میگوئیم بر تحقیقات و بابت که بطول زمان شده بخوبی مطالعه
کنندگان در بادی نظر درک مقاصد ما را نمایند که این که مقصودات و تئوریات

قبل از انکه فایستی کبریک و نوبت کما می شود که در این
 علامات و علم نصیرات با جوامع وادی که در فضای غیر متناهی غوطه خورده و غافل
 که شخص ضعیف و لرزان است اگر او این سیرت و اجوام نورانی که ما نامیده ایم
 مرکزی است و هر کدام صاحب یک خصوصیت است و این پنج سابق کما می شود در مرکز
 انحصار یک نقطه داشته غافل از این بود که این مرکز نسبت به بعد و طول آن نقطه
 چه مرکز دیگری باشد هر کدام صاحب یک سیرت و هر یک از این مرکز نسبت به مرکز دیگری
 ترقی داشته و تربیت داشته مثلاً مرکز و حق هستند هر کدام مرکز یک نقطه و هر یک
 نسبت به یک مرکز نسبت به مرکز دیگر داشته و واسطه است و طول آن نقطه نورانی
 زیرا که آن نقطه سلسله ای شیمی از حد و در حد خارج نموده تمام معنی را از این حد
 پس از آنکه سلسله ای را در کار این پنج شش به متفرعات شاخ و برگهای آن
 باطل و غافل خواهد شد و جهت تمام این اجزای که در سطح حلقه ای
 بعد از این باید مطالعاتی شرق و مغرب امعا و مبنا را در نظر

و از این قوانین کلی تاریخی را بدست آورده و ملاحظه کرد که کبر و کمال
 و نوبت که از شات قوانین طبیعی را بدست آورده باید قوانین کلی
 تاریخی را که شامل تمام که از شات انسانیت بود و در تمام و کلی میل این قوانین
 باین دو دینا عمل نیست چه با لایه های سپهرهای بزرگی که در یک روز
 و دور و نزدیک علی العجله بعضی که از شاتی که راجع به کمال و دور
 و غیر معروضات بطاریم تا آنکه عقل اولی چون نبوت از برای عقل
 مطالب تاریخی پیدا شود امید است که مطالعات کنندگان این نقطه
 این سالکات پیدا کنند چه تاریخ بزرگترین و قدیمترین سالک
 در آن نحو اختصار ذکر کرده ایم مکتبی که از طوفان نوح بران ایستاده
 و منتشیر شده بهر احوال قبل از صنعت اردو پار و لوح پیدا کند و منش
 از آن منته تاریخی سبقت داشته و امتداد آن تاریخی باید بهر دو
 مورخین شده هیچ مکتبی اطلاعات بپایان لازم دوز رساله ما اگر چه خلاصه

و در تاریخ آن مملکت است که طاعت کند از اوقات کافه و غیره و اصل آن
 از برای مطالعه آن لازم است تا آنکه فایده از معاینه و تحقیق اخلاق
 و آداب و عادات و وقایع خاصه و عمومیه بجزئی بزرگی برسد که باشد در صفحه
 عالم ضبط شده و ادعای تمدن مملکت صحت که ابداً وجه شایسته ای از اخلاق
 و تمدن سایر ممالک نداشته باشد به حیرت و موجب بصیرت و بیان اهل عالم
 باقیان ملل محکم روی زمین است پس نهائی است که رفت و آمد بین
 از اول دیباشته و مع کرده و اردو سور و اهلای خارجی که توسط فتح
 و نصرت بر سایر ملل و دانش کسبه های تاریخی پیدا شده اند
 نخواسته حال اینکه تمدن اروپا حتی تمدن مصر بواسطه اسکندریه
 نباید تصور نموده که حاصل مذمت بود که در اوایل باه اول میلاد
 در این مملکت اتفاق افتاد است قیامت چیست چه در آن اوان
 که کلمات آن مذمت فقط نفوذ در طبقات میسر و مردم که بعد از آن

با عقاید زائد و موهومات مردم هیچ که ابداً پسند نماند و نصیحت آن
 ۱. و تلافی و تبیین مردم آفرینیکرد و علم اخلاق کونی و سیرس
 که امروزه مبنای اصول سیاسیست و دولت چنانست که کلیت نموده و
 از مملکت بودا به

جغرافیا طبعی

گویند و در مملکت پس بغیر از منچوریه و منول و دوت و با
 مستقرات آن بر حسب طبیعت طوری قرار گرفته که از خارج خرمی
 تصرف در زریقات آن نماید چه از طرف جنوب و شرق و بریا محدود
 شده و از شمال به بیاض بحرهای لم یزرع از مغرب به های کوه
 و دارای یک دست دایره شش است که پانصد شصت و شش قط
 آن منتهی دور و بزرگ از جبال کوه بت سوار شده تمام مملکت از آن
 مشرق مشروب میسازد و تعب و دارد در دریای منتهی جنوب جبال

مرفعه از وسط ملک کند و محمولات بیسی و آثار و کسرات معرفت از منی
که در نقاط مختلفه زمین بطور میرسد تمام در این سال جمع شده چون ایام
بنازده تمام خاک اردو یا بغیر از غشمانی در وسعت دارد و اندک
محتاج بخارج نشده است در صورتیکه سایر ممالک مجبورند که محمولات
طبیعی خود را بایکدیگر معاوضه نمایند تا آنکه رفع احتیاج بشود از زیاده
از و یا بیا محتاج بایلی پس شده محمولات خود را در ملک آنها برده و جنبها
بدون آن محمولات اندک به دفعه بطول مان آنها را بیا محتاج خود قرار دادند
مانند تخیلی که از برای حل تمذنه لازم است ولی معاوضه محمولات
ایالات مختلفه پس که بنازده ممالک اردو یا دست دارد از برای صنعت
و تولید جنبها کافی بود بواسطه همین فراوانی است که دولتین
چندان در فکر تجارت با خارج بر نیامده در فضول تجارت و صنعت
وین مطالب اند اگر چه خواهم نمود ملک چین به ناحیه قسطنطنیه اولی

کوتاهان حرم ناحیه پست سوئم ناحیه که بدو ناحیه اولی
شبهاتی دارد ۱۲۱

(۱) ملک کومستان

در مشرق قاره مغولستان فوجی مرفعه که جنبها سیفان
نامند ملک وسیعی تمام مغرورش از کوه واقع شده و شامل ایالت
چینی (سرحد مغرب) و چانسی (خاک مغرب کومستان)
و سپخوان (چار رود) و یونان (جنوب اری)
است و در دوزخک بولگت بود و گنگ از آن محل
میکند و بواسطه وسیع مرفعی که دارند در اکثرت جنبها
جاری میشوند جبال ایالت یونان بواسطه اقیانوس مستند
پیدا نموده مایه انفصال تو آن کن و خاک چین فوج بخود
چین کواریک است محصور گشته و شارع عموم از زمین است

که بواسطه دیوار مرتفعی نیست محفوظ گشته و صاحب و دروازه
یکی از طرف چپ که اختیارش در چپ است یکی از طرف راست
که اختیارش در راست است اما توئی که است که یکدیگر در درگاه
چپ مروج تمدن تربیت گشته که پس از این احوال بعد از آن

(۲) مکتب

دینار و درود هوایک و یکمک و در این ناحیه این ناحیه
از حیثیت حاصل خیزی و مشرب شدن از رود های که در آن است
کلی به نزد پوتامی (بن النهرین) دارد یک مکتب است
چنانی و چون نونگ و یونان و یکمک مان و یکمک
چی یکمک و هوکرامک در آن نهرین و اوقات قطعات نما
بواسطه بردت و سر ماکر حاصل خیز است بواسطه سطح مرتفع
و خلیج پچی محدود است و نیز با یکدیگر بواسطه رسوب است

رودخانه صغیر بالا آمده مرطوب است این ناحیه دارای مصلحتی است
چون است و بلندیهایی آن که طول آن تغییر پیدا میکند هم در این
هم بخشک

(۳) ناحیه جنوب

این ناحیه شایسته کلی به ناحیه سابق الذکر دارد یعنی شامل قسمت جنوب
ایالات هوکرامک و یکمک و یکمک و یکمک و یکمک
و کوامک و کوامک و کوامک و کوامک و کوامک و کوامک
در بدو امر به مکتب چپ محبوب نمیشد جبال مرتفعه و دره های عمیق در آن
زیاد و پس از این که پس از آن مردمان با لجه مطلق الفان رنگ جلدشان
از مردمان شمال تیره تر است پس چپ هوامک تا دویست سال قبل از
پس از عظیمی آنها را بقید اطاعت در آورده و در جنگ نصف
است از اعرضه شمشیر را با نوحه نام تجارت چپ با اروپا و بعضی نقاط

این ناحیه منتهی و تمام چای که بمصرف رود پامیر در این نقاط گرفته میشود
مطابق عصبه های از نویندگان معروف چمن طیفست بخوابسته است
در این مکت اراضی سطح و بیلای پیداشو جبال آن از طرف جنوب
بسمت دریاست و پیدانمانند و شکل یک کلبه منظمی را دهند و در
حوالی آن جلگه های خشک پیداشو هر تنه که از کجایم از باغ چین
نصورت کاملی نمایند باید اوضاع جبهه فته از افرازمینیم کی از خیرفا
و آنها ای الی نمسکویه همانطور یک مشتاق اندیه و عمارت هر مکتی
لازم است شناختن اوضاع و حکومتی اراضی آن نیز لازم است
جغرافیا و آنها چینی عدد کوههای بزرگ چین را ۵۲۷۰
میدانند ۴۶۲ عدد آن جبال هستند که تولید میکنند
و ۳۶۰۹ عدد آن تولید آهن تقریباً و دشت مکت چین
مغروش از جبال شگفته شده بیشتر قتل آنها از برهنای دایمی میسرند
نقشه

نقشه بیشتر آنها در کتاب سابقائی تونوئی که در کتابخانه دولتی
پاریس است پیدا میشود اگر کجایم مبوطاً اوضاع جبهه فته چین را
باین کیم با چایم که کله چنده از سیر و نوزات درج نمایم
(جبهه اعظم چین از دامنه شرقی جبال ت ساخته شده که در جنوب
و شرقی با سواحل قبا و نسکیر شرقی اتصال پیدا میکند و جبهه فته خود
چینها مکت چین از شمال غربی که محاذی با تونوئیگ لنگ است
و جنوب غربی بر لینگ شروع میشود و لی در شرق این نقطه
نمسوارهای زیبا دی است که مانع جریان آب شوند چه رودها
از آنجا جاری شود مربوط به دریاست و شکل دریاچه های چند می دهند
که آنها نیز مربوط به جبال نیستند مکت چین دارای سه مصب است
مصب اول در جنوب جبال نان لینگ واقع شده و تمام رودها از آن
منبع جوی شده بطرف جنوب میخیزند و در دریای کوانگ تو

دو گیلان را مشروب سازد و ارد شوند نمایند در شمال این مصب
کیانک است و در شمال بحال پینک که فصل مشترک این مصب
و مصب جوانک جو است محدوده شود مصب جوانک جو در شمال
بحال یان که یکی از شعب بحال یان است شمالی تا مرز محدوده
و نهاده این بحال از طرف شمال شرقی باسم هینکان نیکن مصب
را بعضی هستند که آب آن از خوب و مشرق دارد و بحر صغیر و
اودخوشک شود و بواسطه یک رشته کوهی که از شمال بکن
بحال یان اتصال دارد از شبهه بغیر کرده الفضل پیدا
میکند و در رشته کوهی که باسم پینک و مان پینک
(رشته شمالی جنوبی) معروف است از شعب مرکز بحال
تحت محسوب میشود رشته اول از قسمت شمالی این ساحه محده میشود
چنینها از آن فقره و زبا بر حال عالم میداند و از باسم کانین
میشند

مابین درود هو انک نو و کیانک محد و شود رسته جبال
 نانیشک از انهای جنوبی یونانیشک مشب و
 فاصله این رشته با جبال پهنیشک بغایت زیاد است لیکن در جبال
 مشرق این فاصله خیلی کم می شود و همچنین چندی در طرف شمال شرقی
 از آن پیدا شود و تا مصب کیانک با شعب کوچک این رود
 بحرایی نمائند جبال بان که بواسطه مصب هو انک نو
 در شمال غربی پکن از سلسله پهنیشک انفصال پیدا نمود
 ظاهر است که جبال بان که حد مابین چین و مغولستان و صحرا
 تعلق گیرد یک رشته جبال مخصوصی که از طرف شمال بایه اتصال و اجتماع
 رشته های سابق است در شرق خلیج لیا تو توگنک سلسله
 تشکیل بد با هم سیامپی ^{در حقیقت آن رشته است که در} ~~و در حقیقت آن رشته است که در~~
 می شود و یک که طویل بزرگ بقیدی تشکیل میدهد بنوم به گلال

گل من چنان گن که در تاریخ امانی منچوری خیلی معروف است این
 خلاصه جغرافیای چین بچوت فضا می شود که سلاسل عمد و جبال چین جیب
 امتداد و نقشه مصبها مشرق و شمال شرقی و جنوب شرقی کشیده
 و این رشته از است ای بحر صفر و منابع هو انک نو
 و کیانک و خلیج کان تون ممتد گشته در آن سبب حالت
 اجتماع پیدا کنند و چینیها آنرا کوئن تون خوانند و در سلسله
 جغرافیای افغانستان این کوه را سلطان جبال و معتبرین نقاط زمین دانسته
 و میگویند این کوه اتصال قطب دارد و جبال آسمان منزل را باب اوداع
 بود آینه است جهت امتداد دره با از این نقطه است ارتفاع این نقطه
 از سایر نقاط زمین بیشتر است مخصوصا در نواحی کوستانی ایالات
 یونان و سیچوان و چینی ارتفاع مکان بنشی در حد میرسد و سراسر
 بر تخریب کرده و در خیلی محال معا بر شیب و نامواریهای عمودی

دوره های غیر قابل عبور پیدا میکنند دیوار یا حفاظ بزرگ
 قبل از اینکه طایفه نامار یا پوچیه چین اتصرف کنند سرحد شمالی مملکت
 بخفاظ بزرگی محدود شده بود این حفاظ یا دیوار از خلیج لیا توگنک
 یا بحر صفر تا انهای غربی ایالت چینی امتداد می شد و مسافت آن تقریباً
 ۵۰۰ یاع فرسنگ بود این بنا عظیم ترین و بهترین بنائی است که
 تاکنون دیده شده بانی آن تسن چی هو انگل بی
 (اول امپراطور کسرو دومان تسن که حکم سوزاندن کتب را
 داده و در سنه ۲۱۴ قبل از میلاد حیات داشته) بوده
 و مقصود از بالا بردن این بنا خط و دفاع مملکت از جنب غارت طایفه
 نامار بوده و میگویند که قریب ۵۰۰ سال چندین کور مردم را از آبادی
 ساختن این دیوار مجامعت بودند و بواسطه مخاطر عظیمه این کار چنانچه
 نفرزانه های لغت شده ضخامت این دیوار باندازه ۱۰۰ فست کشش بود

از بالای

از بالای آن ممکن است بگذرند و در امتداد طول آن بجای زیاد
 فاصله و وجود تیر نباشد تا آنکه اگر دشمنی پیدا شود از پا در آید
 امر سببی باشد این دیوار در نقاط مشرق خیلی محکم است بواسطه اینکه
 پی آن از زیر دریا نباشد و زمانیکه عجایب این دیوار را با لایحه
 حکم شده بود که اگر یک یخچای لای در سنگبار و دسرشان از این جدا
 سازند این بنا در نقاطی که با ایالت چینی محاذی است تا حدود
 شمالی خیلی خوب فست شده یعنی تمام مصالح آن از اجزای
 و لی هر قدر که مغرب و دیگرند یعنی با ایالت چینی و چینی
 و کیانگ سو (مملکت با ژو و متخل خیزی که از رود کیانگ
 میگذرد) مصالح آن فقط از گل و خاک میبود و کلفت استحکام
 این حفاظ باندازه است که بدون تعمیر و مرمت زیاده از دو هزار سال
 که همیشه بطور باقی مانده در نقاطی که همسواری کمربوده قلعه و حصا

بیشتر بالا برده اند یا اینکه بجای قلعه و حصار و دژ و تپه بنا
کرده دیوار باین بزرگی که ۶۰۰ فرسنگ طول دارد
ارتفاعش شش یا نه مپراست حتی در راه و سبیل خلی فرغ و چون
جبال زیاده در سرحد نوسان پیدا می شود مثلاً از آنجا که
که در ای ۱۷۲۴ و ۲۵ مپراست

بر حسب عقیده سیو بارو میگویند با مصالحی که بصر
این حصار رفته دو دیوار دور کرده بنامانند که هر کدام ارتفاعش
۱۶۹۸ مپراست و ضخامتش ۶۰۰ دروازه های مخصوص
بفاصله های معین در این حصار بکار برده اند که حفظ و حراستش در
سربازهاست و در بعضی نقاط عوض دروازه ها سنگها یا ساجها
امپراطورهای چینی قبل از اینکه اهل نوسان چین را بخت
در آورند بیشتر از دژ و گور سرباز بجهت حفظ و حراست این دیوار
گذاشته

گذاشته بودند ولی اکنون که مملکت چین و تاتاری ملی شده و دیگر هم تاخت
تا رطواف و حتی میت دولت چین را منوط چندی بهت مبارکیه خلی
محل آمد و شد است و علاوه با کمال استحکام ساخته شده و تیر تانیه
این بنا عظیم اگر چه پدید است یک نمون از حالات و مدارک پیشانی
و یکسکه از ساخته مقصودش حفظ و حراست مملکت چین بوده چه با وجود
اظهارات مورخین بداند نشد و کج خیال مرد عقلی نبود قبل از سلطنت
این مرد نامی چینی در زمان اقامت در دودمان چو مملکت چین
بمالک کوچک تقسیم شده بود و بعد از آن سلطان کل قریه
اسمی بود و لیکن شارالیه که بر تن چو مملکت قی موسوم بود
و سرباز دودمان تن بوده از دست گیر کردن تمام
سلاطین چین و قبایل و ایالت و حتی چادر نشین نجاست که رعایای خود
بواسطه یکاری تن پرور شوند و مملکتش هر روز و چار غلظت و آب

آنها کرده اند ... هزار نفر از آنها را شغال سگساز می نمود
 باقی را با انعام شش ساعت گداز (هشتصد یا هزار کرد)
 با حق این دیوار بکاشت زمانیکه وقایع عهد چین را
 بیان میکنیم شرح سلطنت این پسران را خواهیم داد
 (۱۱۱) خطوط و دریاچه ها

اعظم و دودخانه های چین رود کیانگ و هوآنک هوآ
 که بار و دودخانه های اعظم آسیا و امریکا را بر می بخشد و بنا
 آنها در خارج مملکت است یعنی از جبال بت استخراج شود
 این جبال را سده جبال طویل و مرتفعه هیمالیا (توقف کاوش)
 محسوب میشود این رود بزرگ از دو نقطه خیلی نزدیک بطور سر
 اما کیانگ رجب اماکن مختلفه که بر سر سبها اسامی مختلفه
 باور داده شده از طرف جنوب حرکت کرده از یک شبه جبال میگردد
 و به

و به بطرف شرق امتداد پیدا میکند و در صورتیکه
 رود هوآنک هو بطرف شمال امتداد پیدا میکند و از
 منوستان یعنی از حدود صحرای شامو (صحرای چین را)
 و مملکت ارتو عبور میکند و از خصایر معروف گذشته بدریا
 شرقی در حوالی رود کیانگ اتصال پیدا کند جریان وسیله
 این رود و بخوبی یک قسمت بزرگ مملکت مخاط در آن گشته
 و رود دیگر در خاک تاتار احداث شده یکی موسوم به یانگ
 و دیگری گنگ (رود خاک طلا) هر دو آنها از خاک بت
 از شمال جنوب عبور کرده تا آنکه برود یکی آن که خط الشوط نام
 ملحق گردد و اتحی این دو سند او را این اسم است زیرا که در حوالی بلد
 از بلاد ایالت سیچوان که در سب صد فزنی دریا دشت
 قریب نیم فزنی عرض دارد و در نقطه که بدریای صفر اتصال

پیدا می نماید قریب هفت فرسنگ عرض پیدا میکند طول
این رود شصت فرسنگ است از دریای شرقی کشتیهای باد
ناصه فرسنگ از این رودخانه را بهوت غور می نمایند و غرور
دریا تا این حد فرسنگی باشد میشود شطرنج کور بجز عقبه
منسوب مارتینی در حوالی این شهر کیوگان که در صد فرسنگی
مبصر واقع شده و دو فرسنگ عرض دارد مطابق ضرب المثل
چینیها از برای دریاهای میت از برای رود کیان عمیق خلصه
در بعضی محال رود کور باشد از عمیق است که تعیین غنی آن اکنون معلوم
نشده است و در بعضی محال دیگر تقریباً صد فرسنگ است لیکن
رود کیوگان بود که برود و صغر معروف است میرش با میر
فرز برابری میکند اگرچه حجم آن بر آب کمتر است چینیها گمان
که این رود از دریاچه که در روی کوه معروف کوآن لن

قرار گرفته احداث شود این کوه بجز عقده خود چینیها
(یعنی عرش رب النوعها است) شطرنج کور از زمان قدیم
خسارت زیادی بواسطه طغیانهای متعدد و آتش ظهور رسانیده
و به تدریج ترصد بوده اند که بواسطه سدهای محکم از اجلوگیری کنند
در فصل یونین (گذشت مهر اطوریو و شولگت)
قانون ناپنجینی که در دوهزار و پسیصد قبل از میلاد مسیح
در زمان مهر اطوریو نوشته شد مطالب ذیل را ملاحظه می
ای خدایان چاکر کوه مقدس از انقلابات طغیان آبها در رنج
و تعبیم چه امواج بی پایان آنها محیط بر کوهها و پستلرته ها کشته
بلکه با تیر آب کشتاننده چون کوه بهمت آسمان صعود می نمایند
و غنای آسمان را نیز مستغرق می نمایند ملت این خاکدان عجمه است
می کنند تا اینکه کسی بغیر ایشان سد از آنها جلوگیری نماید ملت مجرور

شیدن این تنگنا چنان اظهار داشتند که گویان از عهد انجام
مسئولیت سواد بر آید سلطان در جواب فرمود که او همیشه در
او امر مخالفت نمی آید اما چنانکه جواب اوست مخالفتی که با او
قدیم نموده مانع نمیشود که او را با او احببید ما نورساریم ما آنکه
اعمال و فاعل را محبت و احببید تجربه و کوششیم هر طور که بزرگتر کنیم
گفت احوال که میرود گفت خوش باشد - نه سال تمام گویان
جد و جهد و کوشش نموده که از آب جلگیری نماید ولی افسوس که بماند
نایل نشد - آنچه که از باب تفصیل طوفان نوح پیدا کرده اینست
که ملاحظه نمودید معنی است که تمام این احوالات در خصوص یک طغیان
و انقلاب بر کی است که با وجود اغوا قاصد در سیاست چینی طغیان
میشود با طوفان نوح معادله نمیشود چه آن ملت متوحش از برای جلگیری
آبهای نمایی ملک و حمایت قهراً سلطنتی بوده در واقع کسی که توانست

از عهد

از عهد جلگیری آبها بر آید و هر طور یا گو و چون بود
چنانچه رجب جات تاریخ ما چینی - چون ملک ابدی است
تقیم نموده که هر که ام خط بر آب بود یعنی هر که ام حکم حریز
داشت و ده بیست و در روی ده که فرار داده و در آب
(نه ناسیک و سی خرمکنند) زیادوی بخت جاری شدن آنها
خبر نمود یعنی نقد او از دیاقوات چین از همین تاریخ بود
نحوه که مواطیسی بر ایالت بیات و کمر مستقیم و مایه حاصل خیزی
اراضی میگشت یعنی استعدا حاکم عمده رخصات و کوشش از این
میگشت بر دو خانه های بزرگی که از دره های بخت سر آید
ولس از قلمش و یکی از قلمش و یکی از قلمش و یکی از قلمش
و یکی از قلمش و یکی از قلمش و یکی از قلمش و یکی از قلمش
داده و باعث شد که شکل مجلس فرایندی داده شود تا آنکه کار
پیمانی نهوت پیدا کند چنانچه در بحث امورات بسیار چه مذکوره

این مطلب خواهد شد ولی ذیلا ملاحظه خواهند نمود که چنین ابل
 مکتبی است که در صد و نوب (مجرى یا محل عبور آب) سار
 را مدفعی تقریباً در دو هزار و سیصد سال قبل از میلاد مسیح
 بدی است یک دانه که چهار صد یا نصف فرسنگ طول
 دارد و مانند دانه چمن بسلاسل عمده جال قوت اتصال پیدا
 و منبع چشمه های عظیم است که از دانه آن کوه باین
 من از دور و در جاری خواهد شد مخصوصاً وقتی که این دانه
 از جال عظیمه متقاطع شده باشد حاصل که ایالتی نیست در چین که در
 دریاچه و آبهای را که بنا جغرافی دانه پنج دریاچه بزرگ باین
 آنها پیدا کرده اند در پشتان طغیان آبها باعث می شود که در
 اراضی شین زار و کم زرع می شود و دریاچه های که از آنها
 جاری دائمی تشکیل یافته و مواز آنها می باشد و چون آب آنها
 نگی است

این
 دریاچه
 است

نکی است باین زیاده ای به استخراج ملک آن در سال بدولت
 منفعت میرسد میگویند میگویند باین آن دریاچه با دریاچه
 پیدا شده (ظاهر ادعیه و واقع است) که در وسط آن
 جزیره کوچکی است که عین شدت که آب آن دریاچه را با طراف
 حرکت دهند و حرکت یک دره ملک خلی معید و خوش بود
 آن پیدا میشود و در تمام تابستان بهمن تیب از اینجا استخراج
 نمیشود و اگر آب آن دریاچه باز دانه آب دریاچه بود تمام ملک در آن
 حاصل می این ایالت از آن دریاچه گرفته شده
 میگویند که میگویند دریاچه ایالت باین معروف ترین دریا
 با است و چنین میگویند احداث این دریاچه بواسطه زمین لرزه
 خطر آفرینی بوده که موجب ظهور آن تمام مملکت و کشیش متعرق شده
 بخوبی از اهل آن ملک باقی نماند ملک طفل که پاره چوبی گیر کرد

این
 دریاچه
 است

و در وسط دریایچه در مد نظر بعضیها در آمده

(فصل چهارم آب هوای بیک خاکی)

آب هوای چین چنانچه ملاحظه شد تمام ختلافات که در منطقه ما
معتدله و محرقه و منجمده ^{معتدله} در آن پیدا میشود مثلاً
زبان ایالات شمالی خیلی شباهت برستان ایالات سیبری دارد
و برستان ایالات جنوبی شباهت کلی برستان شبه جزیره هند
اگرچه در کانتون کاهکاهی بارومتر (میزان الهواء) تا چند
زیر صفر میاید ولی مطابق تحقیقات اروپائیان سرمای سخت در آن
زیاد آن نقطه دوامی ندارد و در باقی سال هوای آنجا خیلی
در شمال مملکت مرال زیاد و در جنوب مملکت فیلپای بسیار پیدا
و آب هوای آنجا خیلی خوب و گوار است چه امراض سرد و طاعونی
که مایه ^{بسیار} اغلب از پناکین ^{بسیار} هوا می شرق زمین است

در آنجا

در آنجا پیدا میشود و گویا جهت خوبی آب هوای ^{بسیار} است و صفت
و گوشه های زیادیت که جهت آبادی و اصلاح امورات مملکت است

بکار برده اند اوضاع نقطه جبال مصوبها میاید و زمین بادبانی
زیاد می باشد مخصوصاً در نواحی شرقی و غربی و محلات شخصی
که در صد و آبادی این سرزمین بر آنند و جهت ^{بسیار} بسیار
خاها را بواسطه خوبی و گوارا بودن آب هوای است منافین عرب
که در قرن زدهم میجی سیاحت چین بودند رفته اند چنانچه
حلیفه (کشیش) رونودوت مضامین سفرنامه آنها را
بفرانسه ترجمه نمود و چنین میگوید آب هوای چین از آب هوای
هند بهتر است و اراضی با قشیر کمتر شخاص اعور و واحد
یافاض الخلقه در آن سرزمین خیلی کم پیدا میشود و در هند نیز
چند ایالت پیدا میشود که از حیثیت خوبی و گوارائی آب هوا

بایات چن میماند رودخانه های مملکت چن هندی خلی برکنه
 بلکه از رودخانه های اردو پادراتب غرضت و طو لیتند بعله
 بارندگیهای زیاد در این و مملکت میشود اراضی غیر ^{بایر} ~~معمور~~ ^{معمور} ~~معمور~~
 خیلی زیاد است لیکن در چن نقطه غیر ^{معمور} ~~معمور~~ ^{معمور} ~~معمور~~ پدید میآید
 کاتین و پلاک این اوقات خیلی از کدایان اجور را در کوه پاد
 کانتون ملاقات کرده است و کویا است کوه مردمان خاص
 بهین نقطه دارند بعضی در سایر نقاط مملکت پدید میآیند از
 اوضاع معرفه الارضی چن اطلاع کاملی بدست نیارده اند
 چه علمی که متعلق بخاصه مختلفه کوه ارض است تازه پدید آید
 بعلاوه سیاهانیکه بجهت یاحت بچن رفته اند در این باب
 تحقیقی نگرفته اند ولی معین است مملکتی که یک عشر اراضی ^{معمور} ~~معمور~~ ^{معمور} ~~معمور~~
 کوه زمین را تشکیل داده کسرات معرفه الارضی و طبقات زیاد

از

از خاکهای مختلفه دارد مسوورتات میگوید
 ایالت بکن و ساحل جنوب شرقی فورموز ظاهر
 از خاک دوین طبقه است و خاک اولین طبقه که پاد جبال
 غربی را تشکیل میدهد تا چنی و کیکانک و آن
 است و پدید میآید در ایالات شمالی و خا لسنک
 و ملک طعام و کسرات عظام بد فوجیه خیلی پدید میآید این
 اوقات کوه آتش فشان ^{در ایالت بکن} ~~در ایالت بکن ^{در ایالت بکن} ~~در ایالت بکن~~ در چن پدید میآید ولی
 جبال آتش فشان خاموش خیلی دارد در ایالت چنی
 معاون کوه در زیاد پدید میآید و ابل انجا کوه کوه دند کوه
 بمصارف خانه های خود میرسانند و در تاریخ نامه آنها آمده که
 از کوهی شده که سابقاً در یونان است فرغ نموده
 معدنی و فلزی میگرد زمین لرزه های زیاد مخصوصاً~~

در نواحی شمالی خیزی پیدا می شود از این قبیل انقلابات هر چه
که راجع بحوادث جویه و سماویه است در تواریخشان مکتوب
داشته اند گویند در موقع مسافرت و عرب سیر سابق اندک گویند
آتش فشان محرقی موجود بود و چه رجب گفته آنها در حوالی زاباج
گویند واقع شده موسوم بحیل آتار گرمی و شعله این گویند
باندازه ایست که کسی قدرت نزدیک شدن بان گویند را ندارد
روزها دود از او متصاعد است و شبها شعله و آری پای
این گویند و چشمه آب شیرین یکی گرم و یکی سرد سیرین می آید
مسیو کوکوت می گویند اغلب حال چمن از خاک است
در صورتیکه حال غالباً از خشک است و خاک آن غالباً
خیلی سبک و نرم و دارای خلل و فرج زیاد است بطوریکه
اگر تا مسافتی صید یا چارصدا بر سطح خاک بفرستند و بیست

حفر

حفر کرده پائین وند بسکهای عظیم بر می خیزند و اوضاع و چگونگی
خاک مذکور مایه از دیاد حال خیزی و بر و مندی اراضی
میگرد و چه اعلاهی که از خلل و فرج آن بطول زمان مترشح
میشود زمین آمازه و مستعد گشت و ذرع می نماید و بی جا
تمام ایالات چمن از یک ماده طبیعت فیتند مخصوصاً جبال صنی
و یونان و کالک تونک و فولکین جبال خیره را که ابد
تاکنون کسی در صدد بر نیاید گشت و ذرع نماید هر قسم و جنسی است
مخصوصاً از آنجا مستقیم قاعه که از برای آتش و آس عمارت
و کشتهای خیلی خوب است همرا طر از برای کشتهای مخصوص
بخودش از آن چوب بکار می برند و گاهی از اوقات از صید
فرسنگی چه از دریا و چه از خشکی درختهای عظیم انجمه می خورند
تا آنکه بخت عمارت شخصی خود و آسایش عمومی بکار برند جبال دیگر

پیدا می شود که بواسطه معادن آهن و قلع و مس
و زینق و طلا و نفتشان خیلی فایده ب مردم میرساند
مخصوصاً طلای نجاف قدری زیاد است که در وقت آمدن
سپاه از کوه با آب سرد از برشند داخل حلقه میکشند و چنانچه در
در یک خیلی پیدا می شود

چاه آتش چاه طنجی

چاههای خیلی عمیق آتشی در چین پیدا می شود موسوم به نیوینگ
این آمار و اعلام را سابقاً استو بایران نسبت میدادند یعنی
که در ایران سده دهبائی بوده بصفه مذکوره که در آن سلاطین
قدیمه باین طرح طعام خود مسبوته آولی میسند و بعضی
از نقاط چین خیلی ملحوظ است مردم آنجا این آتش را بصلوات
خانه خود میسازند و بدین لحاظ در سال مبالغ زیادی بچند دولت

در این است که چینهها موار و مخصوصی از این آتش بدست آورده
که شرح آن در اشعار معروف چینی موسوم به توفو دیده میشود
این اشعار در زمان افتد اردو دومان تا مدت یعنی شش قرن
بعد از میلاد مسیح حیات داشته شاعر مذکور که از اشیاء
طبع شعری و ذوق فطری مطابق عقیده مسیور موزات با
پروین انگلیسی همسر دهم رتبه است در اشعار خود از شعله
آبی چاهها مذکر نموده ولی مورخین بیشتر از او شرح مطالب
داده اند و اسم ایالاتیکه شامل این چاهها است اسم برده اند
دو بیت سال قبل سمندو در تاریخ طبعی چین مطالب ذیل را
مستور داشته (چنانچه ما از و پائیان چاههای آب در اروپا
داریم چینهها در مملکت خودشان چاههای آتش دارند که از برای
مصارف خانه شان خیلی مفید و لازم است مثلاً اگر سوراخی

از زیر معادن کوکود سوخته شده باز نمایند بجهت طبع هر پهل
 باندازه کافی احداث حرارت شود بجای نهمم مکنوع زغال
 سنگی کار میزند که خیلی درشت است ^و چنانکه استخراج
 اینگونه زغال را بسیار محاب در نماید و بعضی از نقاط مخصوصا
 در مکن زغال مذکور را باندازه خوب درست میکنند که در شب
 روز بدون اینک خاموش شود و میوزد سیور گول میگو
 مواد قابل احتراق چمن مختصر بچوب و زغال و فی و پول
 نیت بلکه قریب در نجاید میشود پی با که مخصوصا در خلیفه
 یثر و ایالات شمالی خیلی یافت میشود که بمراتب زیادتر و بهتر است از
 سایر نقاط ^{نشین} صلا مخزن این قمر در بطن زمین است بخوبی که براندازد
 که خواسته باشند بقیه خیلی مناسبی بجهت مصارف خانه فقر از آن
 استخراج نمایند این آثار معرفت الارضی تا یک حدی نیز در معادن

زغال

زغال سنگ از پادور مکن به استعداد شده میشود مثلاً
 در خاک یا با باده و استمالی جبال آتشن مکتوب بخبر شایع است که
 در سال نامه مجبسی که مروج عقاید مذہبی است کوای بر تحقیقات
 مذکوره مامیست ^{میسو} مکنز از چاههای نیک بخبر و چاهها
 آتش خیز او توکک کیانو مذکوره نموده او توکک کیانو
 مجاور با کیانک است و واقع در ایالات سیچوان
 (چهار رود) یعنی در پای جبال قبت که تقریباً صد و دوازده
 درجه و یازده دقیقه طول جنوبی آن است و بیست و نه درجه و سی
 سه دقیقه عرض شمالی آن است مندرجات آن باندازه ایت که
 ذیلاً بعضی از آنرا ذکر می کنیم (در یک فضای ده و شش
 طول و چهار یا پنج و شش عرض قریب و هزار عدد و از آن
 چاهها پیدا میشود هر شخص صاحب یا شریکی برای خود پیدا میکند

و یک یا چند چاهی خرمینمایند و محتاج هر چاهی تقریباً هزار شمشه
 آلی هزار و هشتصد تومان است چاهها را مثل ما حضرتی ^{کنند}
 یعنی چون از روی حصد و مساعدت وقت کار میکنند زودتر ^{تأثیر}
 نایل میگردند و علاوه بخارشان کمتر شود در صورتیکه علم مخصوص
 از برای متلاشی کردن سنگها با روت ندارند و حال آنکه
 تمام چاهها شان در توی سنگ است واقع شده و عمق این چاهها هزار
 پانصد هزار و شصت پاست و عرض سه الی چهار سانسیمتر
 (سانسیمتر صد یک متر است) هر آینه اگر طبقه رودی زمین
 تا سه پای عمودی خاک خالص باشد یک کوزه چوبی مخوفی که در آن
 راس سنگی است با خفزه سه چهار سانسیمتری عمود دارد و
 زمین بینمایند بعد از آن یک کوزه فولادی که بصید چاه ^{کن}
 وزن دارد و دارای ماهسمواریهایی زیاد است و
 از طرف

از طرف فوق متعز و از طرف تحت متحد دارد و در آن ^{کنند}
 یک مرد با قوت لباس سبکی در بر کرده و سوار بر خنجر ^{کنند}
 اوقات صبح را در روی شامینی حرکت میکند بطوریکه کوزه
 مذکور باندازه دو پالمیند کشته بعد با تمام قوت میافتد
 کاهکاهی چند قطره آب در آن ریخته برای اینست که مواد متحرک
 در چاه خیز شوند کوزه فولادی یک قطب محلی از چوب خرمینمایند
 پیدا نموده که ^{بیاورد} انجمن است و احکام طاهبات که از روزه
 ساخته شود سردی و طابابین نصب کنند و یک چوب مثنی شکل
 متصل شده و بخفزد و یک در چوبی طابابین سه برقه در کشان
 بیشتر بالا میاید مردی که موهل چاه است حرکت نیمه دایره بکشد
 سابق اند که میسر بد بواسطه این حرکت کوزه فولادی بهجت دیگر
 است و پیدا میسند طر که بشود شخص مذکور بالا بجای نرفته

رفیقش را الی عصری ملک میکند چون شب پیش میاید و وفردی که
 آنها مقرر کرده اند بعد از این که دوسه ساعتی مقرر عرض میفرماید
 کلوله را بواسطه استخوانه که بجهت پیدین غلب قرار داده اند
 با تمام متعلقاتش بیرون میآورند بدین پنج تمام این چاهها را بول
 عمودی و مثل آینه محلی کرده و کاهی میشود که جت است و چاه
 سنگ خالص نیست یعنی در بعضی نقاط خاک و زغال نیز پیدا
 چاه کنند در این محل شکل کله بیاید چه بعد از این که جود
 مواد اختلاف پیدا میکند امتداد چاه از حالت عمودی بحالت
 میسرند لیکن این قبیل اتفاقات نادر است کاهی اتفاق می افتد که خط
 که از برای اتصال کلوله فولادی است می کند در سیمو مودی چنان
 وقت لازم است آنکه کلوله اول را با کلوله بای دیگر فولادی چون
 نرم نمایند ولی اگر سنگ چاه خوب باشد در هر شبانه روز

دو پا بجهت فورق در چاه لازم است آقا از برای حفر کردن یک چاه
 سه سال وقت لازم است هر آنکه اگر چاه آب از چاه بیرون
 خوب خیزان میخونی دارد و در چاه می کشند که طولش میت چهار پا است
 در آشنای تخانی آن در چاه است پس از آنکه چاه کور را وارد چاه نمودند
 یک مردی قوی روی غلب می نشیند و صرکاتی چند بان میدهد
 در هر حرکتی در چاه سابق الذکر بار کشته یک اندازه آب میاید استخوان
 که چاه با محاط آن است از برای چپیدن غلب کلوله چنی قرار داده شده
 بواسطه قوه سه چار کاه و ش حرکت میکند کلوله را بعد از پر شدن آب بالا
 می کشند غلب کور نیز از چوب فرماست آب چاهها خیلی شور است
 در سالیکه بواسطه حرارت تجزیه شوند از یک جنس الی یک نوع ملک نمید
 و علی که کلیت از چاهها استخراج میشود از غلبه خیلی نده می نمایند و بعد از
 دارای شوره زیادی است هوای این چاهها خیلی قابل استعمال است

بر این که در وقت لا آوردن لوله متلی از آب چراغی مجاور
و آن چاه نگاه دارند تمام و پستگاه چرخ آب کشی با کسانیکه در حوالی چاه
مثل اینکه صاعقه بآنها ریخته بطرفه العین منقود و الار میگردند
این حادثه گاهی بواسطه بی احتیاطی و گاهی بواسطه خاشاک
از عیالت میشود چه زمانیکه بواسطه زحمت شاق و صدمات لایطاق میخورد
شد حال کند ^{مکانها را} این آتش میوزاند چاهائی که احداث
حرارت میکنند و دارای نمک فیتند باین ملاحظه چاه آتشی نایمده شوند
رسم این است که در هر چاه آتشی یک لوله از پنج خیزان که ممد از این
آتش میخورد نصب میکنند و بواسطه این لوله هرگاه که خواسته باشد هوای محرق
چاه را بیشتر و طریقه متعلقات آن این است که با شمع آن چاه را روشن نمایند
و در زمان سوختن شعله آبی رنگی از آن متصاعد میشود و ارتفاع این
سه چهار شش ماست و قطر آن یک شش ماست آتش

آتش این چاهها باندازد و فیت که نمک از آب محرقی سازد و نمک
نمک تمام معسولی جامد کند و چاههای بزرگ آتشی در بین زمین
بفاصله چهل فرسنگی واقع شده است از برای تحریک رطوبت خاک
نمک خشکی از چوون که پنج پا قطر و چهار شش متری عمق دارد
(چنینها بعضی امتحان در آورده اند که هر چند سطح مقابل آتش
و پیغمبر باشد بخیر میبرد و آتش که میوزد) و یک شش متری عمق
دارد و بکار میبرد و چند دیک عین غیر از آب محقر و خشک نمایند
که بواسطه همان آتش محقر شده و فایده آنها این است که همراه آتش
که نمک لازم است به خشک میدهند بخوبی پس از تحریک آب نمک
تمام خشک را بر یکیند و شکل آن متغییر شود و وزن آن نمک تقریبا
دو بیت من بلامتجاوز میباشد و سختی و جوهر آن سختی و جوهر
سنگ میگرد و در برای این که از آب صرف فرو بردند

سه چهار پارچه بنمایند در وقت ساختن آن تنه‌ای آتش بدارند
 که آتش قهر می‌شود و آب ارتفاع می‌دهد و ساقیمیرجات غلیان در
 شکب لایماید ولی قتی که حرارت شکب بواسطه آتش
 مدخونه در چاه باشد ارتفاع و غلیان آب شکب بیشتر می‌شود و
 شدت تنه‌ای حرارت شکب بر روی مگس می‌گردد اگر چه
 شکب همانکه مخصوص این کار است از چدن ساخته شده و بعد از
 سه ساقیمیرضحات دارد از برای استخراج ملک چاه‌های عمیق
 سابق الذکر معلوم است که زغال خیلی لازم است خوشبختانه
 هر قسم زغالی در این مملکت پیدا می‌شود و طبقات غالی که در و خل
 زمین پیدا می‌شود از یک ساقیمیرالی نجستیمیرضحات دارد
 و در این معادن غالباً آنقدر ^{راشید} ~~طبیعت~~ ^{است} که پد آنها را چوب
 خیر می‌کنند و زغالی که از آنها پرون می‌آورد خیلی دانه‌دار است

غالباً

غالباً هوای این معادن قابل احتراق می‌شود و با این خطه معدنچیان
 اجازه روشن کردن چراغ را ندارند و عوض چراغ می‌قدار خاک را
 با تفرغ مخلوط کرده به جهت رفع حاجت می‌وزانند که ابداً احداث نمی‌کنند
 گاهی بر حسب اتفاق در زمان خمر کردن چاه‌های کوچک ملک و
 در صد قدم زیر آنها طبقات غالی شکب ضخیم پیدا می‌کنند
 ولی خرات استخراج این معادن را ندارند و بطریق بار و زدن
 و بیرون آوردن غالی آنها کار نمی‌کنند و بعد از این است
 که آب یادی در این معادن پیدا شود و زحمت آنها را بکلی
 پشیماید کند از چاه‌های ملک بعد از این که هزار پانصد
 پد کرده روغن آلوده به سیر استخراج می‌کنند خاصیت این روغن
 این است که در وسط آب می‌وزد و تقریباً روزی چهار یا پنج خمره
 صد می‌آرد از آن روغن بدست می‌آوردند این روغن دار است

غوث زیادت و از برای روشن کردن انبار چاهها که
 نمک بمصرف میرسد بر آینه اگر اخلاعات فیزیکی من بیشتر بود
 مختلفه که ترکیب این بخار را نموده اند پیدا میکردم ولی آنقدر
 میدانم که این بخار از آثار کوه آتش فشان زیر زمینی است
 چه از برای استعمال محلی بر روشن کردن میباشد و چه
 روشن شد و بخار خاموش نشود و هر بوسه یک کلوز خاک
 رست که بجزای لوله کلایر بچسبند و کاهی بواسطه باد مای تند
 فوری خاموش میشود ظاهر ^{این بخار را کار است و یا بخار} ~~ماده و یا~~
 چه شعله آن خیلی متغیر است و دارای دود سیاه غلیظی است
 چنینها خواهد بود است و عیوی کان میکنند این آتش
 آتش جهنم است و ترس و خشت زیادی از آن دارند ولی
 در هر صورت از آتشی است که منسوبی تند تر است عدوان

زغال

زغال نمک اینجا باند از این است که یک ملت برگیر اشغال ساخته
 بعضی مردمان فلان آنجا عوض ملکهای معسولی تقریباً صد چاه
 دارند از زمینین که واقع در جبال است و در کنار رودخانه
 کوچکی چاه نمک زیادی دارد که مانند چاههای آوتونگیا
 حرکتی مثلاً در یک اده آن چاه چاه واقع شده که بی اندازه
 است فراخ آتش و شعله میکند ولی ابد است خراج آب آن
 نمیشود این چاهها در بدو امر دارای آب شور بوده ولی بعد
 از این که آب آنجا خشک شد در دو سال قبل در صد
 کنند زمین برآمد تا آنکه مجدداً آب سندی رخشان
 پیوسته بود و چه عوض آنکه شتون غلیظی از هوا متصاعد شد و در شش
 ذرات درشت سیاه رنگی نمود که شایسته بدو مای معسولی شد
 بلکه خیلی شایسته بخار کوره خیلی متغلی داشت که سیر این بخار

باندازه ایست که اگر از دور صدایش بشنوی خلی متوحش می شود
 در سر هر چاهی یک تنه شعله ای که شش بافت با ارتفاع دارد
 کار گذاشته اند اما آنکه از روی ^{عید یا سهو} غفلت بی غرض آتش در چاه انداخته
 در ماه اوت گذشته بواسطه عدم شنیدن آتش در یکی از چاهها
 انداخته سبب بمبختی و ضرر هر کسیر فراهم گردید چه بسا دیدند که
 آتش سطح چاه رسید صدای عظیمی برخاست زمین لرزه شد
 بیست این آتش با ارتفاع دو پا در سطح زمین بر می کرد و در صورتیکه
 چرخ را میوزاند چهار نفر از برای فرو نشاندن آتش قراحت کردند
^{نمکن} و آفران خود را گشته سنگ عظیمی برداشته روی مجرای
 چاه بکند از فور آتش ^{چهار} پدید آمدن کرده سه نفر آنها را تصور
 و چهارمی فرار نمودند از آب نه از گل بلوگری از آنجا نماند بگشند
 پانزده روز متوانی حجت بگذارد اما آب زیادی روی یکی از جبال زد و یک تنه
 از آن است

از آن آب دریاچه شکل داده بطرف چاه ریخته اند آب مذکور بجاوت
 بوی مجاور که در آب حل شده آتش را خاموش نمود ولی بجهت اجرای
 این کار مبلغ سه هزار فرمک خرج نمودند در صورتیکه این مبلغ درین
 خلی متعسبه است چون سی و سه سیطره عود دی از سطح خاک پائین رفت
 در چهار سمت چاه لوله بزرگ از چوب خیزران شده وصل گشته اند
 اینست که هوای زیر و یکبار نشاند در صورتیکه یک چاه زیاده از سیصد
 مکتب تأمید هر یک از آن و یکبار دارای یک لوله خیزران است که در
 آن لوله از خاک رست نصب گشته با ارتفاع شش سیطره و در مرکز آن
 سوراخی است بطریقی که سیطره لوله خالی از برای آن است که آتش
 لوله خیزران را نوراند لوله های دیگر از برای روشن کردن کوچه ها
 و بطنها نیز نصب گشته بجهت زیادتی آتش چاههای مذکور سه بجاری شکل
 داده اند که آتش در آنها مانند قناره با ارتفاع دو و سیطره می شود

سطح زمین جایی که متعلق باین کارخانه است خیلی گرم است و اگر
 کسی بایش را در آنجا بگذارد فوراً خواهد سوخت تمام عواید این کارخانه
 تحت و برهنه اند لباسان منصرف یک زیرشواری کوچکی است که
 فقط بجهت سحرورت در بر کرده اند و تجمعی چون کارخانه چهار پنج
 سائیمتر ضخامت دارد و آتندی حرارت نکس شده اند و قاع
 خدماه خراب و کینه میوند آبهار بواسطه قاع و آبها بسیار است که
 از چوب خیزران است و آب بسیار بزرگی که در کارخانه خفته
 شده میسپایند و غلبه که در یک شبانه روز بواسطه چهار نفر کارکنند
 آب را بیک محفظه دیگری که در فوق عمارت نباشد میرساند
 و از آنجا آب پائینا متصل میگردد و پس از تجزیه شدن آب تنگی
 بضاعتش سیطره و بوزن سید من و نخی سنگ باقی میماند
 فراموش کردیم بگویم که این آتش بجای دو واحد آب بخار میزند
 از قعر

از قعر که بوی آن از دود فرسنگی شام میشود و شعله مثل آتش سب
 و مانند شعله چراغ بجزای لوله خیزران اتصال ندارد و درستان قعر
 بجهت گرم کردن و خاک زمین البقی یک باختر میکنند و دود قعر از آنها
 بدور آن حلقه میزنند بآب که گاهی آن کودی مشتعل میازند و بعد
 حاجت خود را گرم میکنند بعد بجهت خاموش شدن آتش خور را روشن
 پر کرده از پی کار خود میروند

(تاریخ از نه قریه ملت چین)

هر آینه اگر ملتی در عالم پیدا شود که بتواند بقدرت خود بسیار
 ملت چین خواهد بود و اهل هند که قیاس آن مان را قرون غیر
 متناسبه سالهای شمسی قرار داده و خلقت را عبارت از انقلابات
 تمامیه و متناوبه میدانند و وجودنا را از آن انقلابات شریک
 دانسته در نوشتن تاریخ و سالانه خود تکالیف و زبده بجای میآورند

و قایم و گذارشات و سال را مظهر دارند تاریخ اعصا
 و قرون عالم را گاشته اند بجان اینک در این ضمن از منته تاریخی
 خود مظهر خواهد شد مثلاً عصر اول تاریخی عالم را سه میون
 بشصده و ششاد و شست هزار سال میداند و سبک گویند عصر
 حالیه چهار صد و سی و دو هزار سال شود و فقط چهار هزار و نه صد و
 سی و چهار سال آن تا کنون گذشته این عصر بانه عصر اول یک عصر است
 تشکیل میدهد و هشتاد و یک عصر ^{الهی} یک دوره سلطنت مانور
 (مانو قانون گذار بزرگ پنهیا است) تشکیل میدهد و چهار دوره
 سلطنت مانو با اصطلاح آنها یک کان میشود یعنی هزار عصر ^{الهی} یک کان
 چهار عصر انانی مرکب شده تشکیل یک کان میاید (کان چهار ^{بلون}
 سبصد و بیست بلون سال شمی شود) و کانیا یک روز برهما
 (برهما زمان سندی یعنی خدا) میداند یعنی مدت و سبک

بجه

بجه بروز و نمایش موجودات عالم لازم بوده است همین پنج شش
 یعنی زمانیکه بجهت معدوم شدن موجودات عالم لازم است
 همین مقدار وقت لازم دارد پس حاصل این است که مطابق
 عقیده هند بهار و روز موجودات عالم که فصلاً بدفعه پنجاه و شش میاید
 چهار ^{بلون} سبصد و بیست میون وقت لازم دارد و سبک
 پنج میون و شصده و بیست هزار سال شود و بجهت برین دنیا طلوع
 و غروب فرض نموده اند سبک گویند طلوع آن در چهار عصری و آفتاب

موسوم به ساندی (ساندی یعنی فلق بزرگ اول)
 و طول آن یک بلون و شصده و بیست سال میشود و از برای غروب
 آن همین مدت وقت قائل شده اند این عباد و خیال باغیا با عباد خیال
 باغیای مل جدید مخالفت دارد چه تمام آنها منک با حادیت
 و اخباری هر اسل متعذولی این مقولات که مانم کی در چرخ شمع

پیداکرده و از قدیم با جادیت اخباری هرگز منقطع بود
 مورد اعتبار مردمان با و چون در مدینه کون فی سیوس ^{مستقیم}
~~پیداکرده~~ نیست چه این دانشندان مانند معلم خود که مشرق
 دولت و ملت است از مسائل مشکوئیه حساب میکنند و ابد از فکر
 حل آنها میافزینند و چون که مایه باغی که در اشک ملت خود میباشند
 چه این که در اشک سال شفت یکم سلطنت هو انک تی یعنی مادر و اولاد
 سلطنت چنین که تقریباً دو هزار و شصت و سی و هفت سال قبل از مسیحا و شد
 بعضی مورخین مانند چوچی بنده هزار و چهار صد قبل از مسیحا و این
 دوره را نسبت نیمه آحادیت و آزار خانه مانند در گذشت حالیه
 پیدای نمود ماقدری از آزار خفا مانند برج میازیم تا آنکه نفی که
^{در} یک برج هوشان بواسطه ترقیات علوم محسوسه و تقه اوجی پیداکرد
 و در صد قسائل مشکوفت مدینه نوع بشر باشد راه استدلال صحت و عدم

احادیث اخبار

اخبار را
 احادیث را بدست آورند عقاید یک مردمان با و وقت چنین در این باب
 قبول کرده تمام واضح و مبهر است در صورتیکه مذنبها بموهمات ^{مستقیم}
 خود پرداخته و در عهد جاودیت خود را به برهان مشهور و مبسوط ^{عینی} ساخته
 با وضع این عالم نموده و مانند عیویان با عقیده این خاکدان را محفل
 و برج میسند ولی بر عکس چنین با خیالات ^{عقیده} ^{مستقیم} را در درخت و حیات
 ابدی آن عالم را بحیات موقتی این دنیا فروخته چنین با طبیعت زد و خود
 کرده زیاده از شش هزار و پانصد و یک زمین را را معمول ساخته در صورتیکه
 بنسبیه با بواسطه رضایاتی که از وضع بر و مندی ^{و گردندی} اراضی خود داشته
 عوض این که زمین پر دانه بختانه های زیادی در نقاط مختلفه پراکنده اند
 ولیکن عقاید مذنبی و قوه خیالیه و ذوق شری آنها با علی درجه کامل
 رسیده بود در صورتیکه اخلاق خنده و میل بخرمای محسوس غیر محسوس
 و عشق بصنیاع در چنینها ملحوظ بود منطومات آنها اگر چه مطمح نظر ^{نشان}

نباشد لیکن خالی از اهمیت نیست مخترعات انسانی باندازه نیست که در
 تصویر نمایند چه اختراع انعطاف است نالی خلقت و قوه خلق که در انسان
 وجود دارد و ولی میسر اینم بگویم قنات و ادبیات حاصل قوه روحانی است
 ولی نباید این قوه روحانی را خلاق و مبدع دانست بلکه باید گفت مقلد
 یک خلاق و مبدع دیگر می باشد چه قوه تقلیدی بواسطه تحصیل علم خلق
 و صنعتی و کبری چیدن قابل تصنیع این گونه اختراعات می شود پس باید
 بعالم تصور در آید محال نیست هر چه که محال شد ممکن است که وجود خارجی پیدا
 چه هر که تصور بچگونگی دایره مربع مثل و مربع دایره مثل تصور نشود زمانیکه
 نومر (شاعر معروف بانی) و شاکردان او رساله معروفی باین
 و او دیسه را نوشته مضامین آن از اختراعات شخصی خود میسر و بلکه باین
 روایات اجتماع و نظم آفریند تمام قناتیکه در خصوص مردمان باین
 و مطالب عالیله نوشته شده و در نظر مردم از تصنیفات عظیم قلم و قریب تصنیف و تعلیقات

و تمسید

چهره دیگری نیست چه ترکیب تنظیم جز از مختلفه اختراع و تصنیف می گویند
 چندیها اسم شاعر بزرگ عالم را و یا از مبتسمانند یعنی ترکیب کنند
 و ترتیب بده و تقیم کنند این شاعر مصنف ناماب بارانیا باشد
 و اشعارش زبان سلیکویت ^{سلیکویت} نوشته شده و عدد آن دویست
 پنجاه هزار است که بعضی از آنها زیاد و از نسی حرکت دارد و بمرس
 که لفظی است بانی معنی کسی است که کتابها را تصنیف و تالیف میکند
 و در رشته نظم می آید و دلی مطابق این تحقیقات باید گفت تمام عال و فعال است
 در ایام و او دیسه رات است بی رات است لیکن با شخصی موب
 شده که وجود داشته اند و الا اصل خود و قانع صحت داشته قطع بر کبریت
 آن قانع را باین س فانه در آورده اند

(از منته قبل از تاریخ)

چنانکه
 چنانچه کور و آتیم چینیها به و از منته تاریخ را در هزار و شصت و سی و
 ل

قبل از این که آمدند اغلب از مؤرخین چند عصر یا چند سلسله پیش از این تاریخ
 کرده اند و نام اول سلطانان را بیان گویند و بعضی بگویند
 (عدم اولیه) زمان سلطنت این سلطان را با اندازه دور می دانند
 که حاصل ما این است که وقت کون فیوس بر حسب اختلاف چهار کرده
 الی صد و نود و دو که در سال می شود در صورتیکه کون فیوس چارصد
 باشد و در سال قبل از این که وفات کرده خبر می آید که می باید ما
 نسبت بینه ایشان این سلطان نسبت داده اند مثلاً می گویند این سلطان
 با اندازه وقت در سلسله بر حسب سده ده که نسبت بوقت خلافت با می داده اند
 بدین ملاحظه بود که او را یوکی نامیده (یعنی نام علم) مطابق روایات
 این سلطان آسمان را زمین فصل کرده مطابق روایت دیگر موجب فصل آسمان از زمین
 پال که بعضی ظهور رسیده بعد از سلطنت او سه دوره سلطنت دیگر شروع کرده
 سلطنت آسمان سلطنت زمین سلطنت انسان یکی از نوین گاه بی یوکی

تمام

کمیش حیات اید پس که در آنجا متعلقه ترقی و تربیت و مبدء
 و معادش است و بعد از آنکه در این سال بدو این که بخواسیم
 او را که می کشیم که حل تمام این سال را خواستیم نمودیم و می کشیم که در وقت
 متعلقه با خبر از شکر مطیع قوانین چه بیه که لازمه اجرام سماوی است بجا
 مطیع بعضی قوانین دیگری است که تحقیق تاویل در آن عالی از قوه و طاعت
 کنندگان است بی نوع آن که قوای اخلاقیه اش و به زاید بنا
 قوای حلیه اش و به زاید است همینطور که فرادان دارای حیات
 و معات است مثل اهرام حیات و معانی است ولی خود نوع بشر را معات
 و در قرون موالیه انقلابات متاویه در سطح زمین دارای نوع
 غیر متماوی استند مطابق طرحی که بخت تاریخ و تربیت ملک چنان کرده ایم
 و تجارتی که نیز در این باب شده است اهم نوشت در صورتیکه این ملک
 نوشتن مانند تو بلوط های کهن سالی است که با طوفانهای زمین سیر فلکی کرده
 (هوالمکتبی و هزار و شصت و نود و شصت قبل از میلاد)

قبل از این که از تاریخ را مطرح نداده ایم قدری از ملاحظات
 مقدمات تاریخ می کشیم او را سال شری یا شری مکتب است از سید و

شصت و پنج روز و پنج این سال قدیم ایام معروف چینی است
 مطابق است با سال شمسی ارواها نایا دور و شصت سال که سده آنها
 با سال شصت و یکم سلطنت هواکتی است و پدید می آید
 قرون اروپائی اختلاف بی نظمی در دوره سلطنت آن پیدا می شود
 سال هزار و شصت و پنجمی مطابق است با سال بی و یکم دور
 هفت و پنجم سده شصت سال بهترین میزان به پیشین این از نه غیر تمام
 همین می توانی بود که مذکور شد اتم از است تاریخ علم کجی چینیها در این
 عالی یونان و چهار هزار و پانصد سال می شود این دوره زمان که تعلق به حکومت
 میکرون است باز منته تاریخ سایر ممالک است برتری دارد و در این حکومت
 میت و دو دودمان سلطنت کرده اند ایت و دو انقلاب بزرگ در آن
 پیدا شده اول انقلاب این یونان داده که ما و او را هواکتی می گویند
 (هواکتی یعنی پسران پور و در سال پنجاه و پنجم سلطنت آخر این پور
 و دو دمان ششم یکی از شاهزادگان مخالفت با دولت قیام نمود و پسر
 بزرگی ظاهر ساخت سلطانیت شده که هر کدام حکومت یک ایالت
 بزرگی از مملکت داشتند رشته اتحاد را از دست دادند بدین واسطه

شاهزاده

و در آن سیم از سده هزار و صد و بیست و دو
 هشت و بیست و چهار است و چهره شصت و یکم دور
 و این در آن است و صد و نه سال و چهار سال
 طول کشید و بعد مدتی شصت و یکم دور
 بر حسب عتید هنر و سر تسلک این دوران مانند سده شصت و یکم دور
 و در آن سلطان بزرگ و قدر در در فلوفان چین مخصوص
 (کون فیسر) و دول فلوف آنها محراب می شود سلطان مذکور را
 سرش از یکدیگر جدا کردند و سلطان در شش (فا) بود پس از
 نبروت فلش در فلوف سلطان در آن پانزدهم (دو و پنجم)
 معروف شد بعد از شکست (چو شین) که یک پسر از سلطان فتح
 در شصت و چهار سال توری شدند و دو و پنجم پسر از فلوف
 خود را فرستاده که با آنها طمان که در میان سلطان یکجای از آنها شد
 خردم و در شش برایش شد از یکدیگر و در آن مرجهت کنند
 و در شش نشاند که در ترانت فریرین را از مرجهت به
 وزیر قریبی چو شین بود خود آن وزیر در آن سلطنت چو شین

این سده

قمر ~~کشت~~ کشت نمود جو کبر از عوالت خون امیر سلطان
 کند بجای ز نسید قبر از نسید آن عاقله بزرگ بود و در جل
 نمودر شد زمانیکه وزیر مذکور فرارها را با سخت معاودت داد
 (دود انگ) با ست هزار سر در دکان نزل جدول فرمود که
 در خصوص ورود آن سلطان در تاریخ چنین مسوولست و فایده از غرض
~~و~~ بنیشت زمانیکه (په گنگ) برادر سلطان در رشت
 رعیت از وزیر سترال نوزاد ایام سلطان آنه نامیت وزیر در
 جواب گفت غیر این شخص وضع نگذارد و در حال که سلطان
 عاقله صوره ~~فصل~~ فصل فایده بود در برابر عاقله ای طبع از
 اسکندر برادر سلطان و در این شخص دیگر بود که است موم به (نگلی)
 که دلدن وزیر (دود انگ) محکم بنیشت و ~~فصل~~ فصل فایده بود
 که ~~فصل~~ فصل فایده بود که استباب چنین در سر مردم شد
 رعیت از دین لاد خوش گشته از وزیر سترال نمودن آن سلطان
 آنه ایام است وزیر در جواب گفت غیر این شخص که است
 اگر بنیشت با یک بر ~~فصل~~ فصل فایده بود که حکم عاقله

به

به یکینه و در وقت گفتگو بزرگ چهره تفرش و حال که تفرش
 عاقله در هر حال و هر وقت تفرش نفس خود بآن طایفه کشید
 (جو گنگ) برادر حم (دود انگ) بر کرد که فرج سوم ظاهر
 ش آن بزرگ در قافله ~~فصل~~ فصل فایده بود رعیت از وزیر سترال نمود
 آن ایام سلطان است وزیر در جواب گفت غیر این شخص که است
 و ~~فصل~~ فصل فایده بود که غلبه تفرش نفس از او اگر چه تمام سلطنت
 نرسید که بمنزله وزیر و پسر لطفه لود محسوب شود در این محص
 و بعضی شخص قبیل لودر سلطان هر شد و آن رجاست و وقار هر چه از
 ستمای لود برید بود و جمعی از عاقله بنیشت لود هر چه لود رعیت
 بعضی ش همه لود زبال برادر وزیر به یک و به شیب سلطان آنه ایام
 وزیر در جواب گفت با دوست و فیکه شخص عاقله برادر
 نفس در جنگ و گریز است و در ره تفرش از دست نیند و بزرگ
 عاقله نفس خود را به یکینه و غضب و خشمی خود را از دین
 عاقله و هاستن ظاهر رعیت زدن از یکینه (دود انگ) در این
 استوار به نمود بهیم عاقله فرمود دست بر کعبه قیام

سطره در آن چاکت نخواهد زد خدعه دول کار که کرد
 تصرف در تقویم بود ماه اول رنستان را یعنی ماهیکه در آناه
 شب و روز هفت پیدام نمود ماه اول سال قرار داد و رعیت
 نصف شب را رعیت اول از طایفه کشیده و علم بیست بر
 میر سلطان ترقیت فوق آمده پیدام نمود بر سلطان در پیش
 ر صد فانه در ایالت جو در ایستاده بود از آنجا میگفت چنان
 انقضای در آن قمر را نفع نمائفت و آن قصه و قوین مکتبه
 ریه است و سطره در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 مینمود سلطان علیه کمال مرقت را نمود، آنکه در آنجا که در آنجا که
 به شمع و نغمه با شاکت بر آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 محض بنده اهل کیم از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 بر آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 و صاحبان مکتبه تحفه و طایفه بر سر و جهت شمشیر که

پانزده

در میان کارزار مستول شده بودند تشریفات را از آنجا که در آنجا که
 چنانچه که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 این سلطان رنک قمر را از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 رعیت و رعیت مکتبه و قوین وضع نمود بطرف (فونک) (فونک)
 توبه کشت و مکتبه مکتبه را در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 خرد و نفعی نمود و قوین قمر و عادت عقیقه را در آنجا که در آنجا که
 پانزده بود، آنکه بنام در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 و بیست و پنج در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 بود و کارش روشن گذشت و قوین قمر را در آنجا که در آنجا که
 موسوم به (چون) از عادت راجه، بدست حکم تشریف را
 میگفت و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 سطره مکتبه و چهار موسوم به (پانزده) بود و در آنجا که
 بر میانه را از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 بر آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
 بخاکشن و قوین قمر از آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

موسوم به (پوس) بود و کارش زشتن عادت امپراطور
 و فافوده بود و القبه امپراطور عمر سلطان را در برابر
 خد صر از نرک خود را بر پايان روزه بود به پناه سلطنت طلبيه و دو
 در خصوص مطالب فخر و شرف و تاج و تيرک و غير بجهت نمود
 تمام کله که بر شين در کتاب تصدیس بنایه بین مسطور است بغير
 مکان بکینه چون کلمات آنها را حقیقه خودی است
 از تاریخ بین به در زمین این کتاب مسطور بر این و در دو خط
 بکینه مشکلات متن کتاب تاریخ بین مانع از وضع آن کتاب
 است و نه با به خط که مردمان در روز تصود و جوهر متن عهد
 عشق را عفت خوانند خط بشر تمدن عهد خود امپراطور در
 زکات با نظریه از خیریت شیوه تمدن معلوم میگردد در کنگه در است
 و عادت نیز معلوم خواهد شد القبه امپراطور در لیست در
 سلطنت به (کیت سو) عمر سلطان بن بیکیه و ضد روزه از برای
 راحت نمودن رعیت طرق تعدد دارد و در برابر ملک مردم
 خود مردم آگاه میوزد و بکینه باب رحمت را فراهم کند
 تاج

و نه تخاف نه نیدانم این قانون چه قانونی است (کیت سو)
 در جواب امپراطور گفت شنیده ام در سابق (کوئن) پدر امپراطور
 (یو) جلوس از آب با طعمه کذا اعطای خدمت را در منزل قبول نمودن جا و مکان
 و عرض کرد که من شده ام مرتبه عالم عصر در منزل قبول مفضل کشته
 نه قانونیکه در برابر ایمان است به (کوئن) عطا نمود
 و چون (کوئن) محروم از آن ایمان و عقیده باز در حرس سلطان
 بقدر و در حرس به بخت نه در کنگه نشسته و نه پیش او نگه داشتن
 در کنگه نه قانون ایمان بود و ایمان شده کذا ایمان و عقیده
 در تبرمه کمال رسد قانون دول جیست در معرفت بضرر بجا صر
 خدمت است قانون حرم نشستن فتن حواس خدمت است قانون تو
 اجازت است دستور عصر در کنگه قانون چهارم تطبیق شد خدمت
 زمانه است قانون پنجم نشستن فتن محروم و کنگه سلطنت است
 قانون ششم اجازت کار مستحق است قانون هفتم حق
 مطالب است و بر رعیت و اهلین مانع است قانون هشتم توبه
 بجزای است و کذا و نیکه امر رسد قانون نهم بکسر

هر وقت مردمان با حسیاط در محکمت پدید آیند همیشه
 مغول کار کردن هستند، هر آنکه آنها را ثلوث و ترغیب نمود
 هر گاه بعضی از مردمان بدو تقوی زنند و در طرف دیگر
 مرکب گناه نشود سلطان با بر آنها هر آنکه گناه از آنکه
 رفعت سلطان را در هر نوعی و کوشش نکنند به مرتبه تقوی
 برسانند، این حال سلطان با بر کوشش آنها را به درگاه آورد
 خدعه که رعیت همیشه تابع عادت و در صدق سلطان باشد
 چنانکه گفته اند (پادشاه دین ملوکهم) سلطان با بر نسبت بعضی
 سبع و در زره باشد و در مردمان غرض و تقوی را بر هم در سر داشته
 باشد هر گاه سلطان ثلوث مردمان، کمال کرد و محکمتش ترقی نمود
 نمود و هر گاه ریش پندان محکمت صاحب ثروت باشند
 گیر مردم خواهند نمود و هر گاه سلطان خاندان را ترغیب
 و تحریک تقوی کند و چار خطا و افعال زیست نکند
 و اگر سلطان مردمان به همراه مردان اوقات خود کند
 بر نام خواهد شد و همه کس خواهد گفت و سلطان مردمان

دل

فاست و به همراه مستخدم خود نموده است
 سه کار متحرک است است در دست کشت و در دست حکومت
 کردن و در دست رزنا که محکمت را خفتش در پیش نیست
 صدقت سلطان از برای نظم مردان کافی است و در
 هر وقت مردمان سرور در محکمت پدید آیند و تقوی کنند و در سر فتنه و فساد
 با هم کمال سختی و در ترسان، آنها نمود و با آنها صیقل و در زمان
 بردارند، با هم کمال بر د، بر این نمود و مردمان سرور و در سورد نیز
 با هم سختی نمود و مردمان تقوی را، سورد، با هم مردمان بود
 خدعه که رعیت همیشه تابع عادت و در صدق سلطان باشد
 چنانکه گفته اند (پادشاه دین ملوکهم) سلطان با بر نسبت بعضی
 سبع و در زره باشد و در مردمان غرض و تقوی را بر هم در سر داشته
 باشد هر گاه سلطان ثلوث مردمان، کمال کرد و محکمتش ترقی نمود
 نمود و هر گاه ریش پندان محکمت صاحب ثروت باشند
 گیر مردم خواهند نمود و هر گاه سلطان خاندان را ترغیب
 و تحریک تقوی کند و چار خطا و افعال زیست نکند
 و اگر سلطان مردمان به همراه مردان اوقات خود کند
 بر نام خواهد شد و همه کس خواهد گفت و سلطان مردمان

و قهر

اما مطالب هر مورد یقین و اطمینان ^{غایت} ~~بشخصی~~ را
 قابلیت داشته باشد و است بطوریکه در برابر شخص ^{مطلب}
 قوه کشنده اگر قضا است نفر در برابر قوه کش معنی شود
 و آن آن نفر را کوشش دهند و عفتایشان بهم نرسد
 و اگر قضا کشی در یک سینه است در شش است ابتدا به از
 شخص خود در حال و وزاده و رعیت مورث غایب و باز اگر
 یقین حاصل نمود رجوع بقوه غایب و هرگاه تمام مردم در جای
 دمر و کلا غایب است و قوت سلطنت و دمان سلطنت
 فرزند گردد هرگاه رجال و وزاده و رعیت معقول باشند و
 سلطان را در دگری داشته باشد مطابق فال ملک پیش
 و قوه کشنده سلطان در آن در آن ^{غایت} ~~چون~~ باشد و هرگاه
 رجال و وزاده و ملک پیش و قوه کشنده را در دگر
 رعیت و سلطان را در دگری داشته باشد مقصود طرفین بعکس
 و هرگاه رعیت و ملک پیش و قوه کشنده و سلطان
 و رجال و وزاده را در دگری داشته باشد در بطن این نتیجه

و نیمی

خواسته ^{حکایت} ~~بشخصی~~ و هرگاه ملک پیش و قوه کشنده
 مخالف را در آن باشد ^{غایت} ~~چون~~ در دگر معهود بهتر از هر دو
 کردن پیش

آثار فرنگی و عیارت در آن زمان و هر امر خوب و بد در
~~و باد و چرخ~~ ^{و باد و چرخ} شد هرگاه هر یک از این آثار
 مرقع خود طایفه ^{و باد و چرخ} است و گاهی با سجد فرط برین
 خدمت هر چیز در خدمت خود تا از نمود هر چه مصائب و
 شد آن گردد و نیز هر چیز بر سر کمال زیست فای از
 مصائب و شد آن نیست زمانیکه تقوی در هر کار را بین
 مردمان شایع است بر آن موقع خواهد بود و زمانیکه در
 حکومت نظم است بر آن غیب و غم پر در می شود و هر وقت
 هر امر ^{و باد و چرخ} ~~بشخصی~~ بر سطح امنیت و اقبال و در
 باین مردم زیاده است و زمانیکه دود و دوش در محک است
 سر با موقع پر در خواهد شد و هرگاه در راجع مرقع و زنده
 معلوم شود در یک است و نظم محکم بر سر کمال زیست است

و هرگاه مفاسد افندق در مملکت زار باشد و هرگاه قطع
 باران خواهد بود و هرگاه امر مملکت علی بنی زنگی
 کنند و هرگاه خواهد نمود و هرگاه امر مملکت بنده
 باشد و هرگاه خواهد نمود و هرگاه امر مملکت مردمان
 مملکت عجل باشد و هرگاه خواهد نمود و هرگاه امر
 مملکت صدق خوش را نه اند و هرگاه فضل الهی موالی
 خواهند داشت و تقیه شخص سلطان به بی خبر از کتار است
 سالانه مملکت خود باشد و هرگاه مملکت به از وقایع
 ماهیانه مملکت است و هرگاه در زردستان به از وقایع
 روزانه مملکت است و هرگاه زمانیکه وقایع سال رحمت
 قصاص فضل مملکت و هرگاه است و هرگاه به از وقایع
 شهاب کفایت برج و هرگاه کار مملکت تمام خواهد بود و هرگاه
 و آن نشانی باشد و زمانیکه وقایع سال رحمت فضل
 مملکت و هرگاه است و هرگاه به از وقایع
 مملکت و هرگاه است و هرگاه به از وقایع
 مملکت و هرگاه است و هرگاه به از وقایع

و هرگاه

و هرگاه در رحمت و آن نشانی باشد و هرگاه
 نمایند و هرگاه است و هرگاه به از وقایع
 و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 کردش ماه و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 رحمت و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع

این پنج نعل است و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 زار و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 از هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 صف و هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع
 هرگاه به از وقایع و هرگاه به از وقایع

و هرگاه
 و هرگاه
 و هرگاه

و هرگاه

مردمان چاک محب میشدند و بر سر نهاده و از بر نهاده
 و کسک تلف نهاده و از بر نهاده و مردمان آن روز در نهاده
 جوین (حیات دهر) کمال غیبت و حق و فایده
 که از روز و از نصیحت کردن و نهاده و حدیث کردن سلطان
 در نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 معاف کردن و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 مرک سلطان زانکه (وودانک) در نهاده و نهاده و نهاده
 خود جو و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 چطور و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 بود و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 (وودانک) از نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 خود را به نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 از نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 مصمم

در نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 جریه و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 آنها که نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 مستحق نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 حق و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 علف را و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 چون نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 مصمم نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 نقض عهد و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 کسک و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 از نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 بسک و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 از نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده
 (وودانک) از نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده و نهاده

هر که ام را سلطان بجای آید مدت خود بنمود و بای طوایف
 و ایالت مکرر چون هر که ام حکم مملکت تقصیر را بیدار نمود
 باین وقت و محال نیست بیکمیر شدن و عاقبت بسبب
 غرض مملکت من گشته تمام آنها سرگشته اند و از زراد بطلان
 سابقه بوده هر که ام در این مملکت گنج شده و بزرگوار
 از دودم سلطان بعد نیز هر که ام باین راه قبول خود
 در گذاردن از این قرار در مملکت من نیست و در مملکت کوپه
 ترتیب داده شد و بعد از صد سال بعد در مملکت رسیده
 و بعد از صد سال دیگر بعد از عهد (کو تقیوس) حکم بعد
 بست و مملکت هر که در زمان سلطنت حردمان (چو) عدد
 آن مملکت که صد و نه پسر بود و در زمان سلطنت حردمان چنانچه
 پسر از هفتاد و نه و در مملکت سلطنت حردمان (هیا) عدد
 مملکت پسر از هفتاد و نه بود و در زمان سلطنت (چون)
 عدد مملکت که به ستم رسیده بود و در زمان سلطنت (ایو)
 عدد آنها پسر از سیزده بود و در مملکت تقریباً هشت صد سال

تغیر

سلطنت ملک بطور ایمن در مملکت من در راجه داشت در نیمه
 زمان در این مملکت که مدت مملکت من در این مملکت
 و بای در عرض فاد و بعد مردم و نیت من و ترتیب است
 نیز زاده گشت چند نفر فیلوف (دقیر) (مدت تو)
 و (گفت تو) در صد و صد مملکت بر آمدند و حکومتی
 از افرط و تقریب و بای مملکت بنمودند و از برای اقبال و
 امر خویش مملکت زاده و حصار نمودند و در مملکت صیت شهاب
 (دود و گشت) در طرف و گشت مملکت من به بیجه چند نفر
 از افرط و تقریب و بای مملکت بنمودند و از برای اقبال و
 بیج و فراج مملکت را به منس و بای مملکت من به بیجه
 و مملکت مملکت (دود) در طرف مغرب من واقع است
 بجه سلطان ملک بزرگ که از در این پسر و بای مملکت
 بجه فخر و بای مملکت شیر از آفرین بجه مدین فرشته
 نرزد این مطلب اگر چه فخر و بای مملکت فخر از بجه است
 لکن از برای طبعی دان که فخر از بجه نیست زیرا که مملکت من

هنوز وجود دارد آلت را به موتوم به شش خص بود و از برای
 تعیین نمودن سیه قلاب که میرفت هنوز در آن
 اصفهانه برینند پنج شخص بزرگ فاصیته زانوین فاصیته و قطب
 به نیت و بمردمان نوحی مملکت (سیام) و (مدون)
 (دکشین) و از برای بزرگ مردمان جدید بچین آمده بود
 مطالب مذکور را با مبحث بعضی دیگر در سلطان
 مذکور مطالب آنها ~~مقتضا~~ موتوم به (چین کیو) صفت
 آن مطالب پنج بود و طرف جنوب رانش پیدا د لکه
 (چین) و بفرش دهنه جنوب است آن قطب
 پنج اولی پنج متضمن شری (چون و تجدید) (چو گنگ)
 مرشد در آن هم سلطنت (چک و یک) همان مرد
 طرف شرق به دراز شد تا آنکه (چو گنگ) را درین
 نمایند و اشیاء را در آن درج و بکشف در آن تمام سلطنت
 (چو گنگ) بطرف شرق به دراز شد و به بجز سلطان بود
 در شری و در آن در آن قطب این عارض شد طویله

سلطان در برابر مردن (چو گنگ) بطرف شرق صفت
 در آن زمان، ران تبار در زمین با بر (چو گنگ) در آن
 بیشتر در شرق نماز در این هنگام آسمان بعد از آمد نمود در
 بار و زمین با و طوفان در این دوران (چو گنگ) تا نور سبک
 کردن این شرق شد و تمام آنها را طاعت و صلوات نمود
 نمود در آن سوم سلطنت (چک و یک) مردمان در آن
 مملکت پنج بطرف چین آمده و در آن بود و در آن
 مملکت خود در آن در هنگام حرکت کمتر نشسته پس از آنکه
 اقباب دما به دراز شدند چار جهت اصل مملکت را پیدا کردند
 در به هم در به هم ما و کما فهمیدند در چه فصیح هستند پس در آن
 در آن راجع و ادوات مملکت چین متغیر شدند سلطان شریفی را
 در آن خصوص و فایده بود به شش با معرفت حال اگر در آن
 سترال کنند مملکت پنج که ام مملکت است چه جواب خایم داد
 در صورتیکه مرز بین آن مرز زده اند و اما که اعطای آن
 بیشتر از مرز بین چین است در برابر آن که هر مسلمانی

اگر تحت سلطنت نشین بودیم حکمران در رعیت پرور را میباید
بکار آورد چنان مردمان سدی ببردند مانند آنها زنده نبود
پس از آنکه در ارث تحت تخت و مهر نهی را فرزند رعیت
نبود چرا که نه اندک هر یک از طبقات آنها محرم کینه زحمت
نباشند پس ^{بنابر آن} فرزند رعیت تا در آن مرتبه میباشند
مخصوصاً بر طبق حسن سوگند و آرد که از او مدخل نمودن به منظور
هر مرد موجب طفل خودین به منظور موجب رعیت میبود و هر
کس را محتاج و در پرتن میدید که کارهای را با رعیت و رعیت هر سه
اگر بر پدر رضایع مراکنیند فرزند رعیت بر حق زنده تا معاش
خویشند و قوایین خوب مقین باین حد و خصوص جرایم
و جنایات وضع ^{باید} نماید و اگر خواه بود بعد از استیضای
باین آید و هر از خواه بود رعیت عام بصدا خواهند کرد بر
هر کس که در رعیت تا خواهد کرد ارواح محروم را به سبکتر کردن
تا قسم خواهند داد هر گاه اگر گوش رضایع میفرماید
مردان تعجب و در روزگار قیامت و در وقت تا خواهند نهاد

پروا مال
 بر سر نهاده سوار آن شده و توبه وطن خود کشند
 (چنگ و بخت) در وزیر خود (چو گنگ) سزاوار نمود و منظور
 نمودن وزیر در جواب گفت آن بخت به نظر که شجره خفته
 فوت در یک نقطه اجتماع پیدا نمود افراد رعایا در سر
 دهر اجتماع پیدا نمایند و اتفاق و در نه پس از سال
 سلطنت طایفه (یو پانک) ممد در دست دینار نه حاضر شده
 یک قره دل و فیروزه قرقا و یک و یک و یک و یک
 رسم به به تهنیت بخت سلطنت نمودند و در سال
 قنار (یو پانک) آینه در وقت رحلت رده را کم نمودند
 (چو گنگ) به و کلام مردم رخ را آینه نمود و در رای
 نشان دادن طرف جنوب و خفته شده بود پس از رای
 آینه سوار شده و توبه فرمودند و بخت گشته چون درین
 رده و کلام مردم در دست تلفت پیدا کرد و آینه نود
 و غلام را مغول نصر و بخت نمودند و در نه پس از سال
 تقریب یک سال طول کشید و در نه پس از سال

۷۷ ختم برقم

از دم سلطنت (چنگ و بخت) دن را در دل گفت و این سلطان
 یک زن بر خست و بخت عین قلم میرود و ختم و منش را
 در هر ابراهیم حکمت ظاهر است بدتر از آن بود
 در عصر آن موقع بودند عین بخت، بخت در آن محرم به نیت
 در محرم در آن محرم محرم (چنگ و بخت) در محرم
 سلطنت در آن محرم بعد از در آن سوم بود و بخت
 تا خفته بود و در محرم (چنگ و بخت) در محرم
 بگویند پس از آن بخت آن در محرم سلطنت (چنگ و بخت)
 که نشسته بود در (کفیتیس) خفته؛ چه نفر از آن کرد و نشسته
 بخت را بعد از آن روز که از آن محرم بخت در محرم سلطان
 و وزیر در محرم سلطنت متفرقه، تدا خود بخت در
 دینار و بخت نمود آینه محرم بخت را در محرم ظاهر
 عین بخت در محرم وزیر و سلطان تیب شد و اگر این
 طریقه بخت بخت (چو گنگ) در محرم بخت خود
 محبوب شد و تبه خود را فراموش کرد و در محرم سلطان

دوای نعمت خود میبندد و هر گاه اصرار در اینها کند کفایت
 در جواب گفت که آن یکم نقصی است که بابت نشستن
 سلطان و وزیر در درخت سلطنت نشیند و از لغو و
 اطلاع در حقیقت مطلب نرود و هر گاه استدل نماید
 و بر این سرور کم میروی پس سخن گفت که مطلب اینست
 جزو را برای تو لغو میکنم (و او گفت) در زمان رحلت پدر
 (جنگ و کرب) را و بعد خویش کرد و از این گاه سلطان
 سیه است و بر سرش بریده صغر ستر و در دود، چندان
 دیگر از خدمت سلطنت کردن باز نماند (چون گفت) را، بلیغ
 و قلم و دینخواه، آنکه زمان رشدش هزاره جوان برسد زبانه
 (چون گفت) مشغول مگر آنست که هم آن را دوست دارد
 رعیت او را در دست مطلق و جانشین (و او گفت) فرض
 نمایند که آن طاق از که در موسم بعد از تو، رعام خود داد
 و در این برای آنکه ~~ببیند~~ (جنگ و کرب) را
 لطیفات رعیت ~~ببیند~~ او را در پهلوی خود و در سلطنت

نشاند کتاب شهر موسوم به (سیلک) و در آن
 چون گفت (چون گفت) است (کفایت) بطلان و نیز که یک
 موسم کتاب تشریفات منبر میباشند (چون گفت) بنده
 میکنند کتاب قانون را و اینطور و هر گاه است
 بعضی از قوانین نوشته (چون گفت) اصلاح نمود و کتابت بخوانی
 و در ~~حقیقت~~ دودمان خود نوشته اند و نیز آنست که بنده
 در سال دهم سلطنت (جنگ و کرب) ممد و کلد و در نظر
 (و او گفت) بدین سلطان آمدند و در سال هفت و پنجم
 تمام رجال و رؤسای سردو آنکه شرق در محضر سلطان حاضر
 شدند و چهار طایفه بزرگ و حشر موسوم به (الی) است
 سلطان، حج و غزاج ~~آوردند~~ و در سال سر و بیج سلطنتش، رانی
 در طلد در (پهن، کتب) ~~ببیند~~ و در سال سر و بیج
 سلطنتش و وزیرش کم ~~فرمود~~ فراوان و ملزمین و بکشت ران
 سلطنت را حاضر نمایند، آنکه و ~~صاحب~~ خود را بنده در
 رانی نشاند دنیا را برود و گفت خدمت شرح ~~حقیقت~~ رحلت

در این بیخ خانه (چک و پخت) خانه از فایض غایت چه نمونه
 خانه از عادات سلطان آن اوقات باشد روز یکشنبه
 کات مزاج پدید نمود هر صورت خود را شست و شست و داد
 در پشتمت آن ~~در پشتمت آن~~ در پشتمت آن در پشتمت آن در پشتمت آن
 نیز که یک ساله در مزاج ~~در مزاج~~ در مزاج در مزاج در مزاج
 آنگاه سران مملکت را بطبیعه و خطبه دین را بخانه (کات
 مزاج) می بردند و در آنجا است بهین لایط کمان میگویم در این مزاج
 خدایم مردی غیر من ~~مردی غیر من~~ مردی غیر من مردی غیر من
 خدایم که من پس ~~خدایم که من پس~~ خدایم که من پس خدایم که من پس
 از قیصر (وزیران) و (دود و پخت) در قیصر و وزیران و پخت
 آنان گشته و در یک مبعیث ملت را بخانه فراموش کردند
 و در دو و کاتیف هر فردی از افراد عدلی را معین آن گشته
 من از امر سلطنت باز نه خورم قیصر ~~قیصر~~ قیصر قیصر قیصر
 و تقوم مردم مطیع و معاد گشته طوطی کشیده و شغوفان و جود
 عدم تجربه ~~عدم تجربه~~ عدم تجربه عدم تجربه عدم تجربه

در طرف پروردگار بخ رجوع شود مگر خوف و
خشوع و خضوع در حق پدایت ولی در هر حال دستار الهی (و در کتب)
(و در انک) را جابر نمودم و خودم جرئت شکر و تصرف
در آن را نمودم غرضه امروز از یاد ~~خداوند~~ مرا استد یک عرض
همانکه نموده بخبر رفته حرکت در حق نیست بلکه ~~فصل~~ حال خود منضم که
~~نفس~~ نفس آفرین بی پس وقت را اغنیست نموده است
خود را میگویم آرزو دال من اینجاست که کار بر تری و صلح
و گفت در روز از پیغم (چون) بکنید تا کنه بتوان تحشر شده ام
و مصائب از کار را بنمایند نه من موظفیت شما در حق دور
این است چه پای و عایه تربیتش با نرسیده به من فتح و مغرب
مهر بجای و شفقت را داشته باش و گزرا در در حاکم
قیمت و تربیت نماید و همیشه در صد وصل و صلح و امنیت محاکم
خود بوده باشد به نظر از کان بر کوچه بان و به هم در شرع
خوب است و در آن ترادوش نکنه مخصوصاً خوازش من در
تا اینجاست و در بدو تکلف کار بکنید پیغم (چون)

از کتب پنج نفر شتر نشو و پس از آنکه وصیت سلطان تمام
را تسبیح تمام راجل و دستان مملکت زمین هندو بر تیره فرض
شدند فردا روز سلطان دنیا را وداع گفت در آن
دوان (چو گلگ) در نیاست سلطنت را داشت بدو نفر
از راجا ایام فرموده و نفر مار (تستر) را خبر کننده دو نفر
تبردار و صد نفر متخلف بن راج در وانه جنوب مملکت
بفرستد تا آنکه سلطان جوان را بعد از شتر بر نهند در پای
مشغول غزال در شتر انقضه در آن دوقایه خبر نای را
(دو و یکس) وصیت کرده بود پس لظمن در صفه کاغذ را فرام
داشت صاحبمصره (دوم به) بود پرده را در آتش حجه
سلطنت بود در آتش سلطنت نصب نمود و در دایره در حور
شخص سلطنت بایکیت و در مقام در حور سلطنت حصیر
پهن نمودند و نیز که حکایت از فتح و بجا آورده بود نیز نصب کردند
مخبر و در جوی حور است غلبه است حصیر دیگر پهن نمودند و نیز
در صف نیز در آتش شتر ^{نمودند} و در جوی حور شتر

[illegible]

شراب بر زمین ریخته و سه دهنه دیگر از آن شراب به هم
 نازف نمود پس از آن دزدان شراب تافت از حسن نسوگ
 و هم اسم بر آن سلطان تعریف و تحفه نمودند و سلطان
 طرف را پس گرفته در آن قدر پاشی آمد و دستهایش را نشسته
 طرف دیگر در دست گرفت و تشریفات مدینه نیابت
 سلطنت خود را از جانب سلطان جوان بجا فرستاد
 و ظاهر در پشت پس از آن طرف را بک از جهنم رسان
 رد نمونه در حق سلطان زمین خدمت بپوشید سلطان
 از طرف خود مراسم مدینه را بجا آورد و محبت و امانت
 طرف مذکور را گرفت قهری شراب بر زمین ریخته و قهری
 از آن را به هم سر خود به اسید بعد از آن طرف را پس داد
 از پله کمان آید پاشی آمد سلطان را مستقیم کرده سلطان
 جواب سلام دور از راه پس پاشی سلطان اعلا و دوازده را
 مخرج کرده سلطان از آن قدر پاشی آمد و مراد آمد نزدیک
 در حوض شمای پاشی پاشی در راس الوداع مملکت

بود پاشی آن دزدی غلبه از دست چپ خارج شد و
 (پاشی لنگ) بر کرد که او را طرف شرق از طرف دست
 دست برودن آمد خدعه است به پاشی را در او را مملکت
 بجهت سلطان پیش کش آورده بود و در قطار نمودن در صورتیکه بکشتن
 مانع از روی و پاشی آن قهر زنگ بود در آن دوران از آن
 مملکت خطه در آنجه سلطان بجهت آراست کرد در
 ماکه از خدایان محسوب شوم و به خط و قهر است مملکت را به
 آنچه راه در خاک و مملکت خود در آن قدم نهاد مملکت
 میخاست پس از آن زمین خدمت بر سید ارفق شد و پاشی
 و (پاشی زوای) بعد از آنجه سلطان شرف شد و آنچه
 مدینه تقسیم و کریم بود با ر کرد خط به دین را به هر طرفی داشت
 بکار عجز جت یکم به پاشی آمد چه کلمه دین را قهرانه
 عرضه نید دریم بعد خط خوبها یکم سلطان (دو آنک)
 و (دو آنک) بمالک غلبه نمود و از آن تعال کمال
 و به هر راه را به پاشی و در آن مملکت غلبه مطیع و متقلان

[illegible][illegible]

محض گوهر و طلوع چنه کله از سطور است دورا درج نهم
 سلطان بکوبه بخت دورات و هم مملکت بازنده
 در خط اب و چشم که کلا با مرغ در دردم بر
 یخ نهاده و در کوفه شهاب از شدت خوف از خواب
 پیدار شوم و از فکر غمت نشسته بغض طرات و در کتاب
 بعضی گاه با خطا پرورن میروم طبعیت می باشد حاضر بقدر
 خط کردن باشد و امید استخلص می نموده در هر روز را
 و در پیران مملکت است چه و به طبعی رب و حب طبعی در
 اقی و قی دور در رفیع قصودات و توقص کار مرا می اند
 و زمانیکه رشته کار از دستم کشیده شود و در بعضی فری متون و
 هر گاه در هر مصرع و مغرور شوم رفیع مغرور و خود سر مرا می اند
 باغ روش در قی و می توانم بشنودن سلطان شمس مملکت تمام
 در همین کتاب قصه مستطی و در خصوصت است کردن تقصیر
 و سکو که ضایع در زمان سلطنت (مو و انک) مظهر شده
 و ما آن قصه را بعد از آنکه در خاتمه داشت احمق (مو و انک)

در سال سیزدهم سلطنت دولت مملکت را در خط (تو فان)
 جمع نمود و آنها در خصوص دورات مکرر تفرات نمود چنانکه
 تاکنون در خط نمودم رسم مدین قریب جنی را ازین بوده است
 و غالباً در برابر اجرا هر مملکت با تمام ~~تحت~~ در جبهه
 غالب مورخین جنی سلطنت (مو و انک) بر سیدت فوت
 بزرگ که در مملکت غلبه نمود مشهور و معروف گشت درین وقت
 و مایه نمودن بعضی خدایت در مملکت جنی گشته با
 به طبعی شهاب و خورشید و در تکرار در سال تاریخی جنی
 که در شت روزانه مملکت در آن سطور را میروم در خصوص
 سلطنت (مو و انک) گفتم اند و ما انچه را راجع بود
 بوده ترجمه نموده ام در برابر کتب طلوع و فیهی و الکافات و
 و قاتی تاریخی مطالعه است که در کوفه خالی از فایده نیست و ما در
 بعضی مطالب از اندر ج می نهم

(مو و انک) در سال اول سلطنت عمارت بزرگ بنا نمود و موبوم
 به عمارت درودج مجرده زمین و در سال سوم سلطنت در وزارت علوم

و معارف را به (کونیا) تقویٰ و (کلیک) را
 امر آخر نمود در سال ششم سلطنت طوایف (تو) را به
 برتقا و سلطنت بخاندان سلطان تمام آنها را با قات و این را
 مشغول خفت و در سال ششم سلطنت طوایف (انک) را
 بدو انانته حاضر شده و آن را در و فرستاد خود را یکی بر یک
 غصه داشتند و یکی از آن بختی از رسم آید و تقدیم نگاه
 سلطنت نمودند در سال نهم سلطنت عمارت در موبوم بهار
 بهار در بود و بنا نهاد و در سال دهم سلطنت پر تیرک را
 (تیرک) که از بخارا بختی محب شده رئیس معارف
 قرار داد و در سال دهم سلطنت تیرک را (توکوک) را
 و (کوک) (کوک) و (فوک) (کوک) و غده نفر صاحب
 منصب بکنه در بهر سمرقند و شتر طوایف (کوان) (کوک) را
 و سکر نمود و در زرتشت بن حسین سال قصه محابه و جشین
 غریب را نمود و در حاکم غصه (سیت تو) مورخ و قلیوف
 بزرگ پس از آنکه سلطان طوایف و جش را طبع و نظر خفت

۱۲۳

شش ماه در تغیه و باره و در مخصوص بخت و در رسم هدیه نفر دادند
 در سال نهم سلطنت سلطان محمد و غزم محرابه و طوایف نگاه
 غریب (تیرک) و چند نفر از سر تپ با دو عمل بودند
 و در (ایک) (لای) در هر بار نمودند و متعانه آن فرستاد و مع نور
 در در شیرخان سال طوایف غلبه و غریب و غریب نگاه سلطان
 به در و در سال چهارم سلطنت سلطان بطرف کوه (کین)
 متوجه گشت و در آنجا راه و در راه پنجم بن حسین سال عمارت
 بزرگ بر یک و در زرتشت بن حسین سال قبا به جهت در به بعد
 (بگت) نمود در سال پنجم سلطنت طوایف (لیکن)
 که سلطان بایات به در و در سلطان در حسین سال برج
 بزرگ به خفت و به شاد در به (بن) برفت در سال هفتم
 سلطنت سلطان بکوه (کوشن) بن حسین سال فوت کرده و در
 بن راه ماکر سلطان غلبه را املقات نمود در حسین سال
 سلطان غلبه از برای زیارت سلطان بدو انانته حاضر شده
 و جحف و در آن تقدیم نگاه سلطنت نمود و در جحف شش ماه

تا نخر کج از سرفهها سلطان برته (دیکه) بده چرخ
 خلع خیمه در آن به امیده دست آورد از قیصر خراسان
 و قاز بازرگ آید و از دما و مار و مصر خجسته در غلّه مرده
 با سلطان غلّه سوار بر حواصیل ~~خجسته~~ بر نرنگ خلع کشند
 ازینست ~~خجسته~~ آلود و در این گردنکاه همه با سلطان همراه
 بود بر نرنگ خجسته و بنگار خلع غریب خوابه با سلطان غلّه
 نیکشیده مکه مذکوره چون می نمود در نضار غرق سر و همای
 محیط گردش کند قوش با و گوزن با سر بزرگ آفتاب بهر آب
 خود به دست با سوار و لک از جو اهرات مزین گشته بود
 و در دست مذکور حصیر یکجای اهرات سبز مزین شده بود دراز
 چمن بستر اندیده بود و در آن حصیر نشسته ~~نوا~~
 و سرود تا خلع و لکش ~~خجسته~~ غلّه و سلطان ~~یکجا~~ در آن
 و عیش و عشرت را در آن نقطه همه خود فراهم نمود پس از
 اتمام و ختم جشن بود بلکه ابر ~~خجسته~~ در نظر محو گشته
 و جگ نضار ~~خجسته~~ در نوبت دیگر دست آورده اند

سلطان

سلطان مذکور در برابرست فرست بنو مرغی غلّه گرازا
 در فرسوده قتل بر نرنگ چون قتل زدند سلطان را
 مصلحت نرنگ فرست غلّه زیرا که مضمون قتل ازین بود
 و از دما و مار و مصر ~~خجسته~~ و مسافت بعد اعلی
 ممکنه پس از آن بطرف استخوان عروج ممکنه کج از قیصر
 و (دیکه) نام دارد و میگوید (موانک) جو دفعه بنو مر
 غریب فرست نمود و درین راه چند نفر از مردمان طبع
 و دانشمند را با و معرفت ~~خجسته~~ ~~خجسته~~ ~~خجسته~~ از راه اراکه تا رفیمه
 و شبیه حقیقه در شفاط مختلفه پیدا نمود حاضر باشند سلطان
 پس از نرنگ آید آنها اظهار داشت کدام یک از شما میبرد
 با من پادشاه تمام آنها جواب دادند تکلیف نرنگان است که
 بمیرای خود رقیب رکنند سلطان از جواب آنها خلع
 داشت و همه به آرا صدقه از کلمات آنها میبرد بود
 درین اوان مجلس طریقه برپا کرده نغمات و لکتر ~~خجسته~~ سرودند
 و نرنگ ~~خجسته~~ بنو خستند پس در آن حضار مجلس دستها را

[illegible][illegible]

نایب دیر زمانه نشد (تأویف) را تصرف شد (چون)
 نامور نمودند در پرتوهای سلطانی (لغت) را به
 (طوائف) چهار دست داد و در سلطنتی حاکمیت داد
 زمر را مقرر است خود قدر داد و در سلطنت و چهارم
 سلطنتی که از مورخین در فرود شوال کاشتن و قلع سلطنت
 بود و در سلطنت و چهارم سلطنت غنم و دیگر کردن و حشایه را
 نمود و از شدت و حشایه کلابه نم داشتند که از مورخین
 مکتوبه (تسلیم) به پادشاهان داشتند و سلطان را از
 این خیال تصرف تا از سلطان گوش بخورند و از غنم
 مکتوبه، آنها بنمود این مخالفت بسبب این که در طوائف
 و حشایه است و از قیاس است و همه بود که سلطان
 نفرستاد و طوائف کشید و طوائف (لغت) مکتوبه است
 تصرف نمودند و از شدت کرد و (تأویف) نام داشت و طوائف
 مکتوبه را، حدود (تأویف) نیز می داد و در سلطنت
 سلطنتی نفر از حشایه بزرگ در به سر می داشتند

لغت

سلطان بنو در جزایر که در شایان بلی خود بود
 و در سلطنت، حدود و در دفا را طوائف نمودند و در حاکمیت
 بزرگ است (تأویف) و در حدود و در حاکمیت بزرگ است
 (تأویف) بود و حاکمیت و در حاکمیت در حاکمیت در حاکمیت
 (لغت) به سلطان، ج و غریب و در حاکمیت در سلطنت
 سلطان در سلطنت را مکتوبه (طوائف) بخواند و در سلطنت
 سلطنت که از سلطنت را مکتوبه (تأویف) نام داشت
 قاضی مکتوبه نمود و در سلطنت و چهارم سلطنتی در حاکمیت
 در حاکمیت در حاکمیت را بزرگ داشت و در حاکمیت را (تأویف)
 نام داشت و در حاکمیت و در حاکمیت (تأویف) نام داشت
 و در حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت
 با شین (تأویف) شد و در حاکمیت و در حاکمیت
 که در حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت
 غنم نفرستاد و حشایه پس از نیم طمع و نقل شدند چند
 به به حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت و در حاکمیت

* این در حاکمیت
 ۱۳۱ طوائف بود

در عمر ز عت بد شد قد صمد اکنون در درگاه او بر
 بکن محبت کسی دیر شود و قلی بعد (سورن و کین)
 یکدیگر با نشین و دلیله سلطان مذکور (دو و کین) نام داشت
 این سلطان و نیش به سپیده کار و از دزدان بیرون
 بود بد و در قمر معروف گشت در آن در سلطنت
 سه روز خانه بزرگ طیفان نمود که (که) در آن زمان
 داشتند ام غراب شد بایست رعیت بجهت تاج و سلطان
 از برای ترغیب مجری خود بزم داشت زای نمودن شمار چین بلکه
 و از این در برابر تیره سلطان مطالب بجز آنکه نبوده
 پس از آن عهد ^{سلطان} و در آن حقیقت ^{سلطان} بود محمود از همه
 چیز ^{سلطان} با دانش بک آمار روانه شدند و از آنکه آمدند
 خواستند و بر صفت سلطان ^{سلطان} استیلا زار و ^{سلطان} بعد
 و قلی بمر و در داشت ^{سلطان} در آن ششم سلطنت سلطان
 (شیر آن گفت) رئیس است (چک) رئیس و ^{سلطان}
 پس از آنکه محبوب آفتاب عت گشت محمود

(پنهان) داشت دهن را نمودن فزوده سلطان خج رفت پید
 نموده آ، چهار شخص آن میروند تا ^{سلطان} توج در جواب
 گفت فزوده سلطنت نزدیک، بشر عرض است شرف
 بر قمار و خوشی و شادی بر فرشته خوان شد و آنوقت که دیگر
 غیوانه غو گمر این را بکنده لقمه سلطان همیشه از سر کشت
 پس لکان خود غیر سید محمد با ط که پیش و به طه کینه
 و دوستی محرم و هیچ آنها بیکت خوشی حاضر نمود و آنها در فرود
 در وقت نزدیک شدن خط تشر و در ارضی مرفعه روشن
 نمایند، که برین شهر صافین اما کفر محله بک سلطان
 پانیه خدمت دزدان بیکه عرکات جزین اینها است در قفس
 همیشه در پیش مردان خود در درازا، که درجه ^{سلطان} در همه
 خود را بر دادن طاعت نزد مجریه سلطان مصدر هم جور عرکات
 زشت گشته بود که از خندان و استند اینها خطر نبرد
 بود سلطان در برابر اسکنه مجریه خود را در زمین گشت
 در فرسود در این لقمه تشر روشن کردند، که صافین

[illegible]

نصف

نمودند مطابق مورفات در سال ششم سلطنت سلطان محمود
گشتند و در این سال که در این زمانه است چنانکه در نظومات بین شرح آن
داده شده است و نیز در همان نظومات شعر در وصف سلطان
و مجریه اش (پویش) سلطان ضعف سلطان در باران و در باران
ملکه و فرمات لغو خواهم از از خون جان در دشت اشعار مجریه
مترجیع است و ما بعضی از اینها را دیده بطور مدبریم
است سلطان اهلک و کمران را تصرف مکن و تنها مرا بخدمت
سایرینند که باز مدبر مردمان به گناه راسته مکن و نهاده
در آتش بیازد و در این مقصود را اینست که مکن غنای خفته را
بهتر زن بر کوته دلان و نه بهت تر از فراموشی
گوش بفرج و نه بفرج غرضانه نمیدرسد زن، بلکه این زن
مشفق است که از این خواسته که کمال استقلال داشته و در این
فصل در این روان ستان قابل و در (چند) بفرج و در این
شرح و در این فصل که فصلی است که در این فصلت نمودند
اما گذشت از این از من جز الفدای و غنای شاد و از

102

[illegible][illegible]

مردم میکردند خدعه (مدون) روز چهاردهم ماه نهم سال شصت و
چهار قدر زنده نگاه داشتند و چهار سال قدر از (کفایت) در باب است
دستور و تکرار گشت مریض آن در نشاندن حکم عقاید در ابصار است
نیز در آوردن بکلیه این اندازه آفاقیت کرده وجود در وجودی ابر و فانی
مفهوم تصور نموده باین اعراس مرتبه ربوبیت از برابر اوقات
شدن پس با بر صلب بکمال مختلف در عهد مخصوص ظهور در تمام عمر
بسیار است بیکه عقاید (مدون) را بصورت نیز در آورده
تبدیل ربوبیت از پادشاه و عروج بود نیز از آنکه عقاید نیز
محتاج بکشتن نظر آید باشد، بکنه مدون و حکم آن عقاید
گردود ترجمه بدین دونه در کتاب آن حکم دانسته نموده
بوجه و اثر در در وضع عقاید اگر بفرمایند آن بظرف
در پادشاه رسیدن بفرمان آگاه برقرار در بیات آن را
مذاکره میباشیم پس اکنون جز از شخص خود حکیم و کاتبیکه گذار
صحبت دیگر نمیکشیم فایده و امر مشغول راه مردانی
و ملامت در قبول کرده اند و نسبت نمیدهم ولی حال شفقت
دلخواه

و بکنه از کلمات آن محض دستور بر بنی نوع بشود پدید
نظر نمیدهم چنانچه این ملامت در کلمات (بودا) پدید شود
تقریباً مشخصه آن طول کشیده در این کلمات شفقت نیز
بسیار است بکنه حضرت علی مردمان در پادشاه نمود و
این قبیل مطالب را در تفصیل شرح مایه صریح را میسر
میدهم پس ایال تصرف نیز که حکم دانسته بر وضع و بکلیه
محکمت در در اظهار میباشیم مطابق خبر آن مختلف بر (مدون)
یک نفر در در آن به خودش حسن ملامت که زن حشیر
نموده و به یک زن دانه را و حدیثی که در کتب نیز است
خود در آورد اگر گویند بفرمان مدون حکم بر هم نموده است
در وضع کلی مدلت بر ملامت (مدون) میفرماید و اثر
تأثیر در دست به کان در احوال شده و ملامت که در بطن
مادرش بکشتن بود طرد گشتن و در همان اعدای فراموش
آن شده در پادشاه مدنت نمود پس آن را در پادشاه
کرده بجز گشت و مرست زنی در مدنت سرگردان و به منزل

[illegible]

عن ابن

۵
موسم

[illegible]

توسعه و فعال

سال قبل از مدد دیگر و ستم تمام مورخان من پیشه بعد از
 شیره کلمات آن از حیث صورت و منزه از خراب و
 در خوب پیشه گویند ^{از جهت} سال قبل از مدد ^{از جهت}
 حکم بوقوع نموده بود پس از آنکه ما آن کتاب
 را ترجمه کردیم آنچه است طرودیم و اینها در پیشه که آن بود
 این بود که کلمات آن بهر غیر مضطرب نشده بود و لغوی
 مکرر و صفت مخصوص مکرر ^{از جهت} این شیره شیره تمام حکما
 و فیروانی است و در زمانه قریه ^{از جهت} و صنف کتب
 کرده اند بر بصورت مختار بعد از خود تعلیم نموده و بعد از
 بطول زمان تغییر و جوهر در بر آن میباشند ضرایب
 و قدر این را پیشتر میکردند و مکرر ^{از جهت} کلمه صغیر
 مطابق است؛ کلمه یونانی و مدتی آن و در عدم و آنکه
 در برابر آن قائل شده اند مطابق است؛ عدم و آنکه
 هر شرق معتقد بن هستند و عدد از آنها بوسیله کلمه
 درینها سر نیست؛ هر مغرب کرده باشند آن ^{از جهت} لغوی

عقایدشان بنی بر بعض روح را به نمره در اندیشه و لغت است
 جملاتی نمودند؛ این عقاید بر حسب روایات مورخان عهد ما
 عقاید (در است) بوده چه طور نیست (در است) است
 است این عقاید در شیب سر بر سر و در کتب و سر غرض
 پس از آنکه بطول زمان تحریف شده ^{از جهت} سرشت عقاید
 عقاید کتب که در تاریخ خوب آن میر غبار و از آن بود
 محمد و آید در خاک منهد برز و ظهور پیدا نمود در آنجا
 تدریج نفوذ در مین و ایران و (کلمه) و کتب صغیر و کتب
 و کتب درو، نموده هر کس اگر عقاید و مذاهب علم مختلفه را تصور
 بهم شبیه نمودیم بنابر ابواب حیرت شوخس و این را که کتب
 این را در ذکر و در است است مدلی نام پس فقط قاعده شرح یا در
 عقاید (مدون) میباشیم این حکیم دانشمند در برابر امور عالم
 هر دو و صورتی قائل بود و بهر تقدیر میگرد تصدیق بن
 در آن هر دو پیشه پس از آنکه بن در اعتقاد و نور
 بر کتب سر حشمت خود معاد است خلد نمود و نیز مکرر تمام بر جود

به مطلب

[illegible]

و محقق هر چه باشد ^{از او} انوار هم در کتب در فضول کتاب
(دو کتب) در وضع قصص است و اینها به قصصه معجزه را در
فضول و الوهیت نهاده و در ده و دهم آن و اینها به آن قصه
در سینه به کوفه شرح عبارت در تعلق به آن کتاب است
عنه ^{در نظر} بعد از آن محقق هر واحد را غنی نمود و در هر عدد
هر را غنی نمود و در عدد سه را غنی نمود سه تا هم موجود است
علم را غنی کرد تا هم موجود است از نوع انشا مأخوذ است
و در نوع مذکور باشد فیلوف نه شده در همین کتاب
کتاب است آنچه را در هر کتب از کتب خود شرح عقاید هر یک
در باب اندیشه بطور است، طریقه و استدلال و اثبات آن
در این کتاب ^{در این کتاب} مذکور در کتب مذکور، و آن قدر از
الفاظ عبارات به شرح عبارت هر موطوع در آن کتاب پیدا
نمی کند و نیز در خصوص عقاید هر یک سینه آگاه از عقاید مذکور
باشد و در آن عقاید را برزخ و فریبندش هست صدق و عدم
علیه را راجع به هر غرض از این اخبار باشد در آن کتاب

نیز وضع می شود که در جرات (مدونست) ه فای از است
 منیت از این قریب است (معلق کثر ذاته است غیر مادی و غیر
 حادث) و نیز گوید تمام وجود است بمبدأ خود و در
 بنیان حقیقت قاضی از میان این نیز در لایط است در
 این رساله رفته و در شمس است که این صلیب معرفت برات درین
 دهر بداند که از این نیز غایب است بمبدأ اصل؛ و به دست
 غایب در کمال حقیقت و به پیوسته از این نیز غایب است که معرفت
 برات در شمس است که در حقیقت حقیقت حقیقت را در کمال
 (مدونست) خوب در حقیقت معرفت به حقیقت نمود اگر
 مردان (مدونست) مانند سرب مردمان شرق از حقیقت
 مخصوصه مطابق قوانین نظریات می باشد در درجه در این
 حقیقت مخصوصه از این نیز غایب است و در طریقه سکندر در درجه
 پس از این که اعدان طبعی در درجه کار شده و در حقیقت بر این
 رسیدن به حالت سرب و در شمس از درجه معلوم است
 اینها بر این نیز در درجه نادران و کم غرض از این در اینها

مینه فرقه در این (مدونست) و (کفیسیر) مسجد
 بوده بهمان جزای که در مرکز داشتیم بر حسب حقیقت خود نفر
 از کشتی و غیر نوسیدگان در کمالیات (مدونست) و طهار
 این شرق نیز و ماضی طریقه عبور را از کمال در درجه رسیده
 کمالی در شمس است تمام حقیقت (مدونست) را ماضی در درجه سرب
 به کمال حقیقت معلوم شده و در حقیقت عبور در آن
 ماضی حقیقت در فرقه طریقه حقیقت عبور در درجه رسیده
 در غیر صانع و صنایع فانی و ماضی در درجه در کمال حقیقت
 شرق در درجه رسیده اگر چه در کمالیات حکم عبور به در درجه رسیده
 حقیقت در درجه رسیده که اگر بطریق حقیقت مدخله کنیم بر حقیقت
 حقیقت به شرق حقیقت در درجه رسیده حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت
 حقیقت در کمال رسیده به در حقیقت (مدونست) در حقیقت در درجه رسیده
 شد روح در شمس به در حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت
 خود بر در درجه رسیده بر طریقه حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت
 به کمال حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت حقیقت

آنچه خفت و صعب ^{الای} است بگویند و خفت است بر هر
 الصفتی در این کور حکیم نیاید و در دلد و کور این نشانه
 بن بست و بدون جهت باشد اگر آن را قلیه بقایر
 (استوایین) بمانند و به شتابش شتر باشد به سطر
 بی رایگه دینه سطر سید درم معلوم شود و در دستور العمل
 لکلمات بخیر بقدر نیز خفت است و دلد است و نیز
 دشت غلو قلب خود مانده قلب بایر مردم تربیت
 عین بر شتاب بر نیز کار بایر، کمال خود به سوک خاتم
 بر دمان فاسته العقیده به نظریه سوک خاتم، مردمان
 بر نیز کار سوک خاتم، مرد صلات و ملک فطرت، بایر
 در در صفت و ملک فطرت را فایده خاتم، شمش کاذب و
 دروغ گر، به نظریه فایده خاتم، شمش صلات و ملک
 فطرت را فایده خاتم شمش بر نیز کار در علم، کمال رحمت
 از که میکند و اگر دغدغه بنا طرره در برابرش نشیند
 خود باشد تمام کلمات (مدونست) در این نیز دین

در دغدغه خفت، بشر و قرآن خود باشد در هر چه است علم را
 بکاف حقیر و بخت شمرده مردمان و قد نه او، بزرگ است
 بایر لکلمات بیدار است تمام آنرا در هر ریه بند خفته
 فیض عین در هر چه بود در صحت حال ملت را
 فراموش کرده چون در عصر دین است و نقد است و دین
 (چو) بطور بویست که از این است و این خفت فطرت
 به انمود و به شتاب در رب لم خود مرد را بقول اخلاق و دلد
 به دغدغه و دعوت میکند و چون ترقی علم کمال بر نیز کار
 در مردم بیدار است لکلمات لا در این، بکمال زشت است
 (روگو) مصنف فراموش می شود در صورتی که در دلد است و دین
 کمال شتاب را بر این دلد و به شتاب و دین است
 به بر شتاب است علم و به شتاب است و دین است
 نور در کلمات رقت و در دین، کمال مرد بیدار است
 از بی راست در معلوم منف هر چه است اگر ملت دعا گر گشت
 و به شتاب است آن است و زایل می آید به شتاب است هر چه

اگر کف هر درخت در لک است چه است ه هر یک در فرد
 آن را پس از دانه کار رجوع فی ندرس همه تر کمر آن این
 مطهره باشد هر این اگر کف خود را من است به است
 و کفین است این حلیه لک است چه تحقیق این مطالب
 این است و فیوف و دشت این بر غیر ای مردم این نهاده
 و تمام را به نظر دورات کورس میورد مکان سکوه
 دستور الهی را در داده مخصوصا در خصوص ذریع
 خود را به لک سلطان کوه ارض بی این ^{چندین} در نفس
 تمام کتاب آن نوشته است و بر کتب ذرات در درازم
 سلطنت سلطان باشد استعدادهای و تحت کمر و قدی
 بر عیت را ای باب در غیر آن تصور کنند چنانکه میگویم
 که یکم از در ظلم و تعدی سلطنت میکنند قدرش از تو فر
 یکم یک روز خواهد بود لقمه (موتور) کمال مد و عیت
 حفظ صلح و دفع عیت را می نمود زیرا که اکابر بحالت
 و بر غیر ای عیت ^{در} و بعد وید است و غیر

بدر

سلطان به طاعت ملق مملکت در جلی است و در سلطان را
 گرفته اند و نیز مید است و عدج بر بخت سلطان است
 و عدج بر بخت و حلیه لک است که در کلمات (موتور)
 راه نیز خلیع نیست دارد و بعد بطور مد درم (کسکه مهر)
 به آن خود دارد و توان گفت با شود است که یکم جو کمر
 در نفس خود کند و توان گفت قدرت کمر است کمر را می توان
 کف غنیمت و حاجت و غیر حاجت خود را به امید
 جز یکم با طر آن میاید کار ارض بزرگ میاید (رض)
 میاید سر کمر شرفش میاید و از در آن میاید ^{چندین} صید
 اشتهار (موتور) پس در یکم (کفین) تر و تانیه
 رسیده بود و بعد کفین نسبت به موتور کمال مد و عیت
 مد است و اما سر کمر است که در این قدر است کمر در یکم
 کفین بر قهر لک و تجد موتور در همه باشد و نیز نمود
 و آن دو شمشیر را بش سلسل لاد فقه و از عیت
 شمشیر سوال میورد (موتور) در عین یکم جواب یکم

کنگر کرد و بعد بهان درس را در حضور بر تندی از دست
 نبرد و از سرعت انتقال و فرستادن و خوشحال و معروف گشت
 خدعه در میان نفس، گفت تا به درس دیگر بگریز که قصه
 جواب داد و از شرمش چنانچه در روز صبر نهان شد، که خیال
 گوینده تفتان را در درس گرفته ام پسیدانم (بسیار در جواب)
 گفت چشم من روز دیگر بیا مهلت میدهم چون که این وعده تکرار
 کفیر نزد استاد خود حاضر شد و دست زیر را بود کرد
 گوینده مقصود خود را در وسط بزم خط میخام بخورم روز دیگر زده
 مهلت میخام هرگاه که در این وعده مقصود خود را نرسد تمیق عزم
 قابلیت دیگر را نمی معلوم خواهم شد و از این قرار دیگر خود را مشغول
 علم و مسخر نخواهم کرد (معلم در این وقت جواب داد که کمال
 خویش را قرار بفرمان من بکنم در هر سکه در اهدای من کرد
 خود مات و بهوت نمیداد چون روز دیگر سر آمد که قصه بگویم
 در خواب پسیدان شد تصور نمود در حال بود دیگر گون شده است
 همان روز را به پیش معلم خود رفتم بنات زیر را بنمود
 دل

شکر گشت (کی) بچه را به بخت پسیدان نمود و روز حال کس را
 پسیدان نمود و در روز نظم و نظم پسیده و نظم آن تمام در طرف
 و جواب معلم در روز دیگر را به این نظم و نظم پسیدان نمود
 و صورت و وجه مقصود گوینده تفتان را به این درس و در وقت
 نظم مقصود بود، نهاده خوب برین وضع و برین کشته گشت که گویا نفس او را برای این
 نظم میخام بخورم و در خط میخام بخورم و نظم و نظم در روز
 و در این نظم و نظم در وقت این نظم و نظم در این نظم و نظم
 چنانچه در وقت است و در روز مهلت در این نظم و نظم است
 و اینک صدای من در وقت و در نظم و نظم که هر یک از این نظم و نظم
 و این نظم و نظم که اگر غلط کنم نیز نمیخام بخورم (و ناگه معروف
 باشد) معلم و مسخر از این نظم و نظم و در وقت شکر گشت
 خط و خط و معروف شد و در روز دیگر در این نظم و نظم
 و در این نظم و نظم که در این نظم و نظم که در این نظم و نظم
 منم و این شکر گشت که در این نظم و نظم که در این نظم و نظم
 قول خواهم کرد (قصه دیگر که در این نظم و نظم که در این نظم و نظم)

منم
 شکر گشت

[illegible]

[illegible]

دوقات را در است (آتش) بتر میرود و در این دوران تعداد عدد
شش کردن بود ^{تعداد} برایش در سلطان منزل خلیع بزرگ از برای
نبرای این جهت حکیم داشته معین نمود و با نفرها و کتف خلیع گفت
ای حکیم بجز فحیده دم در از طرف در جواب برین می آید
و در خانه و صنعتی مطیع پس در برابرش نزل در زم است
و تو بنده در آن تمام کن نیز در این نگین نبرای کشید
و در در از برای سلطان حکیم هم صحبت من نمود در آن عین
رسول از طرف در خانه و نفرها (جو) نیز در سلطان
باید و بعضی خاگر کسر بجز در ^و حاضر نمود بعد از معروف شد
صاحبه و در آن تمام کن نیز در ^و سلطان (جو) را گفت
نوزاد و تمام این روز در آن تمام و بهر شانه
چون رسول شخصی نزد و آمد که دم یک در سطر (جو) بطله
صاحبه آتش گرفته آنچه که سلطان در فیوف سوال کرد
و که دم یک در خودمان (جو) ممکن است بقدر مرغ خانه بماند
شده به فیوف در جواب گفت هیچ نیت در این عادت

بنا بر آنکه بر سر قبر از مردن مفارقت کرده بود و در آن
 (خونک تو) را قبول نماید و چون این سپردنست معلوم نیست
 در آن فرایه یا بر سخت مملکت نماید بر آنکه می رود و بنده نماید
 در خط نماید در سلطان (مفسر) و سلطان (لو) در این باب جان
 خوشت سلطان (لو) در جواب او چنین فرست
 بر آنکه در قبر خود میراث و مملکت در آنجا در این کفر
 نموده باشد که در عجب من را نزد ما فرستادم تا آنکه محکوم حکم
 در هیچ چیز نباشد تا بوده باشد و دیگر که در کالک که خود را
 با فضا هم و آب در بر سر کور در آن فرستادم (خدا ص)
 آن بزرگ زاده اتفاق فی کوف کور در کالک که سر بهر
 صاحب منصب (لو) حرکت نمودن در آنکه با بر سخت مملکت
 رسیدن مقام بهین ایشان و (چاک خونک) فی کوف
 بر سر بدن اتفاق فکر و در اینجه است و فی کوف را در خانه خودش
 نزل بر هر چه (خونک تو) را بر بر سر و سر نزدیک از
 و در آن قریبی حاضر نمود شخص در کالک از او پذیرای نمود

و در آن از طریق ^{خبر و معلوم} در ترتیب نیست ^{خونک تو} نمود (خونک تو)
 در جواب چنین گفت طریق من یک طریقت است و عاده مرد
 عا بر سر در آنجا و آن عا ترست در طریق و این (یا) و (شون)
 اترتیب عظمی من لب رسته است در این فرار و فرار
 مرثی قرار دیده نصیحت میکنم که بگذرد و اقرت به خطی کند
 و ما هم به قلم در طبع مظهر در آن کتب بنامید (اینی است
 شرح طریقت و این فی کوف جنس به این سر و بنده و زرد
 (خونک تو) سوال نمود از چه رده مکن است به قصه فقر نمود
 و گفت که در آنرا بنی ن بر سرید و مکن فقر و تهید ^{اصول}
 به شیخ خفیف جواب دود و در این مطلب عمد سوال کردید
 در این چه مطلب غیر را در عا به کورم خوب ضبط باشد
 و غنیمت خود آن را در این چه مطلب باید
 فرمود بهر هزاره سخت باشد و در آن می کنند آنچه در نظر حق و حکم است
 اغلب ستم اندر مردم است آن نیکو عا خود را بر تو بدتر
 از این برین سید اندر و تصور میکنم که هر چه برین دلا است به لطیف

وجود دوست من مردم بر خدای زین سخن بکتر را از هر چه دانی
 و هست نموده از هیچ جهت؛ و هر وقت که در هر روز از آن
 نوع و خوش تر است از هر چه موفقی و همراه است؛ این
 امید و در هر چه چیز باشد و این را بگویند خوشی است اگر
 مردم غور در معانی نمایند و پس از فهمیدن بطوریکه هر وقت میرود
 داشته باشند بکنند است و این فصاحت این را به آنها در بر
 عقرب بر نه از این در برابر (گفت و گفت) مویوم به
 (مید و گفت و گفت) در میزبان (که در از است) و این
 فیض و به آنگاه و در دست بود و از اجابت و چنین و چنان
 سببش میزبان در جواب چنین گفت و در این عصر هیچ کس را
 بخیران؛ و در حالتی و بخش نمود قافه و در آنها در به عقرب را نیز
 چشم او در شعله نور باشد قافه و در دست مردم و گفت و گفت
 و از هر چه و در هر روز که غلبه و صحبت و در هر قدر در
 نمید و است لب بر بعهده و در شعله لب را تمنا و قریب دارد
 و هر روز از سید و در شعله لب است و از خود چه از جهت کمال و چه

از جهت عقرب کتب مطلب بنام هر چه؛ و بگویند غنیمت شمرده ضبط
 مکنید و هر در در هر طریق نه به قریب را از دست مردم بطوریکه
 در قرون آینده هم نیز قبول و پسندیده خاطر خود بود؛ این مکنید
 قریب در اسرارش قرار داده و قریب را نیز چون سخن به میان رسید
 (مید و گفت و گفت) از او قطع لطم کرد و گفت چگونه ممکن است
 و (گفت و گفت) در قرون آینده قبول و پسندیده بود و جواب گفت
 اگر چنانچه قیامت (یا بگویند) بر طرف بگویند اگر قریب عقیده
 دوله و نون که در این مملکت با قریب بگویند و اگر شرف است نه هر
 غنیمت بگویند و در هر اگر صدق مردم بکنند فاسد بگویند از وقت
 قریب و شجاعت (گفت و گفت) به طر مردم میرسد و اجبار
 قریب را بنامید و نیز از کور مکنید و قیامت و علم قریب
 و بعد با مردم است که در هر نموده از دست نه به
 پس از این (گفت و گفت) را مطلق نموده (گفت و گفت)
 از اینجه و توحید که هر چه است بطور قریب را بیان نمود این از آن
 مدح از بر این غرض آن کوئی است و فی هیچ لایق است و در

خندم فقط مرند بگویند نه یک کمر مو سقر سدن و دیگر طبع
 بهم نه اتفاق در شرفیات نه بر نشود (خونگ تو) چونکه خود را
 با برخت مکتب یافت بیک کرد و اما کن عایه و ما به یک
 در با طایفه سلطان و بعد از خودت را انشعرت خست
 من همه غایر رفت در بعد نور (منه آن) در این همه خبر را
 رسید که نمود و میخواست و هنگام شرفیات نه بر این حاضر باشد
 تا که عثمان را با آنچه و قیم اینم محمد بوده تقایه غایر از جمله
 چیزه آن در در این معبد معجب است تصویر که از ایشان
 و بر طردان قیم بود در در و دور و اطراف عکس و خبری
 از ایشان و آن شخصه در در صفات حسن و خلق رزیه بودند
 نصب شد بود چون (خونگ تو) این عکس را معطوف و در
 یافت و در کربش کرد نه بر و در هر که بودند و این چنین
 گفت و اینها تصویر است (ایا دوریون) نه سندن و تصویر است
 (که دوریون) در یک نقطه که در نه از تصویر اولی مقرب درگاه
 خدا و موجب القرب مردم بودند و تصویر نه بر هدف مخصر

به لفظ

بود و کار و نظر نظر عامه شد کردش در این باب از دور و لیس
 خواستند جواب دادند که اولی خدا را محترم نموده اند و ما به
 خوشتر مردم شدند در صورتیکه هر عمر خدا را حقیر نموده به اندازند
 در نزد ایشان مردم را از دست و از در نموده اند (خونگ تو)
 چون غمست طاهر مخصر را در این احوال است مدینه به
 (خونگ تو) را (بزرگ و رگس و مان) (چون) من غایر بیند
 دغانه در و در این را حاضر نمود در یک طرف این طاهر یک
 محبت طاهر یک است آن دور یک یا به است و نصب بود
 و به نظر مکرر و دکان این محبت را از رسته تر زن خفته شد
 بود تا که همیشه سگس باشد و در نه این محبت به درشت
 من این است در مظهر بود
 ساقه مرذن در صحبت آن لب رنگوک بودند و در این باب
 به این را اقله نمود زیرا عرف نه بر مکتب نه
 در هر که عرف گفتند که بود محمد کار از انوار زرا
 و غفران ما به غنم و غنم در این به اندازند همه پسند

در نظر از ذرات کشیده در کار کلیم لطیف نیست
زای در تحسین خوش و در حق نباشد زیرا که این کوشش خود مانع
را حق است خود در کشیده بهیسه در تحسین در یک کار و کلیم نیست
زود و در شایسته نباشد

غفلت کشیده صبح بخون یک بهر را بر قدره کو یک باشد
زیرا که در غفلت نمی کلیم است سدره بایه صدمه عمل شود
اگر کشیده به جنت کردن از، عده ترای غرضه نه می کشد
به به از خطای غرضه چشم پوشد

در حق صحبت و در یک کار هر چه تنها هم بهیسه هیچ ندرم نیست
خیال کشیده زیرا که نه چشم بین دلدرد و نه کوشش سشنا
در روح تقدست در همه جهت سهولت بهیسه

یک تر فرشته کلیم است یک عمل بود و فاعلش کرد و نشد
غیر کلیم بهیسه چند جور علی نموده در کشیده بهیسه چند مرتبه
نخ طایفه می زد و کشیدن آن غیر کلیم است
یک در جهت نهال و همزایشه لیس حکم نشد بهیسه

در جاکنه می شود و اگر همین نهال را بکند در بزرگ شود کلیم
در تحسین بهیسه

کلیم است در ذرات بیایه خارج نموده حکم تیغ بران و لیس سوزان
دشته باشد و لیس همش زای و جاک به در ذرات متولد مانع از خروج
این ترای و در این آتشها بود رفی صدمت بهیسه

نقد کشیده و یک لیس در قور بودن سحر بر گونه خط است شود بهیسه
یک خودش را در هر خط بهیسه یک نفر تنخی قور می کشد کوشش
قور تر از خود شده مغلوب گردد

حکم دزد در دزد زای را دارد و کس خیانت و جبارت نسبت بهیسه
و صحن خودش بکند و بر کوکله بکند از شهن صلیک در دزد علی است
حکمرانی کشیده تسلط کشیده زای متوقع باشد کس مقصدت ضرر است در

نمیاید و لیس اگر کم توقع باشد کلیم است در ذرات طاعت بکشد
همچو یک از مردم بود از پیش خود کار میزد و مقصد عمل کشیده از ذرات
کلیم بهیسه از دیگران دیدن در ذرات قور معلوم می شود و برابر نظام
علم سرشوق و قافون بهیسه است اگر مردم حشر بهیسه ص ۷۴

ضلع که تفرقه داشته باشند مسلم است و در آنها کتب مطبوعه
باینجه خواهند خوانند

و کان نیز بسته بخود نام سوال بنام و غیر تو نام حرف بنام علوم
فیه هر چند فخر نیست و له حق نیست را میرساند هر چند که فخر
کردم که ترنم است مراد از بنام که است و تیر و تیر چنین در عالم
بکنند

خداوند عالم قوم و خویش را بیکس نزدیک و بهم از دور تر و در
رقی را بنام

هر قدر که قطره دریا با پر باشند باز آب وارد آنها شده از
حقش تا از نمیکند

هر کس اینجه را در دست را بخواند بدقی سر و تعمق در اینجه
بنام (خونک تو) اینجه را به ابرار و پند خواند بسیار محفوظ
گشت و بهر آن خود چنین گفت عمر وقت من در مطالب
پیشتر مضیع اینجه سر و فائدت و مطلق هر کس در در اینجه گویند
صفات باشد و بخدمت تعلیم بنام هر مقامات فوق عاده را بدقی

را نام

فرستی درم و این طرز را پیش فته با اینجه پرورند
(خونک تو) چون میخواست طلوع از کوه است قریب از ملک
عصر بنام و میر و است و در شب و اینجه را با حق و حق و حق
مطلع بود و به بنده چه از آن مقامات خود را با معجزات
با بقا و است و است لهذا و در دشت در طایفه که در این
(چند) بعد از آن را در آن طایفه محترم کرده و فخر بنام
میت خمشد مستحقین و سرور در اینجه با کنی شرف از او
نمودند و در طایفه بزرگ در در صحنه و به حق و در اینجه محترم
معین شده بود بنشیند (خونک تو) با آنها سوال و جواب
زایر کرده و ظاهر طلوع از مقامات قریب سر نمود و عقد شد
در در صحبت با تعجب آنها گردید

فیثوف (لو) شروع با مرفق علم موزیک نزد دهان خود
و خلق معروف در اینجه فن بود نمود بدست کیل بود و این
فیثوف نزد سلطان (لو) بود و در اینجه دست اینجه شورا
و بعد از معروف و مشهور باقی شد بود و در قی و فایده او

از آنچه در دیمه میسنیده شده بود معارض بود نیز بسته بود عداوت
 غایب و دینیه همان (مرد تو) است و ساقا عداوت او را
 (خونگ تو) ذکر نمودیم اینج فلیوف تعین فرقه (تا ا) از پس
 تحت مکتب پیرون رقمه در نقطه نمروده شده بود (خونگ تو)
 اتفاقش کردنش چه جوی نموده او را غشیه حرکات و فر
 دینیه و فلیوف را با بر آنچه کلمه شده است دیمه در وای فر
 فلیوف (لو) که کامرست طمعه یک روزش کردنش
 بود ظاهر تعجب از جری آن آب رودخانه میکنند از دینیه قرار
 و (لوگلف) و گفت ما حب چه قلمه بر جری آن دریا توین
 قاش شده و دینیه در باب طبیعت نیست (خونگ تو) در
 جواب گفت جری آن دریا در کوهها طبعی و غفره میگوید مردم
 غفر نموده از مطهر است سده و دیمه دلیل آن را میدهند و
 آنچه تمام مردم نمیدانند این است که به بنیم آیه چه تعالیه
 و سخنرست با بنی آنها و طرق نمر (مرد تو) در فصل ششم گشت
 یک نیزانی با بنی آب و قنور شخ نموده آن سخن از زنیار است

اما

آنها در نقطه شب و روز با ر میزند که با کف در بطخ در؟
 جمع معیز و مطایقه عقیده (ایا و شون) طریق نمره سب بدون هیچ
 انفصال و باغ نمکت با حرکت یکینه با بر نبویه خودانی او را
 و با بنی صیکه بدوزن سر سینه بر نیم و نیز آنها بهین تر متو
 رفتار نمایند بدین ترتیب به هر روز مدتی در هر ساقا بقا
 غایب از غریز قری و آن کی که از واد خستیا سر نمایند عقد
 آنها از برابر خودشان خوشت دینیه است بعضی از دینیه را
 و فری متوین از جبهه جری آن دریا تصور غایم آیه در دینیه مشغول
 و شغور نمیاید مدرم است قهقهانه در دینیه شله مکر غایم دینیه تر
 نیمه بیا را زوس با ش کردنش بود در هر موقع که امر میگوید
 و از شرح و بسط دادن در مطالب مدرم و طمئن بود و چنین
 قلمه را به رجب اتفاق نموده خود مینامد بهتر در کله آنها
 با گیر شده از آنچه و نوبت یک قانون نمره و یک حکم جدیدی
 باشد هم چنین در نکا میگوید با بنی مورد استمال از دلو آب
 و در هر در کار تحت سلطان نهی میگوید در ضمن از رشته جوش

در این باب یاد آورده نموده در هر کار عسکری و مدد و مطر را
از دست ندهد پس از آنکه (خونک تو) اطلاع از ترقیت در
خانه (جو) حاصل نموده باشد و نزد سلطان (تس) رجعت
نماید چنانکه بر تبار او ترقی رسیده و در قصر سلطان در
آن قصر عیون دهنه و در دهنه در این قصر یک موزیک و
در قصر (شون) و قصر تبار برادر و نوه و سرسل قمرت دهنه
مرز خسته آن مقام را شایسته میزد نیز یعنی در اجتماع
آن دفع طاعت میخورد و در قلب آن غوغا بنام کالیف را
نایت میبرد و در این مقام موزیک چنانکه در این فیوف نمود
و در سه ماه خیال دیگر بر سرش از فرقام موزیک تصور نمود
بسیار که در تریخ غذا که در این موزیک که در تریخ و در فیوف
چون در هر یک غوغا در این در خانه و تریخ و تریخ
نیز بر سر را که در برادر عازم می باشد (لو) و طریق بود
مرحمت نماید و در این مملکت (تس) بعضی از آن کوهان خود را برادر
مهر و کوهان ابرار و تریخ را که در سلطان (لو) مبردا

بالا

بکمال است و در هر سده که در فیوف نمود و در این
در تریخ دهنه که در فیوف که در تریخ بر سلطان بیاید
چنانکه تریخ و خود آن تریخ که در تریخ و در این خیال
که در فیوف را منصوب بر تریخ و در تریخ هر بنامه چند
نفر از آن که در این تریخ که در تریخ و در تریخ
معین در تریخ و در تریخ که در تریخ و در تریخ
فیوف جواب داده این تریخ که در تریخ و در تریخ
صورتیکه تریخ و در تریخ که در تریخ و در تریخ
و خودمان در تریخ و در تریخ که در تریخ و در تریخ
فیوف در این تریخ که در تریخ و در تریخ
بنامه در تریخ که در تریخ و در تریخ و در تریخ
پس در تریخ و در تریخ که در تریخ و در تریخ
شول بود طریق را در تریخ که در تریخ و در تریخ
جاسر مدد فیوف در تریخ که در تریخ و در تریخ
و در تریخ که در تریخ که در تریخ و در تریخ

چون بهشت کردن خود به سیدتی رفت مردمان را بعد از
 نمودن حرکت بگردان (کف تو) گفت و اینها را چو
 هستن و می دردم و مثل اینها را بنامیم که در موقع لزوم
 بودند لکن بکنیم که از دست خود بر کف است و بکنیم
 و حال خود را به بگویند حال را نه هر شخص عاقل گشته
 و در حالت در بگویند شفا بنام چنین کارها شخص را از حسی
 علوم و ترقی در کف تو در کف تو) در جواب گفت
 هر شخص در خود شفا قدرت و هیچ شخص نیست و شفا قدرت
 نموده از دست بر دست کار کنی عین شفا نیست و است بگویم
 کف است و زمین را محمول بگویم و در کف تو
 بسبب قدر منصف بگویم کف است و بعد طبع هر کس تویم
 رفع خسک از زحمت و اگر می نمود بگویم که است و عاقل
 و بشنود پس از شفا به حال بر زحمت رفع دماغ بگردان
 در کف تو بگویم و بگویم که در این نزدیکی شرف و کف
 خود را بهشتی نمی نمود

در کف تو

برادر در کف مطلب نمودن از این گونه سخن فیض به اینها نظر آورد
 و در حرکت چو در از نه لب رفیم و هم چنین در کف تو (کف تو)
 و بعد به صمد بعد از طوفان روح ایدر حیوانات و حیوان طبع
 بودند و اگر برادر تصوف و عاقل قطع زمین بود برادر کف تو و جهت
 از جهت سرتا به بگویند حیوانات در کف و جلال و دفع بودند
 و به تا طبع کشید که این زمینها سر از زمین را از تصوف حیوانات
 بیرون آورد و صمد فرزند و در کف تو و کف تو
 و طبعی آن قانونی سکنی مجبور بگویم که یک یا به به دست
 سکن حیوانات که کف تو کشید و طبع خود اول کف تو بود
 و اینها را کف تو را کف تو و بر این کف تو را کف تو را کف تو
 در جزو قوانین هر طور باشند این معنی و اعلام نمودن به هر کس
 خطیه برادر شفا نمودن بعد از این نیست و کف تو را کف تو
 و کف تو خود کف تو که از آنها بگویند و بهین و طبع بود
 و کف تو کف تو حیوانات را به صمد خودش هر قدر که است
 و صمد کف تو را خود حیدر بنامین و این صمد نمودن بگویم پس

ده پانزده روز فیوف سرگرم لکها بود شغال تصدیق
 خود نمود و بعد از آن (لو) از دنیا رفت و زرا و درشت
 در آنجا شغال تخت بخند (کف) از غنای آن سر و بر کرده
 شده بود استغفار و این استغفار در شغال مایه نعمت شده
 و در شغال و حجت و اضطراب سه وزیر ظالم گردید این وزیران
 برین بود و خودشان را منظور نظر مایه لب زهر و زهر جنت محرم
 و برتر از این مردم بهار زوای بهی و هم بقصد خود نمیشدند
 و ده فیوف جز شغال تصدیق و فالت در هیچگونه امور است
 نمیکرد و هم در صبح زود از خواب بیدار میشد و لب را هم در
 میخوابید و با شغال یک ساعت در وسط روز میرفت
 سر نمود و کربس بر اوقات خود را صرف به تطبیقات کابینه و تعلیم
 می کرد و کربس بود و فواید را میسر نمیرفت و این است خدای
 و فیوف از مملکت خودش پیران آید بود و غرض از اینست جز
 اسکیم میخواست در مملکت مملکت نریب و این قلم را برقرار برادر
 بود از مملکت (ش) و در واقع در سرحدات (میان) است

و

شروع نمود چنانچه مملکت و در واقع در مملکت خود بود
 و در آن وقت حجت نظر در امور است خدای و در آنجا
 در دشت و بر فایده مملکت بود و در آنجا مایه نعمت شده
 و فیوف از مملکت و در آنجا مایه نعمت شده و در آنجا
 مایه طمع و هم نمود و این قلم در آنجا مایه طمع و خدق
 فاسد شده و هم بود فیوف شالین مایه خور و چنین فایده
 و در این مملکت از مملکت نریب و مملکت نریب و در آنجا
 برین بود و برین مملکت نمیکرد فاسد تر و خدقش تر بود
 بهیضه و سلطان آید آمدن است و بهیضه و خدقش تر بود
 و اگر چه بر حجت اشفاق صحیح و خوان تعلیم و در آنجا
 اما مملکت در این فایده مایه یک است است معنی فیوف خدقش
 بود و سر شغال در مملکت و در آنجا مایه طمع و خدقش
 و نیز در آنجا در مملکت و در آنجا مایه طمع و خدقش
 و این قلم در مملکت و در آنجا مایه طمع و خدقش
 و نیز در آنجا مایه طمع و خدقش و در آنجا مایه طمع و خدقش

[illegible]

سے

[illegible]

درجہ

سر آمدن لا جوابی نزد مکر حبه جواب کج و بهم وزیر بهین نزد
 بیایست بنظر آید و هرگز نه سکت گشت و این کرد آن خیر
 و بهینه معنی را پرورد نموده بودند و در عفا در طبع بودند
 بسبب استغنی چنین گفتند صاحب نامه به غیر یک کار
 بسته و بهینه در قات را نصیب و بهینه کردن خسته
 چرا که لعل طبع آن در باب حاضر خیز نمودن در
 افع از شرح دادن آن نمودن تا جزیر کفایت جز آنچه را
 و تمام مردم میدانند آید از علم و در آن نامه کاسته شده
 و این گفته به سیر و شغور از مردم سرور را در عقب نهاد
 و در دوده و نفع آن ملک نشسته به با بد فرقه
 بسبب اینکه رفاه را از فهم (کف نشو) جواب داد
 و تمام مردم را خوشوقت نمود و از بگونه سخنان و فرقه
 بهین قسم به صاحب دولت و وزیر (کنوا) مردم بهین
 و این طبع ملک را در دود و این چینه آن معده خارج آن شود
 که اینک به وزیر و ملک و در دفع عده داشته به تمام مردم

اولم

در مصروف بایست است به پشته و خیالی دیگر نذر و جز اینکه
 و سکه در دست آورده بایست را به غیر از این تصویر نمیکشید
 و چون یک متر دو در قصر و به غیر این سخن وزیر به تمام محبت
 خود را بر دهنده بود و این ملت را از فقر و در آن بیرون
 با ورد و تپانیه لیکن و این کار خود و در بر خداف غرض کج
 این وزیر به تمام و یک و سکه بایست را به غیر از این و عاری
 هر یک را بجهت تصرف در آورد چون فرستاده و در حال
 در دستم و غرض دور امید است لهذا و قریب تر است به طایق بهر کله
 و این وزیر جواب به هم که چنانچه تحقیق در را و یک قسم و در
 را بهینه و غیره کار کرده بودم جز اینکه خراش در را بطرف زار
 و این نفع محض ختم بودم و این تصور کنید و فرقه برقی
 شده به تمام و اینک به غیر از مردم نهشته به تمام حاش و حجت
 که از آن تمام در دوده نفع را بهین نشانی از هم فرستادن این
 بیایست که در چشمها را بریزد و نفع خوش رفاه در معنی
 تحین نموده

کما در اوقاف در زیر قبور که خود می نذرند است و اینست
 مستعد بود و بهیچ اوقات غیور را محترم برارد و او را از خود
 محسوب است زود از بخت در یک برقی ^{از اوقات} ~~بخت~~ بایب و گران
 بود و در زیر بر این غیور هزار صندوق برج فرستاد (صندوق)
 و مستعد و مصطفی در زیر زمین برج است و بهیچ اوقات
 قدر رسیده (گفتگو) اتفاق در اینها نمود و اینطور
 قبل از کشتن یک طبع از کسر داشته و در دین خود را نموده
 از آن طاعت و تقوی و شکر و بر او است که در دین را
 بسیار متعب نمر و ضرر و تعب آن زیاده تر کرد و قسیده
 دیر از بعضی آن برج را حاصل نموده با طاعت هر عید و در
 آنکه یک صندوق در آنرا را بجهت خود کف برارد با تمام را با کار
 بهیچ وجه ~~در این~~ در این اقامت نیا بر سر از اینها این در معلم
 خودشان سوال از این ~~در این~~ نموده (گفتگو) در جواب
 گفت بر اینها آنچه را که رفت کرده دم لطف نمران
 بوده و در صحنه در حق خود نسبت آن یکنوا کار نموده
 با خود

در سبب ذکر کردیم در در زمان (گفتگو) مملکت
 چنین نعمت سلطنت است ملک الطول فی خبر شده بود و
 دنیا بهیچ در صدد دنیا زنده و شجره با این خود بود و بشر
 است بر این برادر حصول به طبع و وصول معین و لذت
 سلطنت در زرع و حبس ال بود و بهیچ کزلف بر سر
 زرع خرج مسکون (گفتگو) خواست نظم و ترتیب
 در این غایت است بهیچ و بهیچ بر روی کار کرد و قول
 مقدمه است در تمام آن ف و دهانت بهیچ غیر
 و اینده در دنیا رفت بدون آنکه بهیچ دفع زرع
 در دفع حبس ال با این است بنام و ملک مستعد
 در مکتب لطف یک نفر با ورد
 حال بودی ~~در این~~ در این بهیچ در این در این در این
 تاج و تخت بود و ~~در این~~ ^{در این} بهیچ در این در این
 بدون آنکه بهیچ بر سر در این کار و در این در این
 بهیچ در این در این در این در این ۲۴۹ قبل از رسید

قهر از اسکیه مشروح پنج وقایع و غنایات را بر رسم
 در تاریخ جهان سیم در خط قهر (گلگتو) بوده
 دگرز قایم در عهد سلطنت جانشین (گلگتو) (گلگتو)
 در فصول مندر در غایت دود سلطنت کعب به نظم و در
 هر جهت مغرور بود و اغلب روزی در ملک نظیر در جنگ
 و جدال بود در عهد سلطنت (یوان دکت)
 (۵۴۵ سال قبل از مسدود) (گلگتو) (سلطان یوان)
 مملکت و سکه سلطان لودا در عقیاب (آب)
 بود و در ابتدا در این سکه از لوحیت و ششم تصرف
 فی بعضی از این شهاب به ملک و مملکت سره رفتند
 در (ژانویه) و از تاریخ پنج بر تیره و جدال در
 شصت سال قهر در آن بوده از دین و مذهب و عقیاب
 (آب) را، این طرز از این سکه و عطف (در این) بودند
 و در جهت نظیر مطالب تاریخ این طایفه را بعد از این
 یک متر و دوازده و در این بر رز آفتاب شست پیروز در
 سلطان

سلطان (یوان) پس از فتح مملکت (لور)
 رئیس و زکات بر سلطان زبردست و چون این
 جدت نشان داد و در کشتن تسلط بر این شد در
 ضد و برادر در این بر سلطان زبردست و قهر و غلبه
 بنام سلطان (لور) در دود این امتناع نمود
 و (گلگتو) (آب) قهر و زبردست کرد و در دود لودا
 حمله نمود و به مدغمه لودل کسر بود و در دود لور را
 نمود در این موقع دود است در دود قهیب و غلبه
 در خط (گلگتو) رسیده شرف بر رسم
 سلطان (یوان) یک در زبردان در این حکم قهر
 دود بود و چون قهر است هر در این حکم را طرز
 و تصرفه قهر بود و در دود شمشیر حکم کشتن در این
 در فرستاد این واقعه نظیر وقایع در غایت شرف است
 و در این طایفه قهر مغضوب و مقصر طایفه میفرستد
 و در خود آن طایفه را مقرر با برود و مخصوص این قهر

و قمر اشراق مرسته در سلطان از جنگ جوئی توان
آرزو نمود نیز نیم دهشت برنج مقاب و قبا و قبا در برابر
او بی فایده بگرد

در عهد سلطنت (دولت و ملک) سلطان بگو
و حتمت ۴۲۵ ل قمر از سید و امیر و عدالت و ولایت
آزاد و آزاد در محاسن (برکت و برکت) بود و سید و سید
و بعد از عدالت در سید و سید (لین) غنیمت شده
سلطان و قمر و سید و سید و سید و سید و سید
لیکن در عهد سلطنت و سید و سید و سید و سید و سید
ترتیب را منقوش داشته و در عهد بود و سید و سید
مملکت (لین) قمر و سید و سید و سید و سید و سید
از آزادی و سید و سید و سید و سید و سید و سید

در عهد سلطنت (لین) در از زمان بویط و سید و سید
و قمر و سید (لین) بر سید و سید و سید و سید و سید
مملکت و سید و سید و سید و سید و سید و سید

و (چ) مضیق و سید و سید و سید و سید و سید و سید
حصار و سید و سید و سید و سید و سید و سید

در عهد سلطنت (سید و سید) بود (۴۳۶ ل)
قبر و سید و سید و سید و سید و سید و سید
طوبع و سید و سید و سید و سید و سید و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید

شرح احوال (نامتو) فیوف مدت (گفتو)

روشن و دلنشین مان پیوسته فیوف را مدتی مدتی زن
گذر بزرگش می بیند نه فیوف در سکت کرمیک
(سوت) و لذت (شان زن) است در دو
قرن چهار قرن رسد و تاریخ سده و سده گشت و
زیر که در درین عصر، چه نه نه که تقریب بود
(گفتو) و (در خط) در میان پیچیده (مدت تو)
(آز) و (فیوف) هم عصر بوده حاصل که فیوف
شروعات و گذر است از شاهرزاد که عصر
و همه الزام و علم معرفت عالم را زایل میکنند و در خیمه
و صدها سکه در حکما و فلسفه همه در در یک پیرش بود
و همه در اطمینان خاطر و عرصه وجود است از همه اجداد
و وفات به غارهای آنها است
(گفتو) را در جو این (نامتو) (نامتو) فیوف

در نظر

از عجب (بان سوت) است و فیوف (بان سوت)
که در سه طایفه بود و حق قدرت و تسلطش در روز
و ظهور نه عایشان (گفتو) را تا نصف سخته بود
خدا صمد خدای رب پرش در دنیا رفت و مهرش
زن پرستنده بود و پیرش را در قصر و کتب علوم
مجرس است در پی فیوفان پیوسته سکه
و فیوف است و شعر عاقبت نامه در لفظ و به هم است
سکه به بود و در روزی در دست زن در در خندق
در نه کرد و نه به شعر کرده از فیوف کف
انکه پیرش رفتار هم به را کتب نامه و عادت در
خندق زنها مرد و مرده همه و شعر نزل در دو
در جف و کان قضا به نزل داشته مار فیوف
بعد خط انکه پیرش راه و خبر و عارفان را برت
آورده بود و همه از زبان فیوف مطالب بود
صحت یه است تصور کرد و با پیرش در در خندق

[illegible]

حصه دورا به ان مدرسه رفت و چند نکته است در
 در همه سه آیه کرد و فرق احواله تر نمود چند بعد (مکمل)
 چون شنید (تو کفر) در از عذاب محترم (گفت تو)
 بود معروف و معروف آفاق گشته است کرد و در و کماله
 طریقی در این است و در علم را به است آورد و در علم حجاب
 سرش است خود، طاق نهاده نفرین کرد از سر بسته
 محاکم که یک جن غمگین نموده به در سلطان گرفت
 در در آنها در رشته محکمت و یک و عقرب نه صحبت
 شد است و غرض از این است - جز به سه (گفت تو) باز
 بفرست و فشار بر طاعت بود به در سلطان دان
 در در آن محکمت و کرد در در حوزه در سر قدر کرم
 از صدر عظام خود مطلع شد و بعد قدر امکان
 طایق و در همه خود با این این نشاء داده
 سلطان دان در میانه در توانی و در دست در حقیقی
 منوط در در طاعت بر اینکه تعش و محبت به در رشته
 اله

باشند مطابق بکلیه دفع حقوق برجات محکم تر
 و متفق بر آن مطابق (گفتند) بوده از آنجمله محکم
 باکم و محکم گفت بن این بیان را می بینید در ضمن
 تمام محکمات جز از آنجا که در اصول و عدلش
 غایب درین طرف در حقوق و سطلین جهت سلطنت
 در آن رعایا را بن می نمود و در طرف دیگر سطلین تعلیم نمود
 بر آنکه حق دین برین است و غیر دفع طریقی و قدر
 غایب در آن جهت ظلم و تعدی بن را جلو گیر کنند
 باین جهت حکم و الدین را از زیر رعایا داشته باشند
 (گفتند) مورد بود در اصل و عدلش خارج از قدر
 و حق بود و هرگز در موردی که مربوط بود و بود که در
 در آن ظلم و تعدی واقع بود و اگر چه بر حسب اتفاق ظلم شده
 با رعایان و آن گفت مگر در

(گفتند) کاملاً در هر آن که در آن داشته و در
 مگر بجز آنکه از آن جهت استعدای سطلین و آنرا فاسد

و آنرا

و تعدیات کار که در آن دین گفته طرز و سطلین
 فنی و گریه برجات از سطلین عقیده تر و سخت تر
 بوده با هر کس سلطان غیر سلطان تر به تر طرف
 میشد و از دور آهسته و پست و بر آن حق و داد نه
 دور امیرانیه و از آن راه را بر طرف مدد میدادند
 و دیگر راه گزیر از راه دور تر میگذاشتند حاصل بکنه بازان
 و منتان و دوله نمان شرف در کلمات (گفتند)
 مخطوطات مؤلف از ساجد یک از بی بدست و کلمات در آن
 و مخصوصاً فراتر از مخطوطات مؤلف از بی بدست
 در طایفه و در آن کوی نیست بلکه تمام مطابق حق و عدل است
 در آنجمله با هر کس طرف شد از راه طبع و اشتیاق پس می آید
 و برین رویه پس در نقش بهتر از سطلین بود و درین مطابق
 از کاتبی که در آن چهار کاتب معین بودند که در آن و در آن
 به نام استخراج مؤلف و در آن در آن قرار است

(گفتند) چون رفت به (در) و محکمات کو چنان است

در پیش سلطان را دید که نه بر کف دستش محرم
 نه بر زر (۱) (معدل به صد فرسخ) سفت را
 پیچیده بر بدن کشت تا نفع و غنیمت در ملکش ظاهر
 کرده هر (کشت نو) در جواب گفت چه خوبست
 و از غنیمت و غنیمت صحت دردم این بقدر کفایت
 به این غنیمت که تقطیع و تقسیم را نسبت به این بوضع
 خود لذت نهم عدل و ... را بهیچ در نظر داشته

بنی
 دخت در کارهای روزگار بکشد تا بر آنکه دنیا را از
 شغل و بویه بشان و از زور و زور فقر و نیاز به روزی
 در این صورت خواهد دید که محصول متباین در پیشتر
 از قدر تصور خود بود اگر در ره و در که دام
 نند از این راه و فرج یک بر سر نیز تا صرف نکر شوند
 چنانکه کارش تمامید که بوقع و در این صورت
 چوب و بزم تا فرودان خورم بعد تا هر و غنیمت

تا فرودان است همگی بزم تا هم فرودان شد
 و شمر از قدر تصور کفایت و وقت است تا لذت
 خواهند داشت و از برادر برادران هم خیرات خواهند
 نمود و در این لحاظ است نخواهند داشت و لطیف
 حکم از هم چنین است

تصور برادر بیک خانواده در سر بیج (در پان)
 (تصور است فکر معاد بهر آرز) زمین هستند
 در زور و غنی در تحت هر قوت و غنیمت
 تا آنها را بخواهد به تربیت باس و شمر
 در کنند و از تربیت رغبت در یک و خوش
 غنیمت از این راه آنها را بخواهد به تربیت
 بعد نه نام گنای که در در صد (در پان)
 زمین است و دست از کار کوته بکنند و در
 فقر و احتیاج ننمایند تا بر آنکه در در اس و کفایت
 تقسیم شوند از بهر رحم و در تصاف عدل و احترام

جوانان نسبت به پیران مرطبت داشته باشند
 و در این صورت خورید و در هیچ پیرمرد در ساق
 بیایان سخن برگردان نمیزد
 اگر شما صریح باین دلیل بریند و گوشت لغوی
 غایب و شما صریح جوان سخن است و محفل نشسته همه شرف
 خواستند و دست و ترقه خواسته نمود و در عرض
 دین مطالب سخت و خوک با شانه از دوقه ملت را میخیزد
 شما عروج آن را میخوانید بکنید در راه طوطی همه
 از محفل در کسب میمیز و شما نمیخوانید خصم محفل را
 دنیا برادر دو قفسه از آن در کسب قفسه شرف شانه میگردید
 قفسه از آن نیست بلکه از عقیمت و بی حاصل زین بود
 و در این در واقع حکم آن که در دارد و قفسه این در را
 قفسه تر است و بعد بگویم این خط از آن است زده بلکه
 از قفسه بود پس از این قرار تر و آن عیب و عیب را
 برسد، غایت از فصل که دارد بلکه به کار کرد و با این

و آن را میخواند
 پیران گفت از دور صدق و صفا میروم و هر دو نصیح
 شما در مردم (کنند) گفت و این سخن فرستادین
 بلکه این چوب، قفسه قفسه بر نند سلطان
 در جواب گفت خبر را خسته فرستادین نیست (کنند)
 نیز سرگشته نمود و خسته نیست در بکلی این را
 قفسه بکنید، انکه در بر طبق و زردت و حکومت
 طالع قفسه سلطان جواب بداد و خسته فرستاد
 قفسه گفت که شما قفسه را میخوانید و خود را گوشت است
 و طوطی که شما بر زبانتان قاف و فیه در صد کسب و کار
 شما به خط محفل و به خط خود خوانده از در کسب از آن
 بریده و در هر طرف از صحنه نفس و سر و پا نهاده
 و به زبانتان که و شکست قفسه شرف و در این تر است
 باب آن میخواند و جو است این مردم را طبع خود قرار
 به بند

در واقع مدخله کنیم و بخان، فقه لغز فخریه به
 درازن امور و غیر دوشسته، و به یکه یکه ی
 و نوع برتر را میزنیم و علی شرف زعفران را مقصود
 بر آنکه خودشان و چاقیه دیگر نموده از آن
 این قفسه فخریه یکت بدان داشته ایم و بر دین
 محاکمه و بخش، این فخریه میزنیم **مقدمه**
 بگذریم و به سبب مطلب خود دوم

سلطان در فخریه سوال نموده و لغز همه سلطنت کردن
 شخص سلطان از به قرار، به یکه فخریه در جواب گفته
 آن لغز عجب نیست از دست و دشت رعایا و محقق
 در این صورت، لغز همه خوب حکم آن کردن در پس
 بخانه داشت

سلطان سوال نموده و چطور آن نیست و عجب بر
 از صفات مخصوصه یک سلطان عجب است فخریه
 جواب در آن اگر آن به بد بود و سلطان بگوید نه جواب

در

فوت استعداده نور، و از خود می توانم مقدار سه هزار کوه
 (وزن به قمر) را از جا بکنم و یک یک پر از من تو دینم
 از زین منده کنم و آنکه بگوید من در زور و بر بصیر تو دینم
 نمیشم حرات را بنظر در آوردم و یک یک برکش بر از
توضیح را در یک جاده و معنی بسیم آتش بخانی سلطان
 و **واقعات** خواهد داشت سلطان در جواب گفته
 غیر ممکن نیست و چنین بخان منوط بصحبت من فخریه
 گفته حال به نظیر است سلطان بگوید سلطنت میکنم معلوم
 میشود و به یکه سلطنت کردن نیست نه بگوید و بگوید
 و از زمین برتر کرد سلطان سوال نموده و طامرا چه فرق
 و خفته به است، به یکه سلطان بگوید به سلطنت کردن است
 به آن سلطان بگوید توانایی و قدرت خوب سلطنت کردن را
 فرزد فخریه در جواب گفته اگر بگوید حکم میکنم
 در کوه (آتش) را بلند کرده در آتش نوس نهاده فرد
 برد و این مرد بگوید نه توانایی آن را از زمین محقق به یکه بگوید

این یک در دروغ حرفه کردار است در دولت محکمت همه
مردگان دولت هم در این یک راس هر یکینه نفایس
آنها بزرگ میدانند و حق هم این است

و در این صورت ای قصه در این سلطان جرب و خرد و از
رشته دیگر صحبت نمود

در این مطلب بگویم که در این زمانه ای که من غلام دین
بوده ام هیچیک از روزگار نشانی بر من نمانده است
و در این عالم را که پند نمیکنند بهیچ طایفه از مردم و نمیخوانند
(شوال آن وقت) سلطان (تتر) از غنای شوال
که تمام حقیقت دارد (نکته است) (اول سلطان
و در آن حرم) (که) را در تحت سلطنت زر آرد
و در این خراج الله بخشد و (و دو گشت) (نزد آن گذار
و در آن ستم) (که) فریخ ~~سلطان~~ و در آن ستم
لقیر است نه

(گفت نو) جرب و خرد در این دگر در این در باب
لغات

سلطان شوال کردار است، هر یکینه در سلطان را
در تحت زر آرد و در این بزرگند فیوف در جرب
گفت که در این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند
عد است بزرگ و در این ظلم بخواند پس در این ظلم
این است که در جرب لافشانی به این دنیا را منظر نیست
با اینچه که من شنیده ام (چون) گفته اند که (و دو گشت)
و در این بزرگند

کتاب این فیوف زر بزرگند بهیچ ~~سلطان~~ این نیست
و عد است بزرگ و در این بزرگند و در این بزرگند
بهر دین که در این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند
با حجت این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند
و در این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند

با بر عهده (که) (که) طبیعت این است که در
به این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند
در طبیعت این است که در این بزرگند و در این بزرگند
و در این بزرگند و در این بزرگند و در این بزرگند

در رسد محمول بر بنابر حق مورد

(گفتگو) سیکر آیتها به طبیعت سید محسن را محترم دراز
بر سر سکه دراز بر سب زید سکرتم خبر ملک به یه دورا مرد قطع نمود
آنکه توبان زین بخت لیس معلوم نمود و دراز بر زین بر من به
درخت رافع نمود و دراز از لکشر صمص خارج کوه در صورتیکه
آن ن زربه حصول آن نیت و عدالت نه چنین است به نی
سکه خراب کون و از لکشر صمص حذف و قاضی دراز
(گفتگو) نیز سکر به طبیعت آن ن شب است دلداد به
جاسر در هر طرف و دراز ^{روان} ~~سکه~~ نماند جاری سکر و
اگر بطرف شرق باز کنند به آن طرف جاری نمود
و اگر سمت مغرب باز کنند به آن ^{جریان} ~~طرف~~ جاری نمود
طبیعت آن ن تیز به این خراب و بر را میگذارد و بهی سکه
آب تیز به این شرق و مغرب را نمید
(گفتگو) سیکر محقق است آب تیز به این شرق و مغرب
منسکد دراز آیتیز به این بلند و کمتر را به نمید به طبیعت

۱۰۰

[illegible]

(کاف) (تو) نسکویه فی طبیعت و طبیعت حیوانی در تمام نسکویه
طبیعت را همان رزق که در تمام
(کاف) (تو) در جرب نسکویه اگر چه طبیعت روحیات
سید اند نیز است و در بعضی رابک رنگ بر سید
مثلاً نسکویه قلم را شتر نسکویه رقت بر سید و نسکویه رقت
نسکویه رنگ قلمی سوسم به (ی) فرق کند از اگر چنین

بر مذهب مرفعه در طبیعت یک طبیعت کاویک ن بر
 و طبیعت کاویک ن بر
 (کا آتو) مگر افندی و در لوان تمام نفس طبیعت در مذهب نیست
 دوز و در دفع است نه عرض و خارجی را در عدل و نصف
 عرض و خارجی است نه دوز و در دفع
 (کا آتو) سوال مگر چه حکمی مگر این نیست در دفع
 است عدل و نصف عرض و خارجی
 (کا آتو) جواب میسر این چون پر است ، دورا
 بر یک سویم همچو شکی بعد از افندی خویم زیرا که افندی
 از مذهب خارج عالم و مذهب است درین است آنچه راه ، منوط
 به خارج میسر است و عرض میسر
 فخر در جواب مگر اگر افندی است بعد خدای
 این تن بعد از در مذهب منوط این تن پر یک است پر
 بدون اختلاف بر آن جنبه عدل را در ما است بر یک
 پیرا محترم بر لزم آ ، این محترم در بر مذهب است ، در ما

در لوان

در لوان محترم مگر در
 بر مذهب مرفعه در طبیعت یک طبیعت کاویک ن بر
 و طبیعت کاویک ن بر
 (کا آتو) مگر افندی و در لوان تمام نفس طبیعت در مذهب نیست
 دوز و در دفع است نه عرض و خارجی را در عدل و نصف
 عرض و خارجی است نه دوز و در دفع
 (کا آتو) سوال مگر چه حکمی مگر این نیست در دفع
 است عدل و نصف عرض و خارجی
 (کا آتو) جواب میسر این چون پر است ، دورا
 بر یک سویم همچو شکی بعد از افندی خویم زیرا که افندی
 از مذهب خارج عالم و مذهب است درین است آنچه راه ، منوط
 به خارج میسر است و عرض میسر
 فخر در جواب مگر اگر افندی است بعد خدای
 این تن بعد از در مذهب منوط این تن پر یک است پر
 بدون اختلاف بر آن جنبه عدل را در ما است بر یک
 پیرا محترم بر لزم آ ، این محترم در بر مذهب است ، در ما

در کتاب در مذهب فیوف (کا آتو) یک عدل بر مذهب

مرغابند به رحمت حقیت در در فنیف کاشته شد
 پس از این ظلمت است هنوز مورد بحث و در دست یکن
 فدا شده بود تا هر چه یقیم مرغابند به حقیت مرسمه کنیست
 در دران مدرسه فنیف (مالک تو) رسیده مخالف
 رضا بوده از آنچه فنیف (مالک) یقیم مرغابند
 این در هر گونه اعمال به نفع شخصی را منظور ندارد
 فنیف در هر گونه به (هم) حقیتش بران بوده
 این با برتری بودن است از هر عوم مردم بگوید در همه
 محبوب باشد و با بر قول (مالک تو) چنین بر کرد
 در هوا خوان و قلمز (مالک) را حقیت بر آن است
 در کلمه دوم به بیرون بخود و به بیرون و جو سلطان
 در درم پیشرفت و مودت نسبت و سلطان مدد مراد
 هرگز آن و هرگز کسه کان (هم) چنین بگویند و محبت
 و مودت نسبت به هم به یک ن به بیرون مد خطه
 نسبت به هر دو ملار و زنگه کردن به بیرون مد خطه در هر

به ملار و به سلطان بعینه زنگه کردن جزایست
 بنا بر آنچه پیش ذکر شد میان فنیف و چه زنده (مالک تو)
 در درم خوی خشم و صفات حسنه بوده از فنیف مرغابند
 در سن شد و چهار سال در دنیا رفت و متجاوز تر از آن بعد از
 مرکز شرف و افکار را به باد کاسر (مالک تو) بر قرار داشته
 بود و محرم شد و تقریباً در سن هزار و پنجاه سال در دنیا آید
 بود و ملک بهر طریقی از دنیا (مالک تو) دور آ
 (مالک تو) با وای حکمت (مالک تو) نایب و در قسمت شرقی
 (مالک تو) در بقعه و مدفن او بود معبد حبیب در
 بر داشت و مقرر نمود مجسمه او را در ملک کشته از نعبد
 (مالک تو) بعد از مجسمه (یوان هوا) در آن کرد مخصوص
 از فنیف قهر بود بگذارد امیر طرد دیگر شرفیات
 و تقدیمات شرف و افکار او مقرر داشت و لایق آن
 که در سلسله (مالک) آن شرفیات را مفرغ نمود
 و بنا بر آنچه در کسه از سبب آن از این قرار بوده است

در فیض (نامک تو) ، و چون که خوش را بلیک
 و دان بید نهست به (سیدان) سلطان (فتح)
 چنین خطاب که بود
 اگر شخص سلطان وزیر را خبر برین خود بداند و در اثر
 دست و پا بر خود بشمارد هرگز آن وزیر هم سلطان را بمنزله
 روح و قلب خودش میداند اگر سلطان وزیرش را
 شکر میکند و یک مدخله داشته باشد هرگز وزیر هم
 در اثر شکر خود نامش و آن را بر مردم منظور میدارد اگر سلطان
 شخص وزیر را شکر کند برزخ و عاقل دورا برداشته باشد
 بگوید هرگز وزیر هم دورا یک آدم به بخور و دشمن
 برین درو لفظ به بخور مایه خشم بر او طرح و گفت شایسته
 نیست بگویند نسبت به طغیان و ضد توان و در ده صف و یک
 بنی از آنکه بکشت هرگز نمیکنند بهمان سزاوار نیست
 و در اثر شرف و شجاری به شود مردم به (گفت تو)
 قدر مندی میگذارد و بام از زمره نویسنده کان و امرای

خارج شود و هیچ قدر و بیش از برادر نه بهتر و بد نیست
 کم کم که کسیک بنی درش و عقیده است دورا هدف تیر بزند
 این حکم حضرات و مروضین و امرای قسم را خوشتر است
 کم از باین دنیا مردم به (نشر آن نامک) در کس دکان
 کم از در خانه جانی بود نصیب شد به کینه خودش را
 بشدت و شرف و شجاری (نامک تو) قربا نه غایب استغفار در این
 باب نمود و در باب سوت خود را بهمان خست رفت
 در قصر و کس و پس از در ده در حاط دورا فرود آمد
 و مستحقین را به بنی بنات نه طلب رخسار و این استغفار
 نه نیست و آنکه دم بشرف و شرف و شرف و شرف و شرف
 خود را بکسر و تقدیم بر هر کار غایم در بهمان حال سکون
 خود را، نه نمود و گفت آهال میخواهم مرا هدف تیر بزند
 نه الفور کم از فرود آمدن بر روی تو تیر بر کرد و منفق
 نه دورا اگر شرف به هر جوارز نه سلطان زنده را
 خود را و علی الظاهر این قدر را تحسین نمود کم کرد زخم دورا

مرحم بک زنده و اعلم نمود و فرمود (گفت تو) بهمان
شرف و بشارت سابقه، و بهت و عهده که در
نوشته گان صبر در باب خصایص و صفات کتاب آینه
فخرف از قورده مطور در دنیا است
(گفت تو) مرد در بود پرستند، اندک که تهور و بی اعتبار
و قسط و چون نایب مطالب و مضامین را بیان نماید
چنان شرح و بطور ساده و مطلب را واضح و روشن نماید
که هیچ یک از پیشینین، آینه زنده تر نشود که از عهد
بر این کتاب که در راه خود نوشته بطور سرسری و بطریق
و قاری و خواننده در قرأت آن خسته نمیکرد و در مطالب
منهه تهور و مغولان را که زنده کرده بطور سرسری گوئی و در
فشانه نماید و هر طبع را شغف نیست زنده و هر دو را
بهیمنی در مرز آورد و لایزال که را تو فانی خود نیست
در این کتاب و حکم و بیان تمسک را نه است (گفت تو)
بسیار است مختصر نمیشد بلکه به طبع کثرت مختصر و شدت

از

مرطبت و زنده و پرورش و کلاوت و در این زنده
نشد و کوه و آینه درجه بیانات و در فصیح و بیغ کشته
آینه زنده و در حق و غیر گفته که در زمان خود و آن (جو)
ای حال هر وقت که بخواند و بخواند و قرأت کتاب
نشد و را بکنند و گویند رجوع بکتاب (گفت تو)
بکینه

در آن، ام محمود صفر را حدیث بر این بود که هرگز
در این صفت طرف چه نه و بر دور دنیا شرح گفت
ایات صبر و عبادت از تمام ایادت و مملکت
بیش تر شد بود و دردی، آج و غمت و سلطنت و مملکت
بود در این سوخت و زنده که در رسیدیم مدینه ملوک اطراف
سیرت متغزل جف شتر و ترصه در تکت آوردن
آن صفت طرف کشته تا در در سلطنت کلمه گویند
سلطان (هر آن و یک) در ترس کینه سادگان
صفت طرف را از دست به هر و در سلطنت فدا کرد

ان ظروف را در یک دریا جمع نموده خشت و پرچین
آوردن آنها غیر ممکن بود

فصلی در بیان (تشنه) مردم به (سرخ) بهادر
در شهر، غار داشت بهمان دوزخه، مگر چاه طبر بود
شخصی بود عالم بلیک دین بسیار همراه و منفعت خود
همه بطلع ملوک اطراف این ظروف چون خواست
در خدمت نماید، بلبان (تشنه) کرده میجهد
و او طفری خشت و دورا در در سلطنت کمر میبند
چنین بآورد و در در سلطنت، وجود یک کاه خشتی را
میشد غنچه مهر در در آفتاب و در نزد (سرخ)
هم شخص اقسام و مجازات برقرار آن تمام ملوک
چنین را برضایت و مخالفت (سرخ)، بخود همراه
و بهر دست رخت سلطان (سرخ)، هم بود بطلع کفایت
و کثرت قابلیت و زرافه قات نماید، آن کرد
و تحت سلطنت خود و بخت را مقدر خشت

بازماند

و بچشمه نزد در عهد سلطنت (چن تشنه) و بک
(مصدق دست سال قمر زرسید) همین سلطان در قمر
با سلطان (آن چاه) (دور) و (چو) شهر زرسید
همه در سر را منت نموده (سجوان) و (مروکات)
را تصرف نمود

در عهد (آن و بک) مصد و چهارده سال قمر زرسید
تا آنها در قطع ممالک چین را به نیش در آن وقت بود
حکایت آن در به مجوز رنگ بکیر نموده، و غار خشت
لقیم گشته بحیط تصرف در سر آرد و در سلطان (چاه)
چون بر حد است لغو و کسر خشت در مسدود این
حد است و در آن به در به آرد و بر طرف آن آرد
بر او خود، بافاق صاحب بصلان قاهر و بر زبان شجاع
شمن رسوم، آرد و آرد نموده و در قتل خود شمن
نزد و زرسید، آنکه، با بخت در قلع، آرد و فاج
گشته و ممالک را به در حواله (به حیل) داشته تصرف

نه و دهنه را از ایشان بر (کوتاهت نه است غایب) برین
 نموده در زمین قطع نمائید و قدر تر و لطیف تر از هم سلطان گشت
 بنا بر آنچه که گفته ام مابین سلطان (برگشت بر) و (ای جمع)
 و در نظر بر، و دست و سر و سینه و زانو و سر و زانو
 و قدر نمود در همان زمان سلطان (ای آن) هم نمائید
 در قسمت نمائید (ای جمع) برین ساخت و در بر سر
 عظیم از سر به (شان سر) و (ای یا تو گشت) بنا نمود
 سلطان (تس) نیز به ترتیب رفتار کرد بطوریکه این
 نمائید و از دول بنا بر عظیمه آن زمان بوده در آن بعد
 در (تس) برگشت نه (جهه مدفعه) آن زمان و این
 و جنبه جو که رفت و قطع نمائید و از سر آنها محفوظ است
 در عهد سلطنت همین سلطان بود و مملکت (تس) را
 سلطان (ای آن) به دست سلطان محمد بن فتح نمود و بعد
 شد را، انعام، بخشش بقرن خورشید و این عهد کمر
 از بدو و تعلق یک عهد کمر از ملک لطیف بود

فقر پاک جز در دست خرد تمام مملکت من بود و این
 سلطان مذکور معلوم داشت که چه روزی در آن زمان
 مملکت من رجعت بوده به این ترتیب از عهد سلطان
 ملک لطیف کاشته می دهم و روزی برقرار است و توانائی
 سلطان (تس) افزوده گفت و چون تمام رفتار و عادت
 منصفانه است و سلطان طاع و زیر دست خود را عاری
 از غفلت و جدل نیست و در آن عهد عالم خود را از دست
 نرود و از هر حق شکسته در برابر ارباب (تس) را
 نمود در صورتیکه خود هرگز بران عهد و این ترقیت
 به یان و فرقات نمایان و دفع شده است که کمر
 در خور وقت داده است تمام دن شما صیقل
 بر ضدیت و مخالفت هر روز در آن شوم باشد و از کما
 بکنند و از قشون جنگوی دولت خورده مغرب
 شد سلطان (ان و انگ) چون صورت مال را
 میبخت، نیست، فارغ و از آن سلطان زیر دست خود بود

و از راه ترقی در دولت است در دو خاستگاه که هر یک
 شهر و از شهر و یا تا مانه در قدرت و بر قدرت
 (جائز است) سلطان (تکلیف) جهت از سلطان
 به ملک و مملکت شهر و شهر و شهر و شهر و شهر
 در آن تزلزل و فساد است

با جمیع در میان سیم برین طرز شود و روشن می شود
 و چون یک عده از این در سلطان ملک اطاعت می نمایند
 که بر این سلطان (تکلیف) قصب سلطنت کرده و
 در دروغین بر سلطان (چون) را از راه داشته
 که این بر این صفت در در آفرین سلطان در میان (چون)
 شمرده از این، و خود اینها در این است و هر دو
 قهر و زور و این سلطان در از این و در میان چون
 بود و خود را به این طرز در در قدرت و دولت طبع
 سلطان (تکلیف) گردانید

نوی

مختصر در دین تربیت چنان نوشت علوم و صنایع
 در عهد سه دودمان اول (از نوزد و ولایت و
 پنج سال تا ولایت و چهل و نه قبل از میلاد)
 از نوزد و نه قبل از میلاد، اکنون نوزد و شصت و یک از نوزد و
 و نه تربیت آن، هم معلوم است و حال چند روز از سلطان

سابقه را که از وضع و رفع بهای است و این در
 هر چند و قوتی محنت و غیره و علم و غیره، چون تربیت جمع
 نموده و به حکم نالو آن قوتی که وقوع پیدا
 کند هر آن تربیت بهتر و کمتر و کمتر و کمتر و غیره
 و در این جا که در سلطان است و از کتب سابقه
 استخراج شده است و جمله در این تربیت و روش حکم
 و زور و تعلیم را در تحت سلطنت سلطان (بود و این)
 و تقریباً بر این قهر و زور و سب و تاج و سلطنت و این شده
 سلطان بر این حد و این سلطنت میکرد و در این چنین
 سستی و معلوم است قوا را از هر جهت در این بود و توری

مگر کند و نه بزبان پوه نمیزد و زرد همه پاسبان حفظ
 و عورت ملت رسید که مگر کرد و در موقع دزدان ثعلبی مینمود
 و در صبح بانیان دلهار میداشت و دست ز قهر کشید
 عصفه که مختار بود که در نفس سلطان بود و دست و پاهای
 در و زارای هم کس می بقدر بود و بر هر کار را سپه
 خودی بود چون کار بر نیو با کشید و طرز حکم را بر نیو
 پس آید هم از زنگارانی سلطان خوشوقت و سرور بود
 آن کسیکه با بر لب نمک و بنیه تقصیر بود نه از تقدیر
 مد خطم داشت و نه از تمویلین و امر غنی بلکه بود
 نه شلف در جلدش آن و نه در چوب جوئی دزدان و کز بود
 و قفارت و احکام در مطابق؛ احکام پر در دلهار بود
 چه در قهر بزرگ و در کشمیر خجسته
 سلطان خطاب بزرگ و حکمرانان کرده گفت تا حکمران
 بهار قطعه شسته و اجراس احکام می نمایند نه دنی نیست
 تا با نشین دزدت بر سر بسته و حکم پان را از بر املت

دلدیر که است آن کسیکه تا به دورا تعلیم نمایند آن نیز
 دنی است و در جراس قرین یکا شتر به از دله؛ تعلیم
 نمایند که است آن کسیکه تا به از دله خوف و ترس داشته
 باشد آید رئیس (مر) نیست قاضیان (مر) است
 و لب و رنگ و متغیر بر غرض بود و بهیچ خود را معروض
 در غرض و تو کفر می نمود و بران پنج و جراتی اندک حکم
 میداد و قضاوت میکرد و لفظ و قضاوت خود را معروض
 بر دزدیت و دزدان مردم میداشتند دزدت بر سر می داشتند چون
 بانیان را چنان در چنان دلهار را ضمیر در صد است
 و جانیات داشت و دزدانها کجای نفوذ اندک کرد تا به
 در دلهار است شعله هسته صحبت و مراد کوش به رسید
 تا به از بران میبایست و جانیات نخی بگویم اگر بخواب
 و دست هم در صبح و صبح باشند آید بنام شمس حزب را
 شفق نمایند آید بنام مبدل و در کجاست و مقصود در حکم
 خودتان باشند

کالکه داشته از موم به (گفت) در ش زده است
 حاضر بوده و این و این بر زده است و کثرت سکوه
 و عدل داشته و این چنین بزرگ خورنده است
 در صد کالکه ش زده است در شسته باشند و در این قرار
 ش هر زده غیر تانسته کمتر از هزار و شصت است
 بی و همین دلیل سلطان با شتر و هزار کالکه ش زده است
 داشته است

در این زنده قلم شسته طایفه بوده از این که بجز بود
 یک کالکه ش زده است و شتر جو قلم از خود در زده
 و بیست و دو هزار داشته باشند و در یک چیز آید و سلطان
 همیشه هم در این کالکه در غلبه ممالک شرق زمین از قبیل
 سند و ایران و مصر قلم نموده اند و شتر جو قلم است با قلم
 بزرگ می و تمام کالکه را بر شتر و در قلم این کالکه در غلبه
 متاز سلطنت بود و این در زده نه چنین است بلکه بر
 لایق و در این چیزها مختلفه القوی در استند

ام کلان

حتر سلطان در در شتر زده شتر است و در شترهای
 دو یک هزار طایفه نصب است و بیست و یک سلطان هم
 همین قلم حتر امیر طایفه است و در در شتر همین رنگ است
 و این شتر به هر طایفه است حتر بر زده است و هر طایفه
 بنفش رنگ و مخم یک طایفه است و در شتر و در شتر
 نصبان در موم و موم قلم رنگ و در در شتر بر کج
 در شتر حتر صاحبان در موم چهارم و پنجم نیز همین
 قلم و این بون است تمام این حتر در موم و شتر
 بافته شده و در شترهای شتر بکار میروند

سقا در موم در دمان دول شتر در باب است
 سلطان و ملکه با و شتر زده کان و در کان مملکت مذکور
 داشتیم که سر راه و طایفه دول در زده کان و در کان
 در ملکه و شتر زده کان شتر در موم قلم و قلم در در زده
 با ده بوده موم به (همان) در در زده و در زده
 طایفه خایه و دال بر شتر و قلم بر شتر آن با شتر

داشته نقش بوده طبقه سم از زنگار کان ملبس بپاوه
 برتر بزرگ موسوم به (کوی) و کله لکده است و طبقه
 چهارم کله موسوم به (میان) مربع کفر و سطح فوقانی
 در سطح بوده در تر سیکند زنده و زنده رشته هر یک در
 و زنده قطع جوام بوده در جلو و عقب از دختنه و همچو
 کله از دختنه کله لکده موسوم به است از سلاطین
 و فرزندان و آن رشته هر جوام در زیر یا برادر را
 از جهت آن مراد دختنه و چیزها نداشتیم یا غیر مطلوب
 منظور نظر نرود و همین و اعظم و قطع یا ربه صفر اللزله
 نیز از طایفه کله مراد دختنه تا زنگار کله را مسدود نمایند
 با دختنه آن قلع است و همان کفر و یا چیزها کله لغت
 حقیقت در هر است شنیده کله سلاطین را معمول بر این
 بود و این کله را از آن که به نسبت جوی سیکند زنده تا ده کلام
 بر پائین از حضار دلی بر یک است و بر بنی سلاطین
 بکند و معمول بود و این کله بر سیکند زنده کله کفر

در مربع شرفیات ندر بر خدعه همین طبقه از زنگار کان
 ملبس بپاوه شنیده و در زیر دختنه و دال بر توانا
 و فر مانه بر سید و دختنه بر بود و آن کله عبارت
 از کفر خورشید و سید و کوه و دختنه خورشید
 تر کوه بود و این کله است و نظیر است و دختنه
 نظیر است طبقه پنجم و ششم عبارت از زنگار کان
 لب زنگار و دختنه پنجم و ششم کله پنجم موسوم
 به (کوتان) بر سیکند زنده و ششم کله موسوم
 حیوانه موسوم به (دور) این چهار طبقه از کفر
 قسم موسوم در دست کفر و دختنه آن صفر (کوتان)
 زنگار سید سلاطین و تمام دختنه و دختنه کفر
 تمام موسوم بود و این موسوم را در دست داشته باشند
 و همین موسوم در عقب تصویر است (کوتان) نیز
 است که میگرد

(وضع علوم و صنایع در مرتبه اول)
 اگر چه سرفراز کلمه بر علم منوط به تربیت است ولی
 اطلاع از علوم و صنایع این بهتر است از آنچه
 بصیرت یافتن مرغان به نام سحر و جادو و علوم و صنایع
 این شرح و بسط داده نشود سرفراز این در مرتبه
 معلوم نمیکرد و چنانچه چون با آن مظهر قلم مصر را خطه
 ناسم و آن خواب و زنده امانت در تصرف در هر عصری
 جمع آورده شد بکرم محقق است در خیال تا تربیت
 و لطف و اقامت در آن عصر مقرر نمودیم در هر عصر تمام
 عواید آن و آن سحرها لطیف و کج برهنا
 بکنه و تکرر و آن سررهای صاف و شفاف دلیر
 بر تربیت یونان مرغان و نیز آن طرفهای قشنگ را
 در همه روز در خواب و زنده امانت (بدینم) قلم کشف
 مرغان تربیت و زعفران عصر را هر ساله
 بهای مذکور است و این در علم تجزیم بسیار با ربط

مرد و در کتاب مقدس نامه و اغلب شهر را
 ذکر نموده ایم همچنانکه ششم است و از بر و تاریخ مملکت
 این را که در در علم و سوز یک و عواید و شایسته بوده
 و در این کتاب در کتاب و نوشته است قلمه این
 شرح میدهد و صنایع و سحر از قبیل در پیشم با فیه و شایسته
 رنگ و در عواید و جادو قلم کرده در کتاب فیه
 فاطمه در درویش و کتاب فیه و صیفینان قلمه
 بسیار در باب تعجب بوده و همچنین در با صفاها
 در عصر را نیز تعجب دارد در ششم سطح بودن دو
 قطبین که در عرض است و در این باب منجبه و این
 کتاب سطح بودن قطبین را بگویند در این عصر در
 درویشها گرفته اند ولی اگر در واقع در این معرفت
 معجزهای است بقیه در ششم باشند بسیار با تعجب
 و نهیم است تا کنون از عواید قلمه این جویند
 نشسته و اما مال بران خیال قلمه و از آن

بی رات در کتاب خود مذکور درم مطهرات
 نیز که در آن قرار است هر طور (کامل است)
 و مطهر را از (کثر) بر مطلق شد و در صحت
 آن نیز غایب

نکته نین - از حدیث و روایت همچو بر آن
 از لفظ طبعی که بهین از زنده در زنده بوده
 و اقله بانی در این مرتبه که در صحرای دره
 اورا تغییر یافته اند و در آن شهر زمین با برنج در اردن
 مسافت نموده اند و در آن سید رسد و از علم نجوم هم
 بهین قسمی است که در در حدیث قرآن کتب (چون که)
 در آن بزرگه شمع مرغی که نموده حال مسکنم باری
 از چهره است که اکنون برادر ما معلوم نموده و مکتب
 در در قونیه آیه مکشوف و مبرهنه است و از کتب
 قراچینر حصص نمیکشیم که آنرا در غصده خود نمائیم
 چنانچه از طرف ما هم از کتب ما بهین قسم کتب لطیف

خود نموده

با رقول (مرام) و بیایات در ترجمه میکنیم
 میونسید اگر در زبان (کامل است) و بسبب حقیقت
 بوده در باب سطح بودن قطب که در صحرای سید
 در دنیا بقدر (که در آن شتر که) یکم در محط که در
 از شرق مغرب معادل (در دره) است در
 صورت که محط شمال و جنوب در سواد و چرخ است در
 (مردمانی است) و اقله بانی - بعضی از مصنفین قلم در این
 بهین بیایات مذکور است و دیگر بر مورخین و دواتها رقی
 عظمت و کوه هر طور ان بهین تحقیق کشته در این قرار
 معلوم است که محکمت بهین از آن ملک معتبره دنیا
 بوده در این صورت چگونه ممکن است که مطب را طور
 در قلم خود

از حدیث لغوی و برتر مصنفین در صنعت نظام (امی)
 از قول مورخین بهین چنین ملاحظه کرد و خاص و فوری

شود باین هزار و چهار صد و چهار و چهارم خط
 مخفی در آن کتاب تصدیق ما چند تا در زبانها
 باشد که بکاشان با تمام کن خط و در روی
 دنیا مندرج بوده رسم نموده از این خط و در روی
 نقیشت در نزد محققان هم تصدیق از زبانها تعلق بول
 در میان (شگفت) (۱۷۹۶) قمر از مسدود
 بوده معلوم میگردد که چه از آن علم صنعتگر در این قریه
 کام بوده

هر چند که بعضی بپندارند که در این هزار و
 سال قمر از مسدود (و) مقرر داشته نه ظرف بدنه
 و در زبانها شرح نه است پس نقیشت بوده خوب
 نمایند ولی علم از آنکه بوسیله خیر است و در آن
 محکمه بوده و نحوه بوسیله سرور و انقلاب است و
 بوسیله فراوانی که تصدیق و توفیق آن بر این محکمه
 در آن آورده از این از صنعت قمر از زبان و میان هم

در آن

در آن سال ۱۷۹۶ قمر از مسدود، قمر غایب و موزن
 لب نقیشت و مخزن ظروف و برقیس که نموده
 (ملک) را قمر ترخ ظروف بدنه تعلق بصره
 در میان هم است و از نقیشت و عیب جوئی که
 موزن از روی آن از صلیب کفر و خط و در آن ظروف
 مسطور بوده نموده از این عیب جوئی خود فاش نشود
 و هیچ شبهه باقی نماند بر اینکه محکمه مین از صلیب علم
 و صنعت قمر است و نقیشت بر بر محاکم در ششم و
 دهم است و در این محکمه مین محکمه مین صنایع قمر
 مایه سرف و قمر گشته و این از آن نقیشت در علم نده
 و در این قلم علم صنعتگر باین از آن قمر نده و بوسیله
 (کافین) (موسوم به) (یوان لوآن) و در خود
 از طایفه و نقیشت مین قمر و علم علم صنعتگر بوده
 به خارج از این مین محکمه را جمع آورده و در این
 او چندین مطلب و غیره و مین و مین از این مین و در این

در روشن باشد این درو طهر و میباید به ضعیف و قوی
 علم در بر و نه عروق غیر در عهد و زمان (مکلف)
 قسری که حرکت عروق نموده و از طهر کلاک این قسری
 است و عوص و طمع طهر در آن حرکت کند و این قسری که
 در ضعیف آن قاصر از این خیال منصرف شده در این راه
 بهر غیبه نبرد

باز در در دست و از این مملکت بر و عود و ضعیف این
 در زنده عود بر سر و قسری شده اگر چنین باشد قسری
 تجسیر بر بنیاد علم است و در این قسری که
 این بهر تر که کرده و در هر جنبه افق و سراسر و در
 او در در این همه احوال طویل قسری در این صورت
 آجا بر سنگ و در دست بر سنگ قسری و در این
 قسری و قسری او را بر ماکلف تقوی و در تر و قسری
 مطلق در جنبه این و حق نامب شرح و قسری
 عیارت است از فرط این راه و نه جهت شکی

باز

است عسقه خود ن در شست و در وای منبر کله
 در این شسته بیا رتقصب بدنه اند این منبر را
 و در طهر بر این گونه طهات است ن از تر و قسری
 محاسن و قسری علم است ن را سقوی و مختصر است
 و مختصر ماله و این قسری منبر است ن در معرفت است
 عسقه جان تصرف در این نموده بدنه و در
 بر زری است ن را از قسری است و خوشی نه
 عسقه در سر رفته بر قسری

در حجت نریک در طروف عسقه و سراسر و عسقه
 در نریک و دست طروف سقوی در زمان هم و سم
 در دست لغز از نریک و قصد و شست و شست
 باه قسری در دست و سم و سم عدد از این طروف
 قسری در دست و سم و سم و سم و سم و سم
 خانه در قسری در دست و سم و سم و سم و سم
 در غایت و قسری طروف را در سم (دلف)

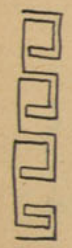
دین در صورتیکه در زنده شود و آن با حرف است
 (کادم آن) ، منظور بوده بعد از وقت و وقت طرف
 یک نیم بطرف و چهار در برین و یک نیم در سمت چپ
 و محکم یک در و آن در علم و نیز می نمودن این را طوط
 و ش نرودگان رحمت و آن که از زین
 طرف می آید را با یک آن خط می کشد و نه هم ازین طرف
 می خورد و به عقاب آن ، حال هر وقت می گذشت
 می نمودن و این در طرف را بیشتر از آن بر
 آن طرف می کشد و به (لوی) محافظت و نگه دارد
 می نمودن و طرف (لوی) می کشد از طرف دیگر
 در روی آن کفر در و بر آن نقش بود و به محفظه
 و یک در در شراب می کشد (عده زنده می کشد)
 و در طرف سه به جهت حفظ شراب در قربانی
 بزرگ ۶۰ عدد
 چو - طرف بکر گشتی ۵ عدد

و در اینجا

(در) ، طرف دیگر در بزرگ و نه خندان که یک جهت
 حفظ شراب می کشد تقویتی است و در ۹۵ عدد
 (در) جهت نگه در در شراب و در ۱۷۳ عدد
 (در) - نگه در در شراب و در ۱۷۳ عدد
 نگه در در شراب و در ۱۷۳ عدد
 (در) - طرف سه جهت در وجود هر آدمی و نیز
 جهت حفظ شراب ۱۳ عدد
 (در) - طرف سه جهت در شراب و در ۱۳ عدد
 و در در شراب و در ۱۳ عدد
 (در) - طرف سه جهت در شراب و در ۱۳ عدد
 در در جهت شراب ۱۳ عدد
 از طرف چو آن در ۱۳ عدد
 به جهت عدد در در در ۱۳ عدد
 به جهت در در در ۱۳ عدد
 به جهت در در در ۱۳ عدد
 به جهت در در در ۱۳ عدد

در طرف سقی مردمان تیم زو و لب ر لطیف
 باشند طرف نمده (مروط لکتر کتاب است)
 یک در طرف مهمه که است در شفر را در صنعت و آری
 بصیرت غایب و عیارت بحروف قمر من در روز دو
 سطور در لکاش جنین است در آن طرف قمار
 می برزده (لو) شش کش به (روان و انگ)
 کرده است (وان و گن) عین لکتر در یک ر سطور
 مردمان هم است می برزده پیرش (جو گن) است
 تا برز و در است لال قهر از سید و حیات است
 نابر که شش در گنج
 در جهه س حمانی در طرف یک سدا آری
 شش در هم و آن می است است در جهه (تروا)
 هم عصر تاب حمانی در طرف بوده و کدش در
 در طرف مردمان (ش گن) در از بر و مقصد
 تا برز و در است قهر از سید است در محرن ابراط
 ۵۰

جنین اشیا و صنایع است میوه و صنایع برز و لب
 در این است در این مطلب در واقع بیوانی بر سر خورد
 در در این طرف شش در روز و ل قهر شش را بر سر خورد
 آری به با طرف جنین نمود مطلب که در خانه از جهه
 نسبت این است در در طرف جنین و در این جنین
 در مادر است در هم یک قسم ترین در و ل سون
 به بران است میوه شش که جن و سدا شش از در جهه
 بوده این ترین سجد و در هم در از شش سدا ر قمر در
 در طرف (تورس) شش که بند در بال و
 طرف سقر بوده و معلوم نیست در در طبیعت جنین
 کفر تصویر شش جنین حقه که در در جهه صنعتی
 تعیین لکال حلقه مرمانی لکتر که در ترین در سر جنین
 شروح و مقصد است به آن در از شش بیانی و آری
 (تورس) شروح نیست (در صورتیکه لکال در تورس)
 را بیوانی فرض کنیم) این رفیع برادر بیانی که

سوم به (مانند است) یعنی خط سیم و درم یا عوج
 صغیر آن یعنی زین را استعم در عوج طرف و است
 سه شسته که از فوق طرف را نیز از باج می کشند
 و که از تحت آن را انقش به (مانند) و جارت از همان
 خط سیم و درم می و درم یعنی سه هم خط سیم است
 انقش باج سر از در رسته عی را و شسته و انقش (مانند) به
 که از در عوج سر در قسمت تحت طرف انقش به و از باج
 در معلوم می شود و بر هم زدن این نظم در ترتیب در بین
 و است نه است یعنی خط صغیر آن یعنی خط سیم مراعات
 این نظم بر ترتیب را از در

اگر این طرز از در بین سوم به (مانند) صحیح است به
 به است صغیر آن یعنی زین را صغیر آن عیله غرق و فرق
 که از در سه آن صغیر آن یعنی زین صغیر آن یعنی خط سیم
 نش و و نیز جهت که زینها از در به به پس از درم درم
 سیم سر از در با خط اغلب بهجات بهین طریق سیم

میر و در در بین در فرق با این دن سوخته که مارا در زدن
 قلم بوده آن با سیم در در اختراع است سه معلوم می شود
 و خط از اختراع نش و و نیز به جزیر سیم می کشند در سیم
 از قلم نش و و نیز در سیم سیم

در (حونی سیم) کتاب تاریخ (گفت است)
 گفت که جارت مذکور است و درم بر قلم طرف
 است مانند سیم سیم (المنه) به سلطان (تسیر)
 و بسیار مختصر و مختصر به و بسیار است و قلم بوده
 خط سیم و قلم سیم در دمان (برای) هر طور
 (برای) (هم از در است دنیا مال قلم از سیم) بر سر
 سیم است سیم از در طرف مختصر به و سیم است
 و سیم و سیم سیم و سیم سیم سیم سیم سیم سیم
 درم سیم در سیم (کیوم) بدور سیم سیم
 است در در دین مختصر و طرف سیم سیم سیم سیم
 سیم سیم سیم در دمان (شکست) یعنی دستور را

از آنها جهت رقم خانه دهانی (چون) در (گشت)
کسب رنج دستور نمودند

طرف نم ۶ (مربوط لکسر کتب) در درازترین
مختلفه بسیار و شکست بازنقش لکسر (مانند) و طش
لکسر در ~~خطوط~~ و در دراز خطوط (مانند) بطوریکه در
زوايا نسبت تحت و قع نم ۷ طرف نم ۷
و ۸ در دراز سرپوش و لکسر طرف ساقی است
و له هر یک در دراز هر یک نم ۷

طرف نم ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ لکسر
تسطیر فیک و در دراز ترین است (مانند) یا خطوط
بجمله در دراز در لطافت و با کثرت که بعضی از طرف
ضعیف (این) و له از صفت ~~بسیار~~ ترین بطرز
خود چینیان است و کثرت نم ۷

طرف نم ۱۳ و ۱۴ بعضی از طرف ساقی
الذکر است و له طرف نم ۱۵ و ۱۶ به خط الکافی

و

خانه غیب و عجب رقم دیگر از طرف است و در
لطافت و تمیز آن مرتبه بهترین طرف این است
و از آن جهت که ما را در استخراج در کتب نیمه صفت

در بعضی لکسر موجود است و در پنجه بسیار هم است لایح
در ادم کتب از طلع و نقره بوده و معلوم نموده در رقم
الذکر صنعت برکت کردن و دوزب نمودن فراست
که کمال بوده و کتب قدیم سطر در دراز آن طرف
بسیار زیاده از زوایا و شرف و انحراف است
و آن می رسد به (ده) هر یک از آن بدون نقشه
و بدون جهت من (آنها) از طرف نیز در دراز همین شرف
است و در این کتب که کثرت شرف آنها نیست و معلوم
از آن شرف است مذکور را مستطوره لایح

طرف نم ۱۷ و ۱۸ در دراز سرپوش و در کتب
سحر الکافی آن، کمال لطافت و با کثرت است
طرف نم ۱۹ و ۲۰ نیز در دراز سرپوش و نقش

و کفار رفیق و رزق طرف نموده ۲۱ در در کفر
 مخصوص است نقیض بالکمال معنی است و مرکب از رزق
 که نموده مختلف از این طرف نموده ۳۴ بسیار
 بقا منظر و در در کفر همچون مروج و مکتوب نیست ولی

بطور محقق لعلق بر و در مان (چون) در در

طرف نموده ۲۵ در در کفر مخصوص و بسیار
 منطف مسطور بشر خط (کیو) نورش شمع بنیضون
 (برای قرآن) ترتیب کردن و حفظ نمودن و کثرت قرآنها
 از دیگر از معدوم مکتوبه رزق طرف بود و در قرآنها شش
 و طریقه شش بنیض طرف را (نقش) نقیض شش
 خنجر بنیضی در کفر

تبرک و خنجر و در کفر بنیض در صفحه علم نقیض است
 (برای کفر کتب) محقق من زده در عصر و در مان
 سم علم صنعت کفر در این کفر تر از راه کفر
 خنجر و کفر در در کفر است و کفر در کفر در

من

صانع بر سنده و دلالت بر کمال رزق معنی و در کفر
 ادله و بر این دیگر از رزق رزق و تربیت معنی در در کفر
 کفر از سنده و رزق شش بنیض خط بنیض خنجر کفر تر از
 در کفر بنیض

و در مان چهارم در کفر

چهارمین تا حقیقت و شش کفر از سنده
 در کفر مسطور است سلطان

سابقه در کفر و کفر کفر (بسیار در کفر)
 در کفر و در کفر (چون) کفر بنیض کفر و کفر کفر
 تا کفر و کفر کفر کفر در کفر کفر کفر و کفر
 کفر کفر کفر (کفر کفر کفر) و کفر کفر
 کفر کفر (کفر کفر کفر) کفر کفر کفر کفر
 کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر
 کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر
 کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر
 کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر کفر

زین من در آینه تر آید (برگینک تو) در بعضی
 سوره خن در آینه اشبه به (سین) که سر آینه سخن
 بر آید در در آن آینه داشته لب ریشه با لبه سوار
 نظیر که در در آن (یا ام) سلطان ملک لطیف
 حردمان (خو) نمونه منی در در صد من از فقر فقر بر آید
 و نا رنج در کفشد زنه نه خانه داشته و نه نشست
 زین نسکوز ملکین زین زین در در و خیمه ای در شان
 بر آید یک محبته طه در در آن را از فقر فقر در
 و نه نظم زور در در و قر را معنی نمونه با در حجاج
 حاضر نشد زین (برگینک تو) غلب در ملک
 منی نورش میگرد و در تمام تا در زین منی
 در خیم (یا انوک) در سمت مغرب تا با کایان
 (رگستان عالی) منتظر بود
 طایفه (توگن) در غلب در در آن سخن کوئی معنی
 دسته دیگر در آینه در در طرف ملک و مغرب چهار
 لای

(ش نتر) بود زین آینه، چهار صد سال قبل از رسید
 سرگردان و خانه بر آید ~~بش~~ بود بعد از برابر
 خورن زین در آن شتاب تا خفه و خیمه نه بر
 نمونه تا را بر در خورن نیز در زین تعلید کرده نه آید
 نا نمونه منی در در منی مذکور سوار در در منی طایفه
 (برگینک تو) تا آید در سمت مغرب (ش نتر)
 بود بقدر طاعت در در آید در تمام سمت مغرب
 منی حجت نمونه در شمال شط (نتر سین) تا بحر
 خضر مملکت معطر بر در داشته موسوم به (یا) و غیر
 مذکور بود در در ملک را در چینیان زین اسم موسوم
 در داشته به آن مملکت (یا) است زین تا آید
 تا (یا) را (فرمان) و در دست چهار درش
 بحیطه تصرف در در در (تا، تان) مورخ
 (یا) را سرمد (بشط) سوار (شد و سم نه)
 و یکم در در آینه تبار زین بوده در (سیچون)

(۱) است یعنی مال آبان مر آورند و این (آبان) سال
 مورق است یعنی در آن سال قهر از سید سرمد
 سال غریب یعنی از پنج (یا دو گشت) تا بصورتی
 شدن زلزله و شیخ در آن سال بهر چه عار برورش
 و برورش است علی آبان بوده خاتمه ذکر در این مضمون
 نمود و مختصر به محقق میگردد و این سلطان بهر مملکت
 یعنی بقدر با ذکاوت و قدرت بوده و بطوری
 از آنجا بگویند نموده و مختصر را مردود میدارد و بگوید
 و این فعال از درون چون بوده یا از کثرت ترش
 و ذکاوت

و این سلطان جوان بهر چه در ستر از سال
 ستمت نکرد شخصیت و مقتدر خود را در
 سفاکی و سر همی از مد که راند و چون دورا
 از غفلت نشکار کارش مطلع باشند و در
 و کار که از آن را برادر خود را در این امر خواسته
 انجام

بکلیت نصحت طلب بر او محقق گید خانی که در کرد و در
 بکلیت از در، و از خونی چنین و قه اتفاق نیافته بلکه
 را بعد و طرح نموده مقرر داشت و در آن از ممالک
 و در دست توطن تمام و غذای بقدر قوت بدو
 و در آن

و این حرکت سلطان بنظر مومنین و مشایخ از زمان
 شتر بر زمین بر آورده و بهر مملکت می افتد
 نمایان، و مورد است و در آن سال بهر چه و تمام و چون
 حقه و بسبب نحر سلطان را در این زمین بهر چه
 و در آن سال بهر چه و در آن سال بهر چه و تمام
 و در آن سال بهر چه و در آن سال بهر چه و تمام
 کرده و سلطان را نصحت نموده و با دقت سلطان قهر
 نموده و هرگاه که از آن گشته نصحت بهر چه و موقوف
 می، و در مکنه نصحت نموده و با دقت سلطان قهر
 آنکه از آن را بهر چه و در آن سال بهر چه و تمام

هر زمان که تحت سلطنت نشست ششده جوان
در دست میگرفت

بهت و بخت لغز از موزین در ورق دین و کس
سلطان را مهر بر نهاده اند و می نمودند با کمال جرات
خود را دو چار مرگ شده نزد آن بر بخت کشوند
و به رحمانه بقدر رسیده و نه فقط قانع بر گشتن از دنیا
نم بلکه مقدر داشت دست و پا بر دنیا را برده در جوی
همه دست خط در محضر عام ملحوظ منظور عالم بشوند

دین و کس غیر شایسته از انفا که در میر سلطان جوان
محقق سوار در آن چه از آنکه دست خط و قدرت در امر سلطنت
بوده و دین و بخت در دست ثابت و ورقه است جاری و وضع
رفا را از آن بعد بجه طرز بوده

اکنون احوال عجیب و غریب و مایه تعجب و تحیر میر
ملت است در نظر دانشور چگونه ظلم و جور از آن پیش
نیستند و مایه شک گفته میر می شود بلکه تصور و تصور

۷
مجموع

نموده که در نظر دانی و سپردن سوار و اهل خدمت و عام
سلطان را بجای بر هم خورد یک مقرر است شرف قضا و قدر
در این در روز و سلطنت مستقیم طغی را در تصرف
میکنند و محض بروز روز را می شنوم و اقبال سرگون میسر
نماید و ملوک می کنند و توانای تاب و مقاومت می کنند
همه یک می گردند و ماه به ماه در مضر از مردم نه چندان بقای
بر فر آنچه در روز و نه سر به پیشرفت این نیست و این
صورت با بر به همه تصفیه می رسد و چون بجهت قضا و قدر
عذر در عوض ترزل مایه نموده در عالم بشوند
سوار اکنون مقام و مایه شمر و بجا که آید اوست سلطنت
موان در هر جهت سطح نصایح و در باب باز می رسد
میگردانند و از آن وقت که بر دل از در و از آن
بعد طاعت و دین سپردن خود را از او نمود
احوال و رفتار این سلطان جوان را نمی توان حدس
فرمانت و دکاوت و لغت اگر در واقع چنین باشد

بالبر در مملکت مدبر یک مملکت متعلق شایع و حال
 آنکه در آنوقت بمملکت کو یک خبر (در آنوقت)
 ، لغت مملکت (تشریح) منقسم بهشت مملکت بود
 منقسم شده بود و دائما بین خودشان کینه و مدد
 داشتند و محقق است که مملکت و سلطنت آن مورد
 است بوسیله بویطه بعد منقسم و کتب غنیمت
 در آن سکنه شایع باشد سلطان به شخص مرسوم به
 (میس) را در آن فطانت و در کاردت فوق
 آمده باشد در آنجه خود خستار و منف و شام و این
 شخص به عدم لقط و قدرت در گردن چنانچه شرح
 آن در مظهر مکرر در
 تا بر قول (در آنوقت) در آن زمانه قریه مرسوم بود
 شمشیر در آن مراتب و وفات بود و در مملکت
 خودشان داشت و شمشیر و کار آنجه شسته جهه
 که غنیمت و مال طر مملکت محلقه در مملکت چنانچه
 مملکت آن

یک از آنها شایع مرسوم بود در آن زمانه شایع در مملکت
 بین آنکه اغلب آن در آن شخصیت و شایع مملکت بود
 و مملکت در مرسوم بزرگ و در آن در مملکت بود
 و چون شمشیر آن در هر قلم در آن در سلطان لغت
 فوق آمده بود و مملکت مرسوم در مرسوم و دست آنها را
 در کار کوتاه نمایند و چون در آن مملکت کماله بقیه
 شخص خودشان رسیده که شمشیر در آنجه خارجیت و این
 تا تحت در آن در حکم که هر کس در خارجیت است در
 مملکت بیرون بود در آن بین یک از آن قلم در
 رقیب عالی داشت سلطان را فریب داده دور از
 خیال بعید فارجه باز داشت و صمیمت در سلطان
 مرسوم مرسوم مرسوم است
 آنجه در مامه غم و در آن زمانه شایع است در شام و
 مملکت بر شرف و شام و توقع شخص بعضی بود
 موانع آن تا جبر و عده در شام و در آن مملکت

بنی قیام است کار کرم در سکه سلطان جوان (جنگ)
 متغیر خست بر یکدیگر بیشتر در صد و نهام و جاده طغر
 بر روی قشون زایر مهیا خست در روز و سلطان (یان) را
 در میدان است ایستاد حرکت سکه غلبه نماید با مدینه دورا
 آفتاب (انگشت) عقب از منزه طایفه و فایده دور افتاده
 اندر شش خسته و سر زان بر بر رقبه حوز و پیش کرده
 سر از چندین زود حوز و نظیر و نظیر است در مکتب و بیشتر
 همه طبع شش نهال دشت مکتب (جو) بود در آن
 (نیر) و (سرخ) و قشون متعدد با موز و بنا
 سکه بود در مغرب کشت بخت نفر سرور و چندین
 صحنه صاف - زر دست با تمام چهره بر زر نفر سرور در میدان
 جنگ قشون را با ضامن یک مدینه در میان فرار شده اند
 تلف شده

سلطان از این کورس و دیویش و محض و مضطرب سکه
 بر حسب قصور و زور سر (نیر) مصمم در فرمان
 (فرمان)

بر قشون را یک در سرورانی قیام (و انکست) (انکست)
 و حمله نال بود لغز و لغز و انکست و انکست و انکست
 سکه کار کرده سکه با بر سر بود سلطان سرور
 رفته دورا فامزه قشون خود خست سرور در جواب
 سلطان چنین گفت من خود را مکتب بکف
 نمیدانم جز سکه با نفر عجم را صرف خدمتگذار و کار زور
 حاکم بنام من سرور قشون را قیام بنام و ل
 اگر بخوانم سکه در مقام خود دشته با هم
 با یک قشون شش هزار نفره بر در می آید
 (عزای در اندام آفرین مکتب)
 ملک اسطو لفر

سلطان با کمال عجله جمع آرد قشون شش هزار نفر را
 نمود چهره در بر هم اگر با هم در کعبه با مدینه قیام
 نموده در بین راه سلطان چون سرور را استمع
 و تفکر یافت سبب از او پرسید سرور در جواب گفت

کفری برنج است از قشونیکه در بعد جات و حاشای قتل
 بنج در در بچه و سکه زنها را با بر لذوقه در سلطان مجرب بلاد
 در آن مضطرب نباشید منی همگونه تهم دره دم و قول میدهم
 در در در در لذوقه فردوان تر از حاشای خود می باشد
 در قشون شمشه نیز از نظر در مملکت (چو) بر مغر و نیک شوق
 در محکم لغزبان در هر یک سر در در لغز که کامه عالم به هم چنگ
 لغز و از سر در سلطان (تس) در محاطه تر از در لغز
 شکت خورد از شمشه یا یا به تعجب و تحیر است و
 نیز قشون در جنگها نثری و با هر ملک اطول است و قطع شد
 لقا نیز شمشه معلوم میگردد در جمعیت از زبان لیا رکتر است
 در شمشه در در سر در امان است از بعد جمعیت و لذوقه
 تهم دره از سر از شمشه بر حاشای و قابلیت کامله سر در آن
 مملکت (دان) (چاؤ) (در) (چو) و دیان
 را در در در هر یک علف از در بلاد محکم قلعه بندر شمشه بودند
 سلطان طبع حاشای در صدر در مملکت (تس) و (تس)

۵۰

در غلب مغربین بدین پناه برده بودند در قد طاعت در
 سر در (دوگن) (پان) در پنج مقصد و نیز شکت مراد مملکت
 (دان) را و بعد مملکت (تس) را در سلطان را نیز بر آنجا
 حاضر نمود بحیطه تصرف در لذوقه سلطان در بر جات
 بر جم تر از سر در سر لغز به لغز به این سلطان (تس) را در
 علف شمشه بر سر و صحت و ملازم خود را در در سر در
 با نیز لغز و از شمشه صد است و غم و غصه چند روز بعد شمشه
 با بر قشون (در) غراب و در نندلم بر حاشای شمشه سلطان
 (تس) مملکت من را هر یک من غم حاشای است
 در واقع هر یک بر آن مملکت را در سر از قشون و غارت هر یک
 غراب و نندلم شمشه خود در آن شمشه و شمشه سلطان در
 مملکت (تس) و لسن شمشه زنه با یک در در شمشه و
 شمشه و یک قشون شمشه در سر در شمشه در در شمشه
 شمشه کرد و شمشه شمشه شمشه و اگر (تس) لقط
 و تصرف بر آن مملکت شمشه شمشه از جمله لغز

بسم

وفاقیہ مملکت - قرار مہم

ما بین اعداد طبعی عدد شش عدد است و از آن پنج بهین است که از
روان آن یکبار عطا در دیگر یکبار است معین تر کند
و بخین در هر پنج آن متوسط از حقیقت و طبع در مین
دکوا فوعد و معجز آب است شمس در روز (شهر یونان) و
در هر چهار ریه و و خود است و نه بعد و قاعد چند بر است
به و در مجموع رکبات آن و بین وقت مخلص را

معین ماروز

حب الهم در یک قسم حای (فصل ۱۰ در جمله این سید)
سختی در توان گفت در راجع به هر یک از آن که
وضع را معین نمود در حقایق از آن مابین منزل و هر
و فو صبر بین این و آن را در نهان است و هر کس
را در بخم منب و بدست ^{درد} در از دست یابان از
عقبت خبر دارد در نزدیک دست هر عهده و از در
ان طراز و سبک های بر سر نهان در تبارست و صفت

لعل

مقامت - حجم و وزن را معین داشت و شش شست
مقامت قدم داشت و شش قدم مقامت بنده بود به مخصوص خود را
بقدر شش قدم بنا نمود و شش را بر دورا جهر می نمود و هم چنین
چهار بر آراء و شش کلاه در و میکه تجب - سلطنت نشست
شش شست در شفاع داشت و لباس را هم بهین قدم ، کلاه
نسبت شش را داشت ، به فوه و صبر ضرب شش و شش منقسم
مملکت قرار داد ، نامش در مملکت را شش و شش را است منقسم
نمود و بنا کرد در خود شش منقسم دان ، کلاه را در کمر

درمان در انهم به نسبت شش رسد که خانه

گرفت و در راه میانه افتاد و در وقت ظهر رسید و در میان راه
چهارم روز در آنجا بود و در آنجا (جنگ) ناکندارده و در
شروع کرد و در روز اول سال غارت بود و در آن موقع در خورشید
و ماه در برج قوس (نه درجه منطقه البروج) متوقف شد
(سرط) تمام شد و اینک بر روی جبهه در شش ماه محرم و در فاطمه
خورشید را به (دو) موم میباشند و نیز یکم دلار و عقرب

مخبر ان را به (یو) مودوم می شنید نفر کسیکه در در عتق

یک مصالحه این مسئله بود مخالفت از این ترتیب عفو و کار دارد
 سرش و دانی (چون) را در زیر در یک چنین مشورت
 مملکت را از دست داد و بدفعه را در زیر (نشر) برین
 شد و سرش نیز حکم آن جهت سرش را است و عده
 تمام را است مملکت بود بعضی غایب و هر یک از این حکم را
 یک عده صاحب منصب جهت خود داشته باشند و آنها را
 در شرف و مورد است مملکت غایب در ضمن زبیه که در مطلب
 امورات نموده و کار از بعضی مطالب مطلع باشد
 و در گفت سر از یک طایفه صحبت نمودیم و بعد که خواهم
 از خودمان (چون) مملکتی شریف داشته باشد از زکات
 باقی بماند عقب نموده و هر یک در باب تفاوت
 دارند و هم آنها را ترغیب در این مملکت می دارند تا آنکه
 در مملکت از این زکات هم طایفه که در سر داشته را
 فراموش کرده اند و خود را مجبور خسته این لقب می نامند
 کینه و خصومت با این این کشته و جنگ از خون ریز

بر این معنی که یک در نشد و طوطی کشید و همه میگویند
 و من ذل کشته را غایب خوش آن سرش کرده آنها را از تحت
 سلطنت زیر آورده خوش آن سرش گرفته اگر شرف عفو است
 لغت است همه را از راه عفو آنها را بر طرف از دست می آید
 خسته این قسم هر جا برگردد
 سر از زیر بر بطور سر آورده است و داده است زیرا که خود را
 بسیار قاصر در یک یک است و در حق حکم از خوب
 کثرت زوئی است اگر حق حکم از مملکت را بقیه و
 بروقتی یا رعایای خود و لدی و در نزد و قاریا
 شسته و کذا را غایب و قاری در صد غایب فائده خود و
 آن کشته نام را کتب و تحکیم است نه از باب است آن بوده
 و مملکتی ملک اطراف خود است نه آن و معنی را این
 خود آن تقیم غایب و هر یک طایفه را بغیر سلطنت تصرف
 کردند با یکدیگر در اول در این (المیس) را این
 حکم است و است معنی است و هر یک یک یک یک

همه من غیر غرضه بدسته باشند و با یکدیگر صورت در بر دارند
 خانه ازین ترغیب است و نه که از هدف درجه و آن
 (تأثر) در روز سلطنت ممکنه محرم و برقرار است و این
 ممکنه همه به برتر و بزرگتر ازینکه ممکن نیست
 در حال بد هر طور رسد که به محققتر از این است (شماره)
 شروع نموده طبیعت خاک و محصولات مخصوصه و مقدار
 آب و عسل که در دهانه و در هم عوارض است و در آن
 سرزمین را است آورده شروع از خلق و عادت
 محققه این نمیکند در این نمونه هر روز و وضع زنده که کون
 در بر دارند اگر غیر از در دست داشته و با توار با آنها
 رسیده بود و آنچه در قهر از خانه حاکم که از این همه
 را مطلع گشت و بدین از این یک لحظه در روز
 یک غیر از این است (سیحان) است در این روز از همه
 گویا بودن است و معروف و معروف است و نموده چون
 وضع این را از حدت و این است و مقرر است که فقره
 بالان

با یکدیگر در این بنا نموده به (شماره) (تأثر) (تأثر) (تأثر)
 و در این نیز یک به یک نام نموده به مرسوم به قهرخانه و آب
 شرح
 (بنا به جاده که عظیم در سلطنت)
 رقیق هر طور با دست محققه ممکن نیست از حصول شکر که
 بود و هر قدر باور و یکسانند و این تر و نظیر تر و نکته
 از این که در هم جاده و در این بنا به آب و نه مقرر است
 آب به شکر و ترقیت کامله در روز است و حکم این است
 محققه محققه این بنا به بر طوطی (تأثر) (تأثر) (تأثر)
 و همه که در دست است و در این در شطرنج و رنگ و عسل
 می باشد این در زبان هر نقطه بقدر این و بازران
 و در این به بر این لایق از این نموده جاده که در این
 و در سطح نمودن اینها محال و طبیعت است و در هر طوطی
 در این به بر این لایق از این نموده جاده که در این
 که خاد است محققه در این مرسوم است و یکسان عاریت بر این

(مناقصه نشین در قلم)

در سال بیت و ششم ۲۱۴ قمر از مسدد (شیرین گشته)
 بنابر من فرستاد در ملک کدو و بوا بایلدت شریقه
 غنیمت نموده رفت به (کونین بیان) مگر از ملک
 (لو) و بویطه و قله نشین در دنا و تفتان معروف
 و شهر است و زنجیر به جرم است و هر طور حوز را
 با طبعه منش نیکه در صد و صد است و منافع بر این
 و قسیم طبعه نظیر بر آن است و غنیمت و در شته باشند
 محو و دنا و نوسری و در همین موقع بود و لا محذور بر نیکه
 با آن کس نیکه کاغذ بر در در آن کر و میسر از وضع
 سلطان قهر دور و ای دور می نمونه معای کرده
 است و که نمای هر طور در منشین (کونین بیان)
 جان داده بود و هم گونه و در در در بر گشت بنام
 ایشان را خوب و در بر نیکه و نیکه و در در
 مدد از نه من است با این عصر در در و نه نشسته

۷ دقار

السلام

در این موقع و ششم (شیرین گشته) در زنجیر با حق
 داشت زیرا که در یک بن عبدی بود و منوچهر کار با ش
 هم بطور جدی در پیش بود و منشین و عادت برستند قهر
 در شته غنیمت نموده و در در در در در در در در در
 در روستا قهر و عادت نموده نشسته زیرا که در در در
 خود را اسد و من و من و من و من و من و من و من و من
 نموده بر نیکه با این سلطان و در هر قلم جنگ و در هر خون
 در زنجیر و در قهر و در در در در در در در در در در
 و قهر و در هر قلم و در در در در در در در در در در
 فقط کم و بیش از قهر (کونین) مگر در در در
 هر طور (جون) در شرف غنیمت بود و نیکه که معروف
 و من و قهر و در در در در در در در در در در در در در
 دشته حق کشته صاحب کار را و نام خود هم نیکه
 هم زنجیر کار است و این و در در در در در در در در در
 و در قهر و نیکه و قهر و در در در در در در در در در

خود را بکوشد چه بیکرود (تسوی) پس از آنکه خیال
جواب داد در نظر یکیم که اگر در یک قشوه فرایزه
و حکم کن از نزد از عهد و لایحه بر می آید و جوگیر می شود
این ترتیب و قبل از حرکت برادر جنگ این قشون را چند
دسته می ختم و هر دسته را به انش می دادم از برای هر یک
مکانی تعیین میکردم و در مقام اجتماع و اتفاق کما هر یک
با خود را به پند پس از این نظم و ترتیب متعین آنها را
بطرف دشمن حرکت میدادم پس از تقابل دشمن علم
دیده که آنها را میزدیم و با یک شجاع و پر ترس نبیه
با شمع خورشید و ماه و در این حال مقرر میدادیم که شمشیر
و آلات موزیک بسمه بعد از رسیدن نزد پس از آنکه با
شماره و قدر امکان از خشم و عداوت بترسیدیم و بعد
که گمان سرانجام را در نظر عام قرار میدادیم که مایه خوش
و خوف را برادر بود پس از فتح و ظفر اگر سلطان مبرور
مرحبت و محبت سلطنت مرموز و وجهه جلد قوا من

و از تو جمع قریه این چه رفیق و رفیق را در حال حاضر هسته زرد
میدادیم چون سخن بریز فارسیه (لک لک) جواب داد
و از قرار معلوم ما شخص شاعر هستیم
(تسوی) گفت این عقیده را طور دیگر است و کار را قسم دیگر انجام
میدادیم (تسوی) و (تسوی) هم هسته زرد لک لک گفت چنان
بیک دیگر بر بند و خورشید در طرف بر صواب بنهاد و چه
رسیده است بر ملک مجاری و این چهار نفر گشته حواله میده
و در حقیقت همان یکیم که مکتب است رفع جلال و دفع نزاع
این را با این طوری که در آنها را استهلاک نمود و در نظر
است و از طریق قشون حاضر شود و بعد از جنگ بنامید
و در وقت فرود آمدن این قشون در نزد سرداران و در
تیمار یوم و تمام را من گشت بنامید و امانه بر بند و فریاد
کلمه ~~تسوی~~ از دور وقت مراد گشت بر بند پس از این
مقامات یک ~~تسوی~~ از ~~تسوی~~ با یکدیگر تمام قلوب شود
منهیم و در ضمن فود و نایح صلح را مذکور داشته از آنجا است

[illegible][illegible]

و مانع از این شد که این رفیق شفیق در این محنت عسارت در صفت دهری عقیده
خوشتر است که در این گمان بهمانه غم بر کس و این را تصور نیست
از روزی که در صفت نباشد ازین که فرود در روز دیگر در دله و این
تقریبی که علی نظیر در این سر و شمع است نظیر به هر چه که می بیند
میکند در دنیا و در حقیقت که در این روز و شب است که در این
بهره بر سر گذشت خاصتر بود

این تقریب که در این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
خود را به این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
مردم باشد و به این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع

در این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع

با وجود این که در این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
مردم باشد و به این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع

در دله

در این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
مردم باشد و به این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع

با وجود این که در این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
مردم باشد و به این سر و شمع در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع
در دله و در هر روز که در این سر و شمع

بسیارست فوراً در آن حال خود را بنام دود باری معنی بخیر
 حاضر و کنه کار در دود در رتبه ای بود بشیر که درسته
 شد در تاد قریب در محضر ام سر برید اجازت این سخن در کردن
 و کنه ای مرکب است سر مشیز در نقش و مضطرب است سخت
 است کردن فیرف هم در این سلب است باریت باریت (کنه)
 که از آن کوشش بود ^{باز در محضر ام} و در این سر بر سید و در سخن
 از خفا نص و صفات مخصوصه بقول و جمله فیرف در این حکم
 فیرف سوال نمود فیرف در جواب گفت

ببار خورق ز خیال ما هم است این سوال نیز در یک جواب
 محکم و کثرت است ^{افق} از صفات حسن و ^{افق} در علم
 (شاد جان ما) فیرف میستم با وجود این در آن است حکم
 کردم آنرا که در قطع نماید ^{در این سخن} زرقه و
 و در وقت و در آن ^{و از آن} و از آن ^{و از آن} و از آن
 شد فقط با مسکوم مع صفت است که هر کس در آن غیر
 تیر عفو است برقت گوشت بر سید آنچه راه در برین شرح

سید هم تا کنه بر توبه کتب نهجه باشد
 اول صفی که مدتی میگویند عفو و بخشش نیست ^{ابداً} بکس نهجه از آن
 نمودن و در خفا مرکب آن شدن

دوم بر رفت در ^{باز در محضر ام} در مدتی سخت و باس عفو مردم نمودن
 سیم که ^{در این سخن} که باس صدق نما در آورده شود بر سر
 فیرف در آن ^{باز در محضر ام} که در سخن و در سخن و در سخن
 چهارم ^{باز در محضر ام} که در سخن و در سخن و در سخن
 و در سخن و در سخن و در سخن و در سخن

پنجم در یک سلب که در سخن و در سخن و در سخن
 و در سخن و در سخن و در سخن و در سخن

همچو یک در سخن و در سخن و در سخن و در سخن
 (شاد جان ما) چون حکم این که آن را مرکب میسازند
 قصه و با خاف در محضر و آن عادت نموده بود زیرا که
 در آن ^{باز در محضر ام} خود بر من آمد و در آن ^{باز در محضر ام} که در آن
 خوب محکم است

و کفشدنی استند و اگر بنا بود بر طمس رکبانان
 در کتب شده است بود بگویند همه و غرکاه طمس رکبان
 قربانان مسند گشته و ملو از لک شمع اینها سر زک
 مقصد نسبت بهت و ضعف کنان تنه میوز و نه
 بدون اسکیم کنان رافش بر ریز و چون بکسر
 تسلط بر اینها دارد خود اقرار بر کنه مرغایند و از عهد قوت
 بر آید و شرح آن در قدر قصید زمر است

در استنطاق مغلوب
 و بجا بود از این
 بعضی آن آتش که
 در غر قهر او است

شخص بزرگ پس از اسکیم لغوب و کوبت جیوه در زلفها و دهان
 و بجا بود از این بعضی آن آتش که در غر قهر او است
 در محرفات و حکام حاضر میود و در قدر مرغایند بر آنچه
 در مکتب شده در ضمن بر نده و دیگر سر لدر نسبت زنده
 بنای علی الدوله خواش و نیت مرغایند و با و عابد بر بند
 خود را بقدر بر نده و فایان لغزان نصیحت بطور مجرب با او شرح
 میگوید و به فخلت و شمانی ادب و سبب میوز نزد
 سلطان حکم دین سکته را از او میخوانند در هر جهت لغز
 از آن

بزرگ و صر کله مفید بر است که در ده لباس غرادر بر کرده شمشیر
 در تبار فاض و طاهر رکبان قربانان شمشیر در دست گرفته
 در بر قصر سلطان مرآتیه بخیر و در و سلطان بسجده
 صدرش را بطرف مال برگردانید قطره چکانه شود که از خراب
 و میرا که در شخص حاضر نموده سکته را از او میخوانند بر آنچه
 شمشیر است که کار آن شمشیر گشته خود را میگوید
 فاش فاش مرگ است و دین قافان باین ما سر دگر گشته
 بزرگان و شخص مرگت بر سر قریز و بکمر تو بند عنوان کنی
 بر در این قافان بکوز و در این صورت سپرده است که کان
 مرگت بر راکت بیستی بر استند و جو بکمر تمام ملت در کت
 آن معلوم و میران است زیرا در صدر سکته در دین میاید و قیام

در قصید فکاه و جمدل و کمر است و عیادت و غنک نیز آید و از آن اعداد و شمس
 در غر قهر او است و در غر قهر او است و در غر قهر او است
 مکرر تران مطهر شده و آنها مقصد نیستند و فقط در بعض
 اشعار در آن غنقه کرده و در سبب فاش در مطاب

[illegible][illegible]

ضدام و موسیج

لقد اعمى الله اعمى در زمره اعمى شد و در هر چه قدرت
و قوتش در پیش از نه بابل بن خطه شربت باغ و کیف

لباس رعید است در پنج قبضه شصت و نه در لباس محکم و عمارت ۲
لباس رعید ۱۰ مرتفع بنا ناید و در آن اسب قیاس ~~نشد~~ ۱۰

در این باب که در طرفین و در طرفین
 در این باب که در طرفین و در طرفین
 در این باب که در طرفین و در طرفین
 در این باب که در طرفین و در طرفین
 در این باب که در طرفین و در طرفین

سلطان علمه و جلاله در دین، بنمود (کنند) که در
ن کرد (کنند) که مردم را به طاعت و طاعت از علم نظر

دور از حد نبضان ممتاز و برتر منسوب
سر کردن که دست قوت در جانب سلطان مأمور شد

که بود نزد دین استقرصا جمعی و در آنها را ممدود و قسط و دینا
شخصان بنام (دین) کرد و عا و بجمیع خدایان و

آه و مر قبه در انهم دین مودرت خیر کما حق و نظیر گشت

نیز او قدامت محمدانه

نوعی معروف به نقطه درجه است بزبان مردم ملکه انچه را
نوعی بگویم کس است در زمره معلوم مدینه رقیق و فنی در نمود

بدرستی که در این صحت این مطلب را می بیند
بدرستی که چون است از خود غفلت گرفته و در حقانیه را در آید

دکتر غفران خان صاحب دودخورد در هر موقع بول می‌دارد

فقد بسیار در زمان نهمه و در توقیف بسیار کربن میفرستادند
اغیار و متاع را که در آن زمان

[illegible]

و تفرق غلظت کسید بر جبهه و در صورت غلظت این منور
و غلظت بین این و بعضی لغویت و این ممکن بود معنی

و اما مردمان به ضاعت غیرت نیستند و این را می دانند که در هر حال باید از رواج و صیانت
حق در جنس و ضایع فرستد محرمات و غذیه محرکه که شرعاً حرام است را برد

در حقیقت سال چند مرتبه گوشت را بضمیت گوشت
در دوزخ می‌راند چنان که آب ضرر نبندد

مستراح

[illegible]

برای خواندن

[illegible]

بواسطه

برسد به گنجینه قصیر کار نه در جواب گفت به
 پس از قصیر نامه ملک خود من قصیر بودم از سکه و لطمه غنیمت
 و قسم آورد قصیر نموده و حاجی من بودم (گفت تو) جواب
 دادم چون من فرستادید دهم تنی سوال را نمودم بود
 و طغر خود تن را در کتاف منم تعلیم بنامه و فرستاد
 گنجینه و رحم و صاف دل در راه چون من و خوش
 سکه که است این حکم در همه فاش کرده و من همه کس
 بسته که که از تن کردن قهر (گفت تو) در در نصیب
 عالی شده بود و در مردن برشته بود چنین ملکیت معلم
 من را از این دینقت است ~~و در در نصیب من فاش~~
 من نمود و مدخلات ~~و در در نصیب من فاش~~ از دست منم زیرا که
 ملکیت بر حسب آنچه خط تمت به مورد است حکم من تمام
 و در من ملکیت به هر پسر شود و لب نسبت به پدرش
 بنامه به هر ~~و در در نصیب من فاش~~ از این قوتی از هر طرفی و من همه
~~و در در نصیب من فاش~~ قوی رسیده و پدر این قوتی و من در هر آن را
 زنده

بنامه فرستاد کرد در این صورت فیض خود از دست زنی قوتی
 خارج شده و یک طغر قصیر را معفو داشتیم به
 به دوست و غیور که هر در در ~~و در در نصیب من فاش~~ طلب
 نمود بنا بر آنکه جواب داده بود به منی طریقی در این مسئله را می
 دادم و به منی طریقی رفت را نمودم، بکنم خود یک قوتی از زنی
 سه قسم از مردم بگویم که از من طغر یک حق احترام و دلخیز
 لغت یک پادشاه به منی از من دهم از پدر و مادر من در تعلیم
 کی نمیکشاید به منی که در منی طغر از من و در هر وجه
 کار که در این قصیر ~~و در در نصیب من فاش~~ از من و در هر وجه
 و ششم و لطمه بعضی بر او بر سه سال و در قصیر من نموده
 و احکام خود را جابر بنامید چون این قوتی را استخرج
 نمود تمام مردم را به مدخل و دقتی رخت طفل دولتی
 دیگر از مردم و بصیرت و در ملکیت تن را من نمود و اگر حکم
 بر قصیر کار بر داده شد ملکیت قوتی از من پسر را بنامید نمود
 زیرا که بنامید به هر پسر بر تمام طغر بود

سکرده ام چون زر کشم چشم و مملکت (سنگ) آگاه
 (نفوس) ما بر سر که دردم ز باره درین مملکت ^{از احوال}
 دایره عمل برد ^{و بچشم} اگر درک بر خاک میرفتم کاتیف
 دیگر مسد شستم ز جوار

در سید ام
نیز خواجه
سلطان خورشید قلی خان کفایت فرموده و در سید ام
برادر خورشید قلی خان کفایت فرموده و در سید ام
طریق سید خورشید قلی خان کفایت فرموده و در سید ام
شهر و دهان در این شهر از در سلطان بنیان بنامه و در سلطان دورا
نمود و خواهرش که در بطور چهارم خورشید قلی خان را در بنامه
از قریب (کلیک) چنین گفت: خورشید قلی خان و قمریه چنین
و بنامه خورشید قلی خان و در بنامه خورشید قلی خان و در بنامه
او دعوت بنامید و چون مدعو شود و در بنامه خورشید قلی خان
و خود خورشید قلی خان حاضر شود و اگر مدعو شود و در بنامه خورشید قلی خان
و بنامه خورشید قلی خان و در بنامه خورشید قلی خان و در بنامه خورشید قلی خان
و بنامه خورشید قلی خان و در بنامه خورشید قلی خان و در بنامه خورشید قلی خان

۱۵۹

۲. در خور تقوا
و بر منزه
در خور

[illegible]

۲. در خور تقوا
و بر منزه
در خور

[illegible][illegible]

چون روز تمام می شود و منزل میروم خند و وقت خود را
 صرف قرئت کتب ~~مستقیم~~ و در این زمان که به بخت نه ما
 بر میروم هرگز دقت در امور است این روز می کشیم و جز
 لذت بردن خود را نمی گزینیم و بی اطلاع هستیم چنین است
 گذشت و طریقه محال باشد که چنین کنند و معلوم نم
 گوشت مرغ و سبزی

سخن را در این ~~صحنه~~ از روزگار (گفتند) نصر نمودن نیست
 و آنها را ~~مردان~~ (گفتند) بوده اند مدغم خیر بعد
 در روز آن روز در حال آن این صحبت اتفاق
 افتاد که با نامزد میروم به (و آن تن که ا)
 بعضی نقش در عود ~~کننده~~

(گفتند) و گفتند که در این مملکت (ت) فتح
 غنیمت کردند و در اینجا کمر توقف نموده در جهت مملکت
 (عانی) نمودند سلطان این مملکت نصر داشته بود
 و یک صد خانه در نزدیک قصر تر ~~نه~~ نماند و باطل گران

صرف مخرج آن شد بود و صاحب نصبت که تمام ~~دکتر~~
 بر عهد گرفته بود چون او را کفایت خود را نمودن
 و در خدمات گرفتار کرد و سلطان نسبت به این خشمین
 شد نصر داشت که نصر از آنها را ~~ع~~ علی ~~الط~~ هر نصر بود
 این روز بود نصر بر نه و نیز می نمود و عود ~~در~~ ~~مجلس~~
 در این بنا و عمارت در آن زمان که مردم از چگونگی امر مطلع ~~ش~~ ~~عبرت~~ ~~گرفتند~~

و گفتند خود را به ~~نشد~~ روزی راه روز ~~جسمی~~
 حکم ~~نشد~~ شده بود سلطان خود در آن ~~ضد~~ ~~فایده~~
 حاضر شده تا به شهادت در این وقته به ~~چون~~ ~~نوش~~
~~جسم~~ ~~سلطان~~ ~~در~~ ~~حاکم~~ ~~در~~ ~~سردار~~ ~~خود~~
 سزا ~~نموده~~ آن ~~در~~ ~~حکم~~ ~~کمر~~ ~~از~~ ~~قانون~~ ~~کنداری~~
 در حکام و دایان (چون) است حاضر حواله مرده
 خبر ~~یکه~~ ~~ع~~ ~~در~~ ~~آن~~ ~~حالت~~ ~~گفت~~ ~~یک~~ ~~شخص~~ ~~این~~ ~~در~~ ~~این~~
 مملکت ~~است~~ ~~در~~ ~~آن~~ ~~حالت~~ ~~گفت~~ ~~یک~~ ~~شخص~~ ~~این~~ ~~در~~ ~~این~~
 و حکم ~~نموده~~ ~~در~~ ~~این~~ ~~گونه~~ ~~الحاکم~~ ~~در~~ ~~این~~ ~~نماند~~ ~~را~~ ~~ص~~ ~~نماند~~ ~~بد~~ ~~خند~~

(گفتگو) را دعوت نمودند نزد سلطان برهوجون
سلطان او را ملاقات نمود و در گفتگو آن شاعر را دعوت
نمودند و در صد خانه جدید این را مدخله کشید و در ضمن آن
صد خانه (وان و انگ) در عصر همان (جوش)
بنامود تعالی بنامید آن محبوس بود که سه نفر از آنها
سخن آن روز با را بعهده آنها گذارده بودیم و در
خدمات کوتاهی کرده مقصر شده بودیم و قدری از خدمت
آیا که در در (وان و انگ) هم چنین دقیقه چنانچه

فنفرف حورب لھو صرہ فافہ ^{لا} (وان وگنڈ) بنا
نمود برادر کار و عمر بود نہ رادر جسودہ دود خائے تمام
مرد بہت بران کھا شتہ آہ کن ہمارے را، تمام سانیہ
دک نفوز نہ ہم تف نشہ ~~آج کل~~ (دون وانگ) ہرگز
رجب نہ ^{و در وقت} حکیم بیکادہ ^{کہ} مصفیہ کار کر کے نمود
بلکہ حقیقت امر را رسید کہ سر نمود و در صورت عین
فنی

فقر بر بخت رسد و احکام او نه در زور غفلت آورد و نه در ناشایست
 که شود و خلق نه بر علم و الهیست و نه از کثرت عجله
 بلکه در آنچه در عین واقع و صحت حقیقت بود مبتدیان آورد
 و بعد از آنچه در لطافت با نون کمال بود متفرد و محرم شد
 چون بزمی جا رسد از آن مکتوف را قطع کرده از رشته
 دیگر صحبت نمود پس از آن رفت در آید در دفتر داشت و تا آخر
 روز در محراب قیام می کرد و چون لحظه بعد از آن اطفاء می نمود
 و بزمی را در آن دفتر می نمود

[illegible]

۵۰
در
و
۷

سر آمدن خود بر کوه شمس گردن در دست این
 مجتهد فطوف بر کوه است که در کوه هر مرد در حفظ
 و لذت از در و در هر کوه قضا و قدر می کند ~~و هر کوه~~ هر کوه بود
 در هر وقت را ~~در هر وقت~~ که در کوه و قدر می کند
 در هر وقت و در هر وقت به در هر وقت و در هر وقت
~~در هر وقت~~ در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت

و اسیر بی
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت

الکافی

(کاف) در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت
 در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت و در هر وقت

و اضع و در هر وقت

مدغم غیر مدغم ~~صفت~~ در غم و غصه گذرد و چون در دگر
 از کش رویه خطت و صفت آن در این دست سحر
 شده تمام به فایده کشیده هر خط را یک سطر از
 آنکه باقی نشان کرد از رفت کجوه (آتش) نموده
 و بهر حال هر طریقی که در جبین گرفته و از بردی
 رب اندازد قرآن را سروده فرق داده بخردن و از نو
 شده از این راه و غیره را با بعضی مخدوم و لم یزید فی
 و در آن حال این در حقیقت بظلم در آورده و مغالطه آن
 از قرار بطور در این است

۳۲
 صفت لغوی و قرنی
 منوط بجهت صفت
 در حقیقت بیاید
 کلمه نیست بقله که رسیده که از راه در سخت نیست
 و بلند عبور نمود و تقویر را نیز توان حاصل کرد و خبر آنکه
 صفت در حقیقت و در سحر مدون اطلاع از
 را هر حرکت کردن و در آن در از طرف زمین، چار
 شش سرگردان آلود و منتهی است و وجودش هم چار
 خطر گردد

غرض می از پیوند این راه و رفتن بقله که بر آن
 بوده است و یک مرتبه دیگر بر دانه از چهار طرف
 و خوب عالم را نیز در این نقطه جمع شده تا نشان کرده
 باشم نه در واقع که در حقیقت از دانه آنکه در سحر
 و مرا تو حش قرین

۲
 و غم فراز و شیدا
 هر لاک و صیب
 در این دیدم که با راه و در این نقطه در وسط حلقه نیست
 و در بعضی طرک سحر و یک بقله بغیر از آن بود
 خورشید تمام معدوم و لغو و اندر گردیده تمام زمین را غار
 و خس با هر جزو و لغو و شمس سخته و هیچ عدالت و در از وضع
 سابق به نماند و توان گفت این جهان سر زمین است
 بر آن همه غایت و دره عبور بقله رسد و کار در این صفت
 میوه و خود صفت راه جبهه در بنام و در حقیقت و در
 و آب است در این بر در این بهای نیست هواد بر سر
 هم با تقوی را بقله فایده چگونگی میسر است و دگر
 آن هم با لغو و نماند و در حقیقت به فایده کشیده

و بعد از چهارده روز بهر دو نمودم تا بصر را با بصر طاعت رسانید
 و آن فووس را بمقتضای خود، تر نشستم در دین صحت
 جز آنکه در دین طاعت گیرم
 قدمه فیرف چون بنظرش رسید و از کاسه اش به
 گشت بصر از آن کرد و در هر روز رفته رفته بود و در هر روز
 در راه بنشیند و در دین من خبر مرکب زش (که کوشی)
 و در دین لا زرق و زرق کردن خود کرده چنان گفت
 زوجه نه از دین رفته و غنچه بزم به به در عقب او بود
 زیرا که حال نصت و شش ل از دین رفته است
 و در دین بصر و در دین ~~بصر~~ مانده است به غنچه
 بشا هم تا بهر بر دین بهر به و کند زید و زید بهر
 غم و زنده بود

سلطان (لو) فیرف را به طاعتش به دست پانزده
 سال بود زفته بود چنان نمود (اگر) همچو بصر
 و در دین بصر فیرف در دین صحت چنان بود

کنده و غنچه بصر و در طرف شمال، سرحد (بصر)
 و در طرف جنوب، خط (که) گشت (که) در سمت شرق، بصر
 (ش) تون (و) در دین بصر در سمت غرب، بصر
 (ش) تون (و) در دین بصر در سمت غرب، بصر
 در دین دین چنان بود که در دین طاعت بصر را به دین بصر
 بود و در دین بصر چنان بود که در دین بصر بود و در دین بصر
 به بصر بصر خود بصر نمود و در دین بصر بصر بصر بصر
 بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر
 خود را بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر
 و گشت بصر را به نام بصر

در طرف بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر
 و در دین بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر
 بود و در دین بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر
 بود و در دین بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر بصر

از روزی که خفوف از دروز است ^{از روزی} شد با قوت
سه نفرش کردش بیرون رفته بود لقطه زمین رسیده
و سه درفش را در آنجا گذاشته بود و پس از آن فرستاد
و نظیر در آنجا قرار داد تا برسدن در آن نقطه همچو نظیر
و خفوف به نهایت غنیمت و لذت و نیکو شکر کردش
تصور کند که در دوا المبرور و در آنجا در آنجا در آنجا
و در خطر است ~~و در خطر است~~ و خفوف در جواب گفت
آورد و خاطر به شدت غمت و روضه دارم چون این
قطعه زمین را، این روضه شریکه کردم قیمت آن را
با طر آردم و حسن شعر من کتب این عالم نامم
در آنجا بخانم آنجا مقرر داشت آنجا نوزد بودم
نه (کن) را و خود مغول نوافق می در روضه هم
آنجا بخانم و خلا آن از این قرار است
حادثه و بر طرف دیگر در درخت چهل میوه فصل بهار
و یکصد و بیست و سه فاب و طبع مرغانه ~~و طبع مرغانه~~
عاز

طرف مغرب سیر شد و به طرف شرق و ن
نرسید که کج در در، و در در ^{از این طبع طبع}
و آن در این معین است و به شدت ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
بسمت شرق است) با دفعه در در و به شدت به روضه
در هر حال که میوه فاب همه روزه از طبع خود طبع
مرغانه و به طبع الدوم در هر سب و به شدت
سردار بزرگ که در این نقطه زمین را ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
هم و آلت جلیس را ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
آنجا میوه فاب و به شدت ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
روز دیگر چون کتاب (در کتاب) را مطلقه نمود و در
دندم و در کتاب را مطلقه کرد و به شدت ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
ش کرد و به شدت ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
و به شدت ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
از دیگران ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}
و به شدت ^{و به شدت} ~~و به شدت~~ ^{و به شدت}

شمرده اندن مطلع نیز (گفتند) در جواب گفت
 با من خدای وحدت را مطلع کنم و ندانم قدر آنچه
 وجود پیدا کند موقوف در زمان است و مدت مدوم دارد
 و همه اشیا را تغییر میسر است و میسر است و میسر است
 غریب و غریب است و غریب است و غریب است و غریب است
 اقبال نیز میسر است و غریب است و غریب است و غریب است
 با مدغم موجود است و غریب است و غریب است و غریب است
 در این است و غریب است و غریب است و غریب است
 سوال مرغانه

چند بعد از چند و کس (گفتند) به فاصله رسیده بود
 در این خواب است و غریب است و غریب است و غریب است
 با غریب است و غریب است و غریب است و غریب است
 به غریب است و غریب است و غریب است و غریب است
 مدغم و غریب است و غریب است و غریب است و غریب است
 غریب است و غریب است و غریب است و غریب است
 غریب است و غریب است و غریب است و غریب است

داود

و در کمال است که بقدر میسر از مطلع است و در این جا
 سر زدن خوانم داد بر سطورت نیز و بقدر کفایت
 در جهت طبع نشان از لغت خودم بود

سلطان (دور) مملکت (دور) را فتح نموده بود و چون
 غریب تر در حق حصارهای بی تحت و تحت و تحت و تحت
 و در آن حصارها غریب تر میگردید و با اینک غریب تر
 قطع میخواند و بقدر بزرگ بود و با اینک غریب تر
 در این حصار مدوم و مدت سلطان یک نفر نفوذ بزرگ
 و بر نفوذ و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر

و در این کفایت و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر

(گفتند) در جواب گفت و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر

قرین
 و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر
 و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر و غریب تر

کس جز مختصر بداند و این قصه است؟ در آن دور
 تاریخ ذکر گذران نموده از جایی که گویا ترمین قامت
 گذشت؛ تا از سر کند و طبع بپزد؛ و در آن مکان میگویم
 اشخاها را مذکور است که شخص معروف بوده و هر طور
 (بو) در آن قصر رسیده سلطان (لا) و کار گذاردن
 در آن کس هم بهین در شده و بگو قصه بگوید و این
 اشخاها در بطحی زمین بر سطح انشور نقد شده در فاک
 نشود و نگارده و تدریج ام و تو آخر اوقات این عظم
 وزیر که را ~~مختصر کرده~~

(کف تو) سر از سر حقش و بکشد (لو) بویسته
 سخن ترمین ~~نموده~~ کتب نقد بود و بکشد و در این
 لطف را نمود هر سوره بهای ترک ~~نموده~~ و چون نقد کرد
 بهر آن که شرایط فیو فی خود را بپزد آورده بود ~~نموده~~ قصد نمود
 که حق سکر گذارد و این زنگ که در بعد از راه صفر
 این کار نموده ~~نموده~~ کرد و این ~~نموده~~ بیشتر

۲
 بدرگاه بارقه
 نقد نموده

ان

و ثوق و عظم ~~نموده~~ بود و خواست و هر امر آنرا رفت
 در یک لزد از این قریه در آنجا که رفته بود و در آن
 مقرر داشت خبر را بگوید ~~نموده~~ و کتب نقد را
 بر روی آن خبر که در آن خود بگوید و در آن مسجیت نام
 بر گردیده است و کس برود که به نایز را بپزد و در آن
 نیست و نقد شده و در آن ~~نموده~~ و کس که گذارد و در آن
 رعایت ~~نموده~~

چند روز بعد در هر سوره از کتب نقد بر سر نمود
 کس کردن را بجمع و در آن ~~نموده~~ و در آن نقد را
 بل آن ~~نموده~~ از شرح آن موعظ و نفاع در این
 مورد عنوان کرد و هر سوره را که نایز کفر عمر
 عقد و دانشند آن کس جنبه ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~
 کس کتب است در ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~
 و در آن ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~
 و در آن ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~ و در آن ~~نموده~~

رقی را چنانکه

باید این یک شخص بر قدر دلداری برش و ذکاوت و در آن
محل باز می کشد و با صبر هر گونه صفت و خصلت کرد
از این قرار هر کس این رشته را در دست داشته و در خور کند
بسیار ببرد و در خور مصروف و کفایت آن رشته برآورد
چون مردم را در صدد این کتاب یک رشته منحصر
نشد لهذا به واسطه خود کماله این نمیکردند و می آید
و تا بس که این دلداری و مراعات و قبول خود را نموده این را
درد حق خود را نسبت به آن نموده و در آن کتاب کرد
خود صبر داشته و تمام برادر کرده و در حیات مراحت
شده و در دست و در حق و در صفت و در حیات
در تمام آن تعلیمات و تمام نموده و آن رشته را که نوع

انسانیت است و در دست دارد

در یکجای آن کتاب که در عالم همه در دست است و آن در
فایده که در رشته اخلاق دارند و در کمالاتهم را آفت

سازید و در کمالات و این قلم هم مردم را کفایت بخشد
باید این در صورتی که تمام عمر را از حمت کشید و آن
در این حق بی نمودم و این حق ببرد و بمقتود خود بر کشد
اینکه در کفایت باشد و ممکن نیست و باید از این شمر
کرد و این است در حفظ این اثر و به تمام مردم و فی
خود حافظ و نگهدار آن بود که این کتاب و بعد از خود
کتاب کند آن عمر بخشد و اطاعت دارند بسیار و این
نیز بنوع خود و اکتدار هر کس را باشد و به هر چه تربیت کند
بعد از آن که این است و حق است بر کشد

در این کتاب و این است و بیشتر هر کس از این رشته را
در دست خود بداند و در توان از حق آن برآید و پس
بگیرد از این کتاب (فریاد گوشت) و (این نیز بود)

(چون گوشت) این کتاب که در دست است و در دست است و در دست است

در دست است و در دست است و در دست است و در دست است
و در دست است و در دست است و در دست است و در دست است

در همه تهر ترقی برسد در قیصر روزگار عمر (بنا)
 را که شاه داشت و بی غیرت است همان بود در دوشین
 جوانی از زن برود زرا که در این زمان فصل و جاست
 مردمی که ^{و کائنات ادراک وجود} در این است
 طبع (آن گشت) و (لوگت) آفت تطن و سخن دارند
 هستند و در غیر را فکر نموده از اگر شده قضایا
 ترقی برسد به حدی که اثر خوانند و بانی معجزه است
 و در وقت چنان به در دوشین خود نموده معجزه
 خوشتر خود را در پیر دنیا خوانند داشت
 (این یو) و (کی یو) و طلوع کام از عوالم دنیاست دارند
 و در این معطلی نشانی دارند و طرز حکمرانی را میدهند
 امور است در غله را مخصوص آنچه در مروط رعیت و ملت است
 عیونند به کبریا و چنین در موقعی میگذشت
 سلطان را در امور است و زرا که مالک ملک نمایند
 (لوگت) و (لوگت) بر اطمینان و مظهر در تصدیق

فرموده داشته از قریب م شعله علوم علمند لهذا است
 و نامه پیش را ^{در طایفه} در طایفه که چنین طایفه را
 در طایفه که هر دو قریب و مروت و خدمت و بخت را
 قیون که در این سلطنت است برقرار داشته این تعلیم
 و در این خاندان چون ^{آرامش مردم} در این است
 مودت و خاندان میگذشت و علم هر دو خوشی و شرم را
 مودت و در وضع دنیا را متعهد ^{بنا} اگر از همه علم برود
 و تعلیم از همه باشد و در بعضی جهات از این تعلیم
 میکنند

غرض که این تعلیم دانش و فن ملت در این بود که
 مودت و در بعضی مودت و در این طایفه مودت
 و منفعت جوئی این بوده و در این (لوگت)
 رفت در این طایفه و در وقت فتح مروج آمد
 نه تعلیم بودم که بر ج نیر بودم و در این تعلیم در روز
 و روزی است و مروج که از مودت و نفعات از همه

[illegible][illegible]

(که ایسر) را غولس نمود و از آن زمان تا کنون در قریب
 مین و در قرن است هنوز نه جنگ شده اند درخت
 در دلفان: قریب است
 چون لازم بود ~~در دلفان~~ در دلفان که کورث کردن
 و منسوبین خلیف نزد (نورس) زده ^{ظهور} است مجمع گشته
 تمام لازم است و شرط نشانی است برین خلیف را
 دفع نمودند و قریب از آنکه کورث کردن ~~کورث~~ کرد
 فانیه باین خود قرار دادند و بهمان نمران که در برای
 بر غولدار بنیاد از در خلیف معلم و رسول ^{فرستاد} شد
 عزادار کردند و ^{در} (نورس) چون خواست برست
 نشانی از برادر خلیف ^{در} در حواله بقبر خلیف
 کلمه را از حقه نذر و اخلاص نمود
 ش کردن خلیف و در ملک مشقه چنان متفرق بودند
 هر یک زارت قبر خلیف سر و کمر و هر که دم یک قسم
 درخت در ملکشان آورده محض زمین در حواله بقبر او

چون لازم بود
 دفع از هر جهت
 قریب در است

غولس ~~نمود~~ و در هر صند نفر از ایشان طایفه و کسان
 خود را حرکت داده در حواله دین که ن شریف منزل کردند
 و در آنجا دهکده ~~نمودند~~ بنا کردند ~~نمودند~~ مویوم به (گولس) ^{کردند}
 معز دکن و معقل با زاده (گولس) است و معز دکن و انار
 و دست ن زده خلیف بر حوم برانند و معز از زده پیش خویش
 مسکونند و آنها را بحکم دست ن زده حدش بگردد
 سلطان (لو) چون از ترک خلیف مطلع گشت ^{بود} نیت
 و در دست ن زده گیش از چهار است نذر نه نسبت با غفلت
 و زینه آه سه و نذر دل بر درد کشید و گفت دوت
 بر نسبت بر غصب یک شره خلیف و قریب دشمنه را
 و بهتر از ^{نیت} نیت بود از نیت بود چون خواست
 و در وقت ایستاد گشته خود را ~~نمودند~~ ^{نمودند} نیت نیت
 در نزاع بقبر عمارت شریف و قمار خلیف بر پا
 و دشمنه و دین کما در عمارت بود و در آنجا حید را
 مشهور می خشد و پس از آن اعلام نمود چه عاقبت و چه در نیت

۲
 جبران و کرم نیت

کبریا طالب دایم ~~در~~ ~~عصر~~ و دلش است بهتر
 در این جهان حاضر شود و هر گونه اجتهاد و شرافت
 لذت را با این فزون گذارد و در ده بنام دیگر در این
 عمارت تعهد بر خفوف انصاف نمودن ~~و~~ و گفت و بانه
 و آفت موزنج و کمال که در نظر آفت البیت ~~و~~
 در این عمارت جمع کردند

باز آنچه در کتب ~~و~~ سلطان (لو) چون درود ~~و~~ کمال
 نمود شرافت و مقرر داشت و نه بعد هم همه بدن دست
 بودند و مطابق کن شرافت عمر کردند و در خود چنان شرط
 اجتهاد و علم را با بر می کردند مثل آنکه خفوف هنوز
 دارد و در در علوم ~~و~~ و در دست حکمت و تقیه مرغان
 است کردن هم در این مکان شرافت است خفوف را
 تکریم نموده و خود قرار دادند و آفت در هر یک یک مرتبه
 در این حق بنامند هم چنانکه زیندگان و در این
 این زینت را سرش قرار داده پرستیده و غائب کردند

است و هر سال همه این رسم بودند و چون در جهت
 یافت رده از این بعضی ~~و~~ کنیز بود و در هر یک یک
 به (کو فو کین) نقره خفوف حاضر شوند و در شهر
 معبر ~~و~~ موسوم به (مرغی) و از این قمار چو
 دست و بدل معبر کمتر و همان لایب و کرم را
 و در جهت زیارت قبر خفوف مقرر داشته بودند در این
 معامه معمول میباشند هر طور که هم خود را معاف
 در این زیارت نه است و همان قمار و ~~و~~ حاضر شدند
 و شرط اجتهاد است و در آن معامه و شویب خودشان
 با بر می کردند و نه هم از هر مظهر حرکت کرده و کرم
~~و~~ و در هر یک دول مرتبه و هر یک در این فزون
 نه در علم (آفت) بود و نه نیست و در هر یک یک
 مع و به خط حکم زان و تقیه کنان این قمار و در
 و مقصود ختم در شستن و شستن شستن (گفتند) و
 آفت قرن شرب این عام نمود و آنچه راه در ابتدا

عمر کردن نیکو کردن و سپید کردن باشند پس از حیدر قافله
 شده و هر روز سینه و منقح و حکم کردن و وزیر شروع لغیر
 خود نموده و هر کس که از آن قافله را میبرد و در برود
 امر در کج دزدان که با یکدیگر محض احترامات خفیف بر داشته
 بودند و حاضر شده و شرط کدوب و رسوم مدرسه را بجا میآورد
 و در هر مملکت و دیار (مؤلف) بود (نصفه و نود)
 هر کس که از قافله میبرد و در هر مملکت و دیار (نصفه و نود)
 و این مملکت را محول گشت

این مملکت را سلطان (لو) تحت مغربین آن وقت
 میبرد و در این راه که مقصد کرده رفت و در بعضی
 و فی خفیف بر، داشته بودند و تحت هر کس شرط چهارم
 مدرسه را و شرفیات برقرار داشت به علم و پند خود بیاور
 آورد

در این مملکت و هر کس که از آن قافله را میبرد و در هر مملکت و دیار (نصفه و نود)
 میبرد و در این راه که مقصد کرده رفت و در بعضی
 و فی خفیف بر، داشته بودند و تحت هر کس شرط چهارم
 مدرسه را و شرفیات برقرار داشت به علم و پند خود بیاور
 آورد

با لقب مملکت او را تسمیه نمودند از آنکه سلطان (لو) او را
 بدر (نی) مملکت داشت و در عهد و دیار (آن) او را
 (گوشت) نام نهادند و در عهد (عاقبت) او را تسمیه کردند
 داشته و در عهد بعضی او را قافله گذار و حاکم خود
 محاسبش را مینویسند و مملکت را به نام خود
 در عهد (من) او را تسمیه کردند و در عهد (من) او را
 گفتند که این مملکت (آر) هم او را با لقب مملکت
 داشتند

نهادند و در هر مملکت است و عیال خفیف را در مملکت
 این بزرگ میخوانند و در عهد (من) او را تسمیه کردند
 در عهد (من) او را تسمیه کردند

در این مملکت و هر کس که از آن قافله را میبرد و در هر مملکت و دیار (نصفه و نود)
 میبرد و در این راه که مقصد کرده رفت و در بعضی
 و فی خفیف بر، داشته بودند و تحت هر کس شرط چهارم
 مدرسه را و شرفیات برقرار داشت به علم و پند خود بیاور
 آورد

در صورتی که در جماعت مردم از جهت وجودت خیال
و خدا آن تصور می شود و یا کن شرف بر، پس در این دایره
چنین آن صاحب را از جهت شرف این طریق دولت نیست
و خدای تعالی و تعالی را بدست در دست و هرگز ال این
و در باب مردم گفت و لکن آن سه مبدی نفس بر آن
و در باب هستند بر آن است که قاری و خوانندگان را
از جهت کتب و کتابت و کتابت این قفوف بدست بهتر
مطلع آنیم در این کتاب حکمت است که در اول
کتاب آمده است و معرفت عمده تر است شریف

شرح (آمر)، (معرفت عمده)

چون می بینیم که کتاب حکمت را و مخصوصا که بکتاب
قدیم و بیات اینها همه فهم در در صعب است بفهم
بهره غرض و قهر و تصور و تصور و دیگر رشته ترتیب
مصنف تقدیر و مکن است به است با مردم علمه این
از آن است و از کات را به صرف مطلب فهم و دقیق

فهم

خیال نمود در دنیا درک مطلب نبود نه آنکه غور در مطالب
دیگر در خرد و قدرت جبر و غیر نیست و به نظر فرار
و گذار باشند بهیچ وجه این امر است و مطلب حکمت
این فنیون من را به لحاظ بر چهار خرد هستند بر در کنیم
و آن چهار خرد عبارت است از: جمیع و فانی (ظن)
و ترتیب طبیعت و نفع (آمر) و در این ترتیب
تعلیل (گلشن) (کنفیس) و به آن مد نظر
(گلشن) و (گلشن) (مراغه) و تمام فنیون
چهار در رشته است و (آن) (آن) (آن) که در شرح و
در آورده این متن مذکور به این ترتیب است بر موم به
(گلشن) و (گلشن) که در کتابت همین معرفت کتاب
و این است و در کتاب این کتاب لغت تر و در
س از نشانیات این خرد قدیم است زیرا بهیچ
درجه طایفه نظریه خود قفوف بر آن طایفه بوده
میرند و آن نه تنها قضایا و منطقی (خجرت) در حقیقت

در مروط و مخم قبه خورشید صغیر کبر و مخم (۱)
 فذوقان بنده و توان تعلیم نموده و تعمیر داشته اند
 (۱) دین فذوق صغیر مودا تعمیر داشته است و این بی چون
 بحسب بویغ رکنند به وقت خود را در مختار کمال فخر و در
 راز و کز زنده که دو معنی شده مصروف بر آید و مختار بی
 کمال فخر مروط است و در آن تر قمر در فذوق و به راه
 در صمد دلو و غار دوشیم مکن نیست هوا و مریس دورا
 که در آن روز و بهمان حال طوطیست باغچه در آن فضا
 به این انچه در حقیقت فذوق اگر گرفته ایم و نشان بی بهم
 رساننده ایم تعلیم غایم و لغز تو نیز خود بهشت و رحمت در
 تجسس شو ملکه به آن علت را بر تبه نمود و صاحب
 فذوق بی غمت نشان ستر تبه عاقل را در ستر کردن
 لغز آن بر زنده و در دولت این ستر تبه را در
 در آن روز که بر رود و خود را بمنته در تبه ستر تبه
 دین نیست به حش حکمران کمال فخر علی (۲) (کمال فخر)
 لغز کمال

تعمیر داشته و عاقل در آن است به این راه (کمال)
 به در علم، فذوق معین نموده
 (۲) زودتر در طلب است کمال به این راه همین دلدرد داشته
 فخر است و فذوق بی آن علم او را شرح داده و به حش
 میم در آن مطالب مختار داشته در تبه راه مکن نیست نشان
 لغز در علم پیدا کند تا در تبه آن کمال فخر است کمال را
 به این راه حاصل کمال علم در فذوق علم است عاقل و کمال
 غرض از این علم نشان بی به راه و به این راه و به این
 به این راه طبعیت موجود مود مروط به این راه و به این
 فخر و تبه است و علم طبعیت مکن و دین علم طبعیت
 حاصل می شود کمال علم، فذوق کمال معلوم مود و دین
 مطالب علم است و فذوق صغیر تعمیر در علم، فذوق
 کمال به در زودتر او مکن نیست کمال فخر و در راه را
 صورت بهینه و به تبه عالم بهینه
 و جمله در این راه مریس (۳) (۴) در آن و به این

[illegible]

و غیر از این بود در ضعیف و تحفیر هر یک در و در نامند
 و در این تحفیر را بنام غنیه در هر حال در هر مرتبه
 و در اول مرتبه که در و در عدم می نمود در هرگاه که در این
 تحفیر غنیه بود در هر یک که در هر مرتبه، بنظر غنیه
 نمود در هر یک و در این تحفیر نمود
 و در هر یک که در هر مرتبه در شرح و تفسیر آن (آن است)
 و در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۱) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۲) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۳) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۴) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۵) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۶) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۷) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۸) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۹) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک
 (۱۰) در هر یک که در هر مرتبه در هر یک

مخدوم احمد محمود

(۹) خوب حکم رز کردن و نظم و ترتیب در پاسه و مکان

خود را کند و درون

(۱۱) در صبح و خوش سحر که بوم و روز و روز عدل نصیب

حکمرانی کردن

واضح است و عرض شکوف مغرب تمام در کاف ملک

پسند و نصیر خند و در غل مغفله بقدر بوده از آن

و در حدود امور در سطح میدانست هیچ یک در قلمرو

و در آن نقشه راه او شمشیر است که در آن آتش خن

دور در رستم فلسفه و حکمت لقمه نموده بود

و در تمام این کسریها و در سراسر این

خداوند نمود کج از نشان صغیر در (فهرست) منقبت

سدرده این طریقی بنفرت عام نشد و در حد اکثر

بعد از این که تمام و با آغوش زنی مردم در قمار و بازی

